

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Актуальне інтерв'ю

Сергій КІВАЛОВ: «Венеціанська комісія — це вища європейська школа демократії»

СТОР. 4

Економіка

Високі тарифи нищать залізницю

СТОР. 16

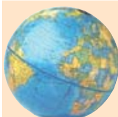

Репортаж

У Посольстві Гумору лікують від «жаби», туги і зневіри

СТОР. 22

№ 64 (5564) СЕРЕДА, 3 КВІТНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

«Молоді регіони» вимагають євроінтеграції...

Під стінами Верховної Ради України зібралося декілька тисяч мітингувальників — на майдані навколо будівлі під куполом на Грушевського мітингують представники «Молодих регіонів» із вимогами ухвалити закони щодо євроінтеграції. На паркані біля парламенту розвішані гасла «Рыбак, даешь евроинтеграцию!», «Молодежь за евроинтеграцию», «Сьогодні — асоціація, завтра — членство в ЄС», «Молодь за європейське майбутнє країни», «Вимагаємо першочергового прийняття законів про євроінтеграцію», «Європа без корупції».

СТОР. 5

Якщо не підтоплення, то обвал і зсув

Поки всі екстрені служби Києва готуються до паводка, місто потерпає від інших надзвичайних ситуацій. Так, учора на станції «Вишгородська» обвалився перон. У Південно-Західній залізниці запевнили, що ніхто із пасажирів не постраждав. «На цей час пошкоджену плиту замінено», — повідомили залізничники. Іншу НП зафіксовано на вулиці Воздвиженській. Через інтенсивне танення снігу там сталося зсув верхнього шару грунту, **інформує прес-служба КМДА.** За словами головного гідрогеолога КП «Спецуправління протизсувних робіт» Василя Бокового, нині схил перебуває у стійкому стані, а верхній шар сповзає через водонасичення грунту. «Загрози для руйнування будинків немає. Однак треба забрати з цієї території машини, не допускати сюди людей та зробити огорожу між будинками і підпірною стіною», — заявив спеціаліст.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 7-Й СТОР.

Повернули ще трохи боргів із зарплати

На один мільйон 145 тисяч гривень зменшили заборгованість із зарплати в лютому на Вінниччині. Станом на 1 березня роботодавці не повернули трудівникам зароблених 12,5 мільйона гривень. Такі дані наводить головне управління статистики у Вінницькій області.

Трохи більше половини з названої суми (53,9 відсотка) становлять борги підприємств-банкрутів. Їх в області налічується 36, загалом вони заборгували 6,7 мільйона гривень.

СТОР. 9

Верховна Рада затвердила доопрацьований порядок денний

Парламентська хроніка
Ранкове засідання
2 квітня

За нього проголосували 263 депутати із 416, зареєстрованих у сесійній залі. Однак питання, які викликають політичні суперечки у сесійній залі, не були підтримані. Фракції «Свобода» та КПУ не голосували за порядок денний, оскільки їхні законопроекти не включили.

Депутати спочатку ухвалили за основу доопрацьований порядок денний другої сесії, а всі суперечливі питання — понад 20 проектів законів та постанов — було винесено в окремий додаток, і за кожне питання голосували окремо.

СТОР. 2

Ярослав Сухий, Олександр Стоян, Станіслав Березкін.

Іван Стойко, Ігор Мірошниченко, Андрій Мохник.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФАКТИ І ТЕНДЕНЦІЇ

Банки почали активніше кредитувати промислові підприємства

У лютому обсяг кредитів промисловим підприємствам з боку банківського сектору зріс на 26 відсотків проти січня, сягнувши 29,9 мільярда гривень.

Таку інформацію оприлюднила Незалежна асоціація банків України. При цьому зазначається, що загальний обсяг кредитування підприємств у лютому становив 99,7 мільярда гривень. Це ще не норма, оскільки левова частка кредитів припадає на підприємства торгівлі, а позики видаються переважно на короткий та середній терміни. Проте це вже приємний симптом. На думку експертів НАБУ, активізація юридичних осіб у лютому може свідчити про посилення тенденції фінансування банками вітчизняних товаровиробників.

Обсяг нових кредитів, наданих фізичним особам у лютому, становив 8,8 мільярда гривень, що на три відсотки поступається січневому результату, проте майже на 40 відсотків перевищує аналогічний показник минулого року.

Завали на Вуглегірській ТЕС розбиратимуть щонайменше два місяці

На Вуглегірській ТЕС (Світлодарськ Донецької області), де 29 березня сталася велика пожежа, розробляють проект розбирання завалів. «Тільки на розбирання потрібні два-два з половиною місяці. І говорити про терміни відновлення станції можна лише через три місяці», — повідомив журналістам голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький. Після звільнення майданчика цеху стане зрозумілим обсяг відновлювальних робіт. Керівник області висловив сподівання, що до кінця року щонайменше два блоки станції знову запрацюють.

СТОР. 9

КОРОТКО

■ У зв'язку з високим попитом на перевезення пасажирів залізничним транспортом за маршрутом Київ—Харків—Київ упродовж квітня в цьому напрямку курсуватимуть додаткові поїзди Інтерсіті+ у п'ятниці 5, 19 і 26 квітня та у вівторок 30 квітня, **повідомляє прес-служба Державної адміністрації залізничного транспорту.**

■ Цьогоріч лісівники Сумщини зобов'язалися відтворити близько 1,2 тисячі гектарів зелених насаджень. Із них 70 гектарів — захисні лісові насадження. Для виконання намічених обсягів лісівники регіону виростили 22 мільйони штук посадкового матеріалу. Цієї кількості достатньо для відтворення 1,5 тисячі гектарів лісу, **інформує наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

■ За два місяці поточного року податківці Вінниччини виявили понад 150 трудових нелегалів, які працювали на суб'єктів господарювання області без укладення трудових угод. Після належного оформлення документів працевлаштовані 154 наймані особи додатково сплатили 17,7 тис. грн. податків, **повідомила голова ДПС у Вінницькій області Ірина ЗЛЕНКО.**

Україна вже експортувала 19,5 мільйона тонн зернових *(Урядовий портал)*

Верховна Рада затвердила доопрацьований порядок денний

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 2 квітня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак під час голосування за внесення до порядку денного законопроектів, які викликали розбіжності в сесійній залі, щоразу електронне табло висвітлювало максимум 200—220 голосів, тоді як для ухвалення рішення необхідно мінімум 226.

Особливо гостра дискусія розпалилася під час включення до порядку денного проекту постанови, запропонованої свободівцями, про 80-ті роковини голодомору в Україні та вшанування жертв геноциду українського народу.

Під час обговорення лідер фракції «Свобода» Олег Тягнибок прохав у колег-депутатів, представників центральної та східної України, підтримати проект постанови про 80-ті роковини голодомору 1932-33 років, адже на цих землях загинули від комуністичного режиму та голодомору мільйони людей. «Товариство, я заклинаю вас, я вас прошу, якщо у нас є національна гідність, проявімо ставлення до цієї події», — закликав Тягнибок.

Депутат від Партії регіонів Ганна Герман, не заперечуючи важливість відзначення на державному рівні роковин голодомору, наголосила, що всі законодавчі акти для цього вже схвалено, і ще до нинішнього скликання парламенту. Плануються заходи не лише в Україні, а й за кордоном: зокрема, у Вашингтоні планується побудувати пам'ятник жертвам голодомору в Україні. Микола Рудьковський (ПР) запропонував напрацювати спільний проект постанови, щоб вшанувати пам'ять невинно загиблих. Олександр Бригинець («Батьківщина») також закликав депутатів ухвалити постанову незалежно від політичних поглядів.

Василь Кравчук, Геннадій Зубко.

Сергій Глазунов, Ігор Циркін.

Позафракційний депутат Олег Ляшко заявив, що робити політику на кістках мільйонів невинно убієнних українців — це «великий гріх». Тому, за його словами, це питання взагалі не має підлягати обговоренню, а Верховна Рада має прийняти таке рішення. Депутат закликав провести новий «нюрнберзький трибунал» над Комуністичною партією.

За внесення до порядку денного проекту постанови про 80-ту річницю голодомору проголосували лише 210 депутатів. На вимогу опозиції В. Рибак поставив це питання на переголосування, однак голосів знову забракло. Г. Герман запропонувала підготувати інший, спільний, узгоджений проект постанови про відзначення роковин голодомору.

На пропозицію депутата Олексія Кайди («Свобода») Голова Верховної Ради Володимир Рибак оголосив хвилину мовчання для вшанування пам'яті жертв голодомору 1932-33 років.

Водночас парламент не вніс до порядку денного і проект закону № 1040 про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо збереження назв вулиць, пов'язаних з Великою Вітчизняною війною 1941—1945 років), внесений депутатами від КПУ.

Не було підтримано й ініціативу опозиції — включити до порядку денного проекти про внесення змін до деяких законів України (щодо повернення культових споруд релігійним громадам), щодо функцій прокуратури, про звільнення політичних в'язнів, про відзначення 80-ї річниці голодомору тощо.

Так, парламент не підтримав пропозиції депутатів із фракцій КПУ та Партії регіонів включити до порядку денного проекти законів щодо збереження назв вулиць, пов'язаних з Великою Вітчизняною війною 1941—1945 років, щодо посилення кримінальної відповідальності за осквернення або руйнування пам'ятників, споруджених в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни, про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за публічне заперечення чи виправдання злочинів фашизму. А також проекти постанов про відзначення 95-ї річниці ВЛКСМ, річниці Сталінградської битви, про заборону мови ворожнечі та висловів, що принижують людську гідність.

Глава парламенту Володимир Рибак оголосив 30-хвилинну перерву та запросив лідерів фракцій на консультації до свого кабінету. Опозиція вимагала після перерви перейти до розгляду питання про призначення виборів міського голови Києва. Однак депутати вирішили розглядати всі питання за порядком денним.

Депутати також ратифікували закон про приєднання України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності, та прийняли у першому читанні проект закону про внесення зміни до статті 263-1 Кримінального кодексу України у зв'язку з приєднанням до цього Протоколу. До розгляду питання про вибори столичного міського голови на ранковому пленарному засіданні так і не дійшли.

Верховна Рада не змогла скасувати пенсійну реформу. Депутати не підтримали законопроект № 1063, внесений депутатами від фракції КПУ Петром Симоненком, Адамом Мартинюком, Валентином Матвєєвим та Петром Цибенком, про внесення змін до Закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (щодо страхового стажу та умов виходу на пенсію), який передбачав вихід жінок на пенсію в 55 років, чоловіків — у 60 років за умови наявності страхового стажу не менш як 15 років.

Депутати вирішили розглядати законопроект за скороченою процедурою.

Профільний комітет підтримав цей законопроект.

Заступник міністра соцполітики В'ячеслав Коломієць заявив, що міністерство не підтримує ухвалення цього закону, оскільки дефіцит Пенсійного фонду нині становить 21,8 мільярда гривень, а з прийняттям закону зросте ще на 8,6 мільярда.

Під час виступів від фракцій представники опозиційних політичних сил звернулися до глави парламенту з вимогою увімкнути трансляцію пленарного засідання парламенту на площу перед парламентом, на якій зібралися мітингувальники, щоб люди змогли чути, що відбувається в сесійній залі. Глава парламенту Володимир Рибак доручив забезпечити трансляцію сесії на вулиці.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради України Володимир Рибак повідомив про рішення депутатської фракції Партії регіонів про увільнення від виконання обов'язків заступника голови фракції Юрія Самойленка. Натомість заступниками голови фракції ПР обрано депутатів — Олену Бондаренко, Олега Зарубінського, Анатолія Кінаха, Олександра Козуба, Олега Царьова, Дмитра Шенцева.

В. Рибак також повідомив про створення у парламенті двох нових міжфракційних об'єднань — «За збереження природного комплексу «Біличанський ліс», керівником якого обрано депутата В'ячеслава Кутового («УДАР»), «За подолання епідемії СНІДу, туберкульозу та вірусних гепатитів», котре очолила Леся Оробець («Батьківщина»).

Депутати вітали з Днем народження Лева Миримського.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Борис ДЕЙЧ (фракція Партії регіонів):

— Я вважав і вважаю головним завданням Верховної Ради працю на користь України та її народу. Невже від того, що я буду розмовляти в цій залі недосконалою українською мовою, а вона в мене, на жаль, така, ваше ставлення до мене покращиться, оцінка моєї діяльності підвищиться? Невже для вас важливіше те, якою мовою людина говорить про Україну, ніж те, що саме вона про неї говорить та для неї робить?

На мою думку, ні російська мова, ні мова інших національних меншин не можуть створювати загрозу для української, бо вона є державною мовою. (Далі говорить російською). Я имею право говорить в этих стенах по-русски, потому что это язык моих избирателей. А главное, мне это позволяет Конституция Украины и законы Украины о Регламенте Верховной Рады. Именно поэтому я обращаюсь к оппозиции, давайте соблюдать законы, прекратите разыгрывать языковую карту, прекратите бездействие. Пора перейти к конкретной работе.

В столице Крыма — в Симферополе вы можете пройти по бульвару Франко, улицам Леси Украинки, Богдана Хмельницкого, Гоголя, Коцюбинского, названными так еще в 50-е годы прошлого века. К чему этот перечень? Да к тому, что в Крыму ни разу никто не посмел осквернить памятники Тарасу Шевченко и Ивану Франко. За все годы независимости ни у одного депутата поселкового, районного, городского, Верховного Совета автономии не возникло мысли переименовать какую-нибудь из этих улиц в ответ на подобные действия в других регионах.

Я обращаюсь к депутатам от фракции «Свобода», коллеги, остановитесь! Неужели вы не понимаете, что ваш радикализм не усиливает позицию украинского языка, а вызывает противоположную реакцию! Неужели непонятно, что заставить силой любить — равносильно изнасилованию!

Мы все разные и страна у нас многоликая по национальному составу, вероисповеданию, обычаям. При этом я уверен, что украинский язык нуждается в государственной поддержке. Только делать это необходимо на страницах газет и книг, в фильмах и на театральных подмостках, а не на митингах, а тем более не на баррикадах, и не в этом зале.

Віталій КЛИЧКО (фракція «УДАР»):

— Будь-яке місто, село чи столиця України не може існувати без легітимно обраної людьми влади. Тому ми сьогодні зобов'язані призначити у Києві вибори міського голови та Київради. Під стінами Верховної Ради зібралися тисячі киян і не треба ілюзій, їх не перекричати штучним мітингом. Їх не вийде розігнати тільки тому, що на місце кожного прийде 10.

Є речі важливіші за будь-які політичні розрахунки, це базові права та свободи громадян, та порушення їх — це дуже серйозний злочин. Незаконне перенесення виборів у Києві буде таким самим злочином, бо призначення виборів — один із найважливіших обов'язків парламенту. Від цього обов'язку не захистить ні адміністративний, ні конституційний, не будь-який інший суд.

Я закликаю всіх колег, кияни повинні отримати гарантовану конституційну можливість обирати владу. Тому сьогодні ми повинні ухвалити постанову про призначення чергових виборів київського міського голови та депутатів Київської міської ради.

Петро СИМОНЕНКО (фракція Компартії України):

— Сьогодні на порядку денному Верховної Ради два законопроекти, які чекають більшість громадян України. Їхнє включення визначене принциповою позицією Компартії й нашої фракції в парламенті, це скасування пенсійної реформи й повернення віку виходу на пенсію для жінок в 55 років, для чоловіків в 60 років. Це скасування медичної реформи, це й повернення заборгованості із заробітної плати.

Я хотів би акцентувати вашу увагу на другому законопроекті №2547 про введення пені в розмірі 0,5 відсотка від загальної заборгованості у разі невиплати людям заробітної плати, стипендії, пенсії та інших установлених законом виплат або їх затримки. Сьогодні офіційно зареєстрований борг із зарплати перевищив 1 мільярд гривень, насправді з урахуванням тіньової економіки й зарплати в конвертах ця цифра значно більша.

Пропонований нами законопроект, по-перше, дасть можливість впливати на недбайливих роботодавців, ударити пенею по їхній кишені. По-друге, це хоч якийсь спосіб відновити елемент соціальної справедливості, коли людина місяцями чекає на зарплату, а інфляція знецінює її щодня, винний у затримці повинен це компенсувати зі своєї кишені. Таке ми ставимо завдання, щоб олігархи конкретно несли відповідальність перед робітниками, яким не виплачують місяцями й роками цю заробітну плату.

Андрій ІЛЛЄНКО (фракція «Свобода»):

— Ситуація в Києві зайшла, справді, в глухий кут і потребує негайного і одного вирішення — проведення виборів. Сьогодні Київ позбавляють такого права.

Критична ситуація і з місцевим самоврядуванням. Тому що це стосується вже не тільки Києва. По всій Україні забираються повноваження у місцевих рад. По всій Україні міста, селища, села не отримують можливості вести господарство, не мають жодної можливості розв'язувати свої локальні проблеми.

Закон про референдум ухвалено в останні дні роботи парламенту минулого скликання, треба скасовувати.

Сьогоднішня ситуація з виборами в Києві — це лакмусовий папірець. Тому що це вже є та межа, за якою існуватимемо в зовсім іншому правовому полі. Тому що, якщо можна, керуючись кишеньковим Конституційним Судом, скасувати вибори в місті Києві, які мають відбутися в червні цього року, то, значить, так само в 2015 році можна буде теж подати подання в Конституційний Суд і заявити: поки Конституційний Суд не прийме рішення, ми не можемо проводити вибори Президента.

Власне, це є той сценарій, який, очевидно, сьогодні випробовують у столиці.

Арсеній ЯЦЕНЮК (фракція «Батьківщина»):

— Перше питання стосується виборів міського голови Києва. Українська столиця повинна мати градоначальника. Чому ми наполягаємо на його виборах? Передусім це наполягання київської громади. Ми розуміємо, що ви хочете зробити. Ви усвідомлюєте, що ви програєте вибори. Так ви і президентські вибори програєте. І вам їх ніхто не дасть перенести. Не сумнівайтеся.

Тому, пане головуючий, наші політичні опоненти, давайте спробуємо проявити сьогодні державну мудрість. Державну мудрість у тому, щоби призначити вибори, поставити крапку в цьому питанні, сповістити киянам про те, що вони мають гарантоване Конституцією право обирати і бути обраним, і рухатися далі.

Друге. Що стосується пенсійної реформи. Шановні члени парламенту, чого не вистачає українській політиці — це чесності. Ви ж розумієте, що сьогодні пенсійна реформа в порядку денному поставлена не через те, що комуністи так хочуть скасування пенсійної реформи. А через те, що між комуністами і Партією регіонів є таємна угода. Ви нам дайте включити в порядок денний скасування пенсійної реформи, а ми потім з вами почнемо голосувати.

Так-от, уважно послухайте вимоги опозиції. У нас закон про скасування пенсійної реформи був зареєстрований в той самий день, він набагато кращий, ніж закон комуністів, тому що він відновлює всі права пенсіонерів, які у них забрав уряд Азарова, який призначений голосами комуністів. Ми вимагаємо, щоб скасування пенсійної реформи було проголосовано за основу і в цілому. Тоді народ України повірить, що є порядок.

Кияни повинні отримати гарантовану конституційну можливість обирати владу

«Звести до мінімуму позапланові перевірки бізнесу»

Під головуванням Президента України Віктора Януковича відбулося засідання* Комітету з економічних реформ (на знімку). *Під час нього глава держави, зокрема, наголосив на необхідності зведення до мінімуму позапланових перевірок бізнесу.

«Жодних позапланових перевірок не має бути, крім випадків, коли є рішення суду», — цитують слова Президента «Українські новини».

За словами В. Януковича, необхідно максимально скоротити дубльовані функції, які існують у питаннях перевірки бізнесу з боку різних структур. «Тиск на підприємницьке середовище має бути знято за рахунок припинення дублювання функцій контрольних органів», — зауважив він.

Як приклад керманич навів Державну сільськогосподарську інспекцію, котра, за його словами, проводить перевірки в сферах техногенної, пожежної та екологічної безпеки. Звертаючись до міністра аграрної політики і продовольства Миколи Присяжнюка, глава держави зауважив: «Що це за інспекція така, що навіть радіаційним контролем займається?» І попросив міністра вирішити цю проблему.

Водночас він висловив упевненість, що необхідно розробити чіткі правила перевірок, щоб покращити інвестиційний клімат.

Учасники засідання заслухали доповідь Кабінету Міністрів про роботу, проведену в напрямку покращення інвестиційного клімату, зокрема, про виконання доручення глави держави щодо входження України до сотні кращих країн у рейтингу Світового банку за легкістю ведення бізнесу. А також реформування системи надання адміністративних послуг, подальшого спрощення системи державного нагляду за діяльністю господарюючих суб'єктів.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Мешканців гуртожитків захищатимуть від виселення і непомірної орендної плати

Народні депутати України Валерій Дубіль, Сергій Аверченко та Руслан Марцінків* (на знімку зліва направо) *провели у Чернігові брифінг, на якому розповіли про створення депутатської групи «Чернігівщина».

До неї увійшли представники опозиційних сил з «Батьківщини», «УДАРу» та «Свободи», котрі вболіватимуть за інтереси громадян Придеснянського регіону.

— Нині ми активно включилися у розробку законодавства, яке б захищало мешканців гуртожитків від виселення, непомірної орендної плати, — повідомив керівник депутатської групи В. Дубіль. — Загалом уже подали 20 запитів щодо вирішення тих чи інших проблем Чернігівщини.

С. Аверченко вважає позитивним те, що у Верховній Раді буде діяти ще й група депутатів «За Чернігівщину».

— Краще хай буде два міжфракційні об'єднання, ніж не матимемо жодного. У нас не повинно бути протиріч у питанні розв'язання головних економічних та соціальних проблем області.

Як повідомили депутати, в них є настрій співпрацювати з провладними депутатами в плані збільшення фінансування різноманітних проектів місцевих громад.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Настав час створити цілорічні центри оздоровлення

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

***Сьогодні відбудуться парламентські слухання з питань оздоровлення та відпочинку дітей і молоді, які ініціював* Комітет Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.**

Нині у підростаючого покоління спостерігається зниження фізичного та психологічного стану здоров'я. Причина цього — неповноцінне харчування дітей, брак грошей у системі охорони здоров'я, обмеження доступу до позашкільної освіти. Також у країні відсутня сучасна матеріально-технічна база переважної більшості оздоровчих закладів, слабка методична підготовка фахівців тощо.

Саме про ці болючі для батьків і дітей питання наша розмова з головою Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Артуром Палатним.

— За даними Національної академії медичних наук, 80% випускників шкіл мають хронічні захворювання. У який спосіб можна покращити таку негативну статистику?

— Дійсно, жахливі цифри, які викликають особливе занепокоєння. Адже саме в школярів нині найвища захворюваність. Тільки за останні п'ять років рівень захворюваності зріс на 8,5%, а серед підлітків — на 15%. Такий аналіз свідчить про необхідність застосування комплексного підходу, спрямованого на удосконалення системи організації оздоровлення та відпочинку дітей і розвитку мережі стаціонарних оздоровчих закладів. Останнім часом простежується негативна динаміка щодо їх зменшення та неналежного використання. Зокрема, якщо в 2010 році, за даними місцевих органів виконавчої влади, діяло 815 закладів, у 2011 році — 788, то в 2012 році функціонувало 784.

Крім того, не будуються нові та не відновлюються старі оздоровчі центри. Також трапляються випадки їх перепрофілювання, що створює передумови для відчуження майнових комплексів дитячих оздоровчих закладів з вилученням земель, на яких вони розташовані. Це заборонено законодавством. Дуже сподіваюся, що всі органи центральної і місцевої влади надалі його суворо дотримуватимуться.

Тому сьогодні ми маємо сконцентруватися на забезпеченні доступності оздоровчих послуг. В жодному разі не підмінювати оздоровчі процеси простим відпочинком і постійно пам'ятати, що за 14 днів навіть стабілізувати, не кажучи вже про те, щоб відновити стан дитини, не можливо.

— Чи розробляються в профільному комітеті законопроекти, які передбачали б пільги для закладів оздоровлення та відпочинку, приміром, на оплату житлово-комунальних послуг, на земельні ділянки тощо?

— На сьогодні в країні відсутні механізми державної підтримки та економічного стимулювання діяльності дитячих закладів оздоровлення і відпочинку шляхом встановлення пільг із землекористування, оплати комунально-побутових послуг, сплати місцевих податків і зборів, оформлення правовстановлюючих документів на земельні ділянки. Члени комітету запропонують Кабінету Міністрів розробити низку законопроектів, спрямованих на вирішення зазначених питань. Зокрема, ми рекомендуватимемо уряду розробити та затвердити Державну цільову соціальну програму оздоровлення і відпочинку дітей та розвитку мережі дитячих оздоровчих закладів на період до 2017 року, передбачивши фінансування заходів. Вони будуть, насамперед, направлені на розвиток мережі відповідних закладів, у тому числі, на створення трьох цілорічних центрів у Львівській, Харківській областях та АР Крим. Крім того, рекомендуватимемо внести зміни до нормативно-правових актів стосовно вдосконалення механізмів організаційного забезпечення дитячого оздоровлення та відпочинку, диференціювати норми харчування дітей у закладах оздоровлення та відпочинку у відповідності до їхнього віку і фізіологічних потреб.

— Які заклади оздоровлення та відпочинку нині найбільше потребують державної допомоги? Чи є такі, котрі повністю відповідають сучасним вимогам?

— На жаль, ми не маємо, так би мовити, флагманів дитячого оздоровлення. Суттєво підірвано імідж «Артека» і «Молодої гвардії», які протягом багатьох років, за часів радянської влади, були визнані в світі. Сьогодні саме тут оздоровлюються діти незахищених категорій. Незважаючи на те, що фінансування цих оздоровчих центрів передбачено окремим рядком в державному бюджеті, Міністерство соціальної політики в цьому році зможе викупити лише 60% путівок до «Артека», замість передбачених законодавством 90%. Таким чином, сотні дітей не зможуть відновити своє здоров'я і поповнять число тих, хто щорічно оздоровлюється «на асфальті». В цьогорічному держбюджеті потреби «Артека» заплановано профінансувати лише на 47%. До того ж зауважу, що Міністерство фінансів при затвердженні вартості ліжко/дня в «Артеці» навіть не врахувало рівень інфляції, яка сьогодні становить 4,8%. Отже, на парламентських слуханнях нам буде, над чим плідно попрацювати.

Сергій МЕЛЬНИК.

ЦИФРИ

За даними місцевих органів влади, торік оздоровленням та відпочинком забезпечено понад 2,8 млн. дітей. Із них оздоровились майже мільйон, відпочинковими послугами скористалися понад 1,8 млн.

Станом на перше січня цього року до Державного реєстру внесено 568 дитячих закладів оздоровлення та відпочинку. З них 112 — державної форми власності, 131 — комунальної та 325 — приватної власності.

САМОВРЯДУВАННЯ

Громада проведе експертизу ефективності транспортної реформи

З цією метою представники громадських організацій розповсюджують серед городян анкету, в якій містяться конкретні запитання щодо транспортного забезпечення пасажирів.

— Влада наголошує, що її рішення дало позитив для городян. Але це думка чиновників. Ми ж маємо намір отримати оцінку тих, хто безпосередньо кожен день стикається з таким нововведенням, — каже один із активістів, який поширює на вулицях міста анкету.

Крім оцінки реформи, респондентів просять внести конкретні пропозиції з приводу вдосконалення системи перевезення пасажирів. «Наша мета не лише оцінити саме рішення і його ефективність, а й наголосити на вузьких місцях, вказати, де пробуксовує реформа і запропонувати варіант розв'язання проблем».

Нагадаємо, рік тому Вінницька міськрада розпочала реформу в транспортних перевезеннях городян. Її суть зводилася до заміни маршрутних таксі на комунальний транспорт. Частина маршруток, які ще залишилися, використовують для підвезення пасажирів до місць зупинок громадського транспорту. Крім того, приватні перевізники працюють під крилом комунального підприємства «Вінницьке трамвайно-тролейбусне управління». Найбільшою незручністю для пасажирів стала необхідність пересідати з одного виду транспорту на інший.

— Представники влади наголошують, що готові взяти до уваги кожну важливу пропозицію, ось ми і збираємо їх. Дуже сподіваємося, що до думки пасажирів не тільки дослухаються, а й зроблять належні висновки, — кажуть громадські активісти.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ОФІЦІЙНО

У березні 2013 року «Голос України» опублікував такий закон:

2 березня, № 42

Закон України «Про внесення зміни до статті 47 Регламенту Верховної Ради України», № 29-VII.

Повідомлення

Відповідно до вимог чинного законодавства народний депутат України Чугунніков Віталій Семенович направив декларацію про майно, доходи і зобов'язання фінансового характеру державного службовця за 2012 рік.

Відповідно до декларації, загальна сума сукупного доходу народного депутата України Чугуннікова Віталія Семеновича за 2012 рік становила 233625 грн. Зокрема, заробітна плата — 24125 грн.; дивіденди, проценти — 86500 грн.; дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності — 123000 грн.

Загальна сума сукупного доходу сім'ї Чугуннікова В. С. становила 72230 грн. Зокрема, дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна становив 72230.

Чугунніков В. С. володіє іншим нерухомим майном загальною площею 111,3 кв. м, 60,5 кв. м, 137,4 кв. м, 223,3 кв. м та автомобілями Mercedes-Benz E230 (2300 куб. см, 110 кВт) 1997 року випуску і Mazda 2 (1500 куб. см, 76 кВт) 2009 року випуску.

У власності його сім'ї перебувають земельна ділянка загальною площею 36510 кв. м, житловий будинок — 90,2 кв. м.

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах Чугуннікова В. С. становила 259000 грн.; розмір внесків до статутного капіталу товариства, підприємства, організації — 13625 грн.

Чугунніков В. С. погасив основну суму позики у розмірі 104340 грн., суму процентів за позикою — 33657 грн.

Сума утримання вищезгаданого майна його сім'ї становила 45500 грн.

Сергій КІВАЛОВ: «Венеціанська комісія — це вища європейська школа демократії»

Інтерв'ю із Сергієм Ківаловим, головою Комітету Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя, членом Вищої ради юстиції, членом Європейської комісії «За демократію через право» (Венеціанська комісія).

— Сергію Васильовичу, Ви, як представник України у Венеціанській комісії, могли б розповісти про основні цілі діяльності Комісії? Тому що в пресі про цю Комісію пишуть чимало, а ясно ніхто не знає, навіщо Україні потрібно співпрацювати з нею, й що, власне, воно нам дає…

— Із задоволенням відповім на це запитання. Європейська комісія за демократію через право (Венеціанська комісія) — це унікальний орган Ради Європи. Була заснована 1990 року, й от уже понад 20 років Венеціанська комісія грає провідну роль у прийнятті країнами своїх конституцій, які відповідають стандартам європейського конституційного спадку. Саме Венкомісія робить експертизу законопроектів і дає висновок із глибоким аналізом кожної статті на предмет відповідності кращим європейським стандартам.

Основною метою діяльності Комісії є підтримка й поширення в Раді Європи трьох основних європейських цінностей — демократії, прав людини та верховенства права. Ці цінності мають бути першорядними для кожної держави. Усе законодавство, у тому числі й конституції держав, повинні бути підпорядковані цим європейським цінностям. Основна робота Комісії зосереджена за трьома напрямами: надання конституційної допомоги, законодавство, що регламентує питання здійснення правосуддя, й виборче законодавство. Для досягнення своїх цілей Венеціанська комісія розглядає проекти нових конституцій і законів на предмет відповідності їх стандартам Ради Європи, готує висновки з конституційних питань конкретної держави. А саме: питання, пов'язані з федералізмом, правами людини, виборчим законодавством, правами національних меншин. Також Комісія займається питаннями, пов'язаними з розвитком конституційного правосуддя, визначенням загальних виборчих стандартів, підготовкою досліджень і публікацій з конституційних питань, які цікаві й необхідні для всіх країн.

— Так, як бачимо, роботи у Венеціанської комісії предосить. А хто є членами Венеціанської комісії? Який порядок їх призначення?

— Сьогодні Комісія налічує 58 держав-членів, 47 з яких — держави-члени Ради Європи. Також є асоційовані члени і країни-спостерігачі. Крім того, офіційно анонсовано рішення уряду США про ініціативу приєднання до Венеціанської комісії як повноправного члена з 15 квітня 2013 року. Чи не визнання це авторитету цього транснаціонального європейського органу?

Я нагадаю, що 13 лютого 2013 року Комітет міністрів Ради Європи ухвалив рішення про запрошення США як повноправного члена Венеціанської комісії.

Тепер відома дата офіційного вступу США в комісію. Я це розцінюю як позитивне явище. Мені здається, що досвід американських експертів буде корисним у роботі Комісії. Думаю, таке співробітництво буде обопільно корисним.

Із приводу порядку призначення. Після прийняття держави у Венеціанську комісію, керівництво цієї держави призначає члена й заступника члена Комісії — незалежних експертів, які одержали міжнародну популярність завдяки своєму досвіду роботи в демократичних інститутах або зважаючи на їх внесок у зміцнення права та політичних наук.

Членами Комісії можуть бути судді, парламентарії, представники уряду, наукові співробітники.

Головне, що поєднує всіх членів Венеціанської комісії, — це те, що незалежно від посади, яку вони обіймають у рідній країні, у Комісії члени працюють від свого імені, є незалежними й не залежать від жодних інструкцій.

— Скажіть, Сергію Васильовичу, Ви входите до складу Венеціанської комісії як глава парламентського Комітету з питань верховенства права та правосуддя? Чи як член Вищої ради юстиції?

— Ні. Я входжу до складу Комісії, насамперед як юрист, як доктор юридичних наук, як академік Національної академії педагогічних наук і академік Національної академії правових наук України, як президент Національного університету «Одеська юридична академія».

Хочу зазначити, що моя наукова діяльність почалася задовго до політичної. І я цим пишаюся.

1986 року я захистив кандидатську дисертацію. В 1996 році мені було присвоєно науковий ступінь юридичних наук, 1997 року я став професором.

І тільки 1998 року я був уперше обраний народним депутатом України.

Я дуже радий, що я пов'язав своє життя з наукою. Мені це приносить величезне задоволення. Наука — це справді саме те заняття, в яке хочеться вкладати душу.

Мені в житті дуже пощастило, бо сфери моєї діяльності доповнюють одна одну. З одного боку, теорія. Будь вона найпрекрасніша, без практики їй ніколи не стати ідеальною. З іншого — політичні процеси і реформи, які відбуваються в Україні, вимагають їх глибокого розуміння. Тобто без теорії — нікуди!

У роботі Венеціанської комісія я забуваю про політику й займаюся суто юридичними питаннями разом з іншими міжнародними юристами.

— Але ж Венеціанська комісія найчастіше займається гострими політичними питаннями. Я маю на увазі останній висновок Комісії про розмежування політичної та кримінальної відповідальності?

— Ви не праві. Венеціанська комісія — не політичний орган. Її робота носить суто професійний характер.

Із приводу питання про розмежування відповідальності, повторюся. Справді, на 94-й, березневій сесії Венеціанська комісія, серед інших, розглядала це питання з точки зору порівняльного конституційного права.

Її висновок треба сприймати як результат своєрідного дослідження, проведеного професійними юристами з різних країн. Прямого стосунку до конкретних персоналій чи конкретних країн цей документ не має.

З наукової точки зору — думка Венеціанської комісії з даного питання справді має величезне значення. Адже так широко й ґрунтовно це питання розглядалося вперше. Порівняльний аналіз показав, що існує велика кількість процесуальних і матеріальних норм, що регламентують питання кримінальної відповідальності міністрів уряду. При цьому Венеціанська комісія наголосила, що навіть у разі визначення загальних принципів розмежування політичної і кримінальної відповідальності, окремі справи однаково залишаться спірними й суперечливими — тому, кожна конкретна справа має бути оцінена, виходячи з її істотних особливостей.

Більше того, один з висновків Комісії полягав у тому, що, я процитую Резолюцію, — «міністри уряду не повинні бути звільнені від законного покарання, якщо тільки це не охоплюється чітко певними й обмеженими правилами про імунітет. Міністр, який вчинив кримінальний злочин, повинен бути притягнутий до кримінальної відповідальності. Можливо, проблемою в деяких державах є не те, що міністри уряду притягуються до кримінальної відповідальності дуже часто, а, навпаки, — що це дуже складно притягнути їх до відповідальності в такий спосіб».

Підсумувавши, прагну порадити ЗМІ, готуючи серйозні матеріали, звертатися до першоджерел, до документів. Тим більше, що зробити це надзвичайно просто: всі рішення Комісії є на її офіційному сайті у відкритому доступі. Тоді не буде перекрученої інформації, різночитань і політичних спекуляцій.

— Сергію Васильовичу, розкажіть, а що саме для України було зроблено Комісією?

— Ну, почнемо з того, що Венеціанська комісія працювала над чинною редакцією Конституції України. Уже тоді Комісія допомагала Україні в цьому питанні. Дуже багато експертиз було проведено Комісією відносно українських проектів законів про судоустрій, прокуратуру, мовну політику, устрій виконавчих органів влади, виборче законодавство й інших.

Іноді висновки Комісії відразу виконувалися — і норми, які підпадали під її конструктивну критику, змінювалися відразу. І законодавство, таким чином, ставало досконалішим. Іноді її рекомендації ставали своєрідним орієнтиром для перспективної зміни чинного законодавства.

Але в будь-якому разі її діяльність не залишалася для країни непоміченою.

— Скажіть, а які відносини між Венеціанською комісією та Парламентською асамблеєю Ради Європи? Вони не конкурують між собою?

— Ні, що ви. Я б навіть сказав, що ці органи перебувають у процесі постійної взаємодопомоги.

Буквально днями в мене була офіційна зустріч із Президентом Парламентської асамблеї Ради Європи Жан-Клодом Міньйоном, який відзивався про Венеціанську комісію як про одну з найважливіших і авторитетних структур усієї Ради Європи. Він також відзначив, що авторитет Венеціанської комісії зростає останнім часом в основному завдяки тому, що робота Комісії побудована таким чином, що там працюють переважно юристи-учені й практики, а політика в цій структурі зведена до мінімуму. Пан Міньйон також зазначив, що експертні висновки, які дає Венеціанська комісія, завжди дуже високої якості. І з думкою цієї Комісії в Європі рахуються.

Я думаю, що багато в чому авторитетом цього органу ми зобов'язані його Голові — Джанні Букіккіо. Пан Букіккіо, видний європейський діяч, дійсно справжній професіонал, який задає правильний тон роботі Венеціанської комісії.

Знаєте, відкрию таємницю. Практично всі висновки Комісії ухвалюються одноголосно. Це свідчить про високий рівень організації роботи і якість висновків Комісії.

Мені б дуже хотілося, щоб робота нашого парламенту і його депутатів хоч трохи була схожою на роботу Венеціанської комісії.

Сергій Ківалов (у центрі) на засіданні Венеціанської комісії.

Інтерв'ю взяла
Лора ЛЕПСЬКА.

Фото прес-служби
Сергія Ківалова.

Гуманітарна ганьба

Уперше Україна опинилася в ситуації, коли міжнародні благодійні організації, іноземні донори, разом з уповноваженими представниками в особі Надзвичайних та Уповноважених Послів в Україні просять наших посадовців прийняти гуманітарну допомогу, яка вже перебуває на митній території нашої країни.

Така ситуація трапилась внаслідок прийняття 16 жовтня цього року Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо діяльності Міністерства фінансів, Міністерства економічного розвитку і торгівлі, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів) № 5463-VI (законопроект № 10223, внесений Ю. Мірошниченком). Цим законом безвідповідально ліквідовано Комісію з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів та визначено Міністерство соціальної політики головним у вирішенні питань гуманітарної допомоги.

Незважаючи на необхідність обов'язкового виконання прикінцевих положень згаданого закону та окремих доручень Прем'єр-міністра щодо приведення нормативно-правових актів у відповідність до закону, Мінсоцполітики повністю «завалило» дану роботу. Відповідних актів не прийнято, і з грудня 2012 року по березень 2013 року включно міністерством визнано лише два гуманітарні вантажі з 504, які надійшли від донорських організацій.

Міністерство своєю бездіяльністю поставило під загрозу існування благодійних організацій, лікарень, будинків-інтернатів, навчальних закладів — як отримувачів гуманітарної допомоги. Адже з вини міністерства, строки розмитнення (чотири місяці) скінчились, у зв'язку з чим організаціям потрібно сплатити штрафні санкції та пеню — або вантаж підлягає конфіскації. В такій ситуації назріває міжнародний скандал, оскільки цільова гуманітарна допомога з вини держави не надійшла до отримувачів і тепер конфіскується в рахунок держави!

Вивчивши існуючу проблему на комітетських слуханнях на тему: «Актуальні проблеми визнання гуманітарної допомоги після ліквідації Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів та передачі відповідних функцій Міністерству соціальної політики», де були присутні представники всіх зацікавлених міністерств і відомств, громадських організацій, учасники слухань дійшли висновку, що вкрай необхідно терміново відновити роботу міжвідомчої Комісії з питань гуманітарної допомоги саме при Кабінеті Міністрів.

На підтвердження цього також яскраво свідчить виступ міністра соціальної політики Наталії Королевської на годині запитань до уряду, яка в нетактовній формі звинуватила всіх і вся в контрабанді шляхом використання багатьох років поспіль гуманітарної допомоги. А саме, народних депутатів, у тому числі з Партії регіонів, уряд Миколи Азарова, котрий працює з 2010 року, в тому числі минулий Кабмін Юлії Тимошенко, а також інвалідів, яким передаються автомобілі, інвалідні візки, милиці, засоби гігієни, одяг, і навіть собак з кішками у тваринних притулках, яким нібито передали донори корм. До речі сказати, комітет витребував матеріали з Держмитслужби з метою з'ясування таких аргументів, але ні червоного автомобіля АУДІ (кабріолета), ні собачого корму серед гуманітарної допомоги, про які говорила Н. Королевська, не знайшлось.

Разом з тим шановна пані міністр замовчує обставини про те, що з вини Мінсоцполітики Вінницька центральна райлікарня не отримала хірургічний матеріал, Комсомольська сільська рада не отримала інвалідні візки, палиці, бинти, Івано-Франківська обласна організація Червоного Хреста та Синятинський дитячий будинок-інтернат не отримали автомобілі швидкої допомоги 1992-го та 1997 року випуску, 100 тисяч діабетиків вже три місяці не можуть отримати медичні препарати, які знаходяться в одеському порту, та ще більше 500 подібних вантажів.

Таким чином, постає питання, як міністр одноосібно може вирішувати визнавати гуманітарною допомогою той чи інший вантаж, чи не визнавати? Чи може розібратись міністр соцполітики у приладах медичного призначення або в пожежній техніці, наданій як гуманітарна допомога, або в кошачому кормі, чи ні? Також хотілося б знайти у Положенні про Мінсоцполітики норму, де міністру надано повноваження визначення контрабанди, про яку вона заявила з трибуни Верховної Ради: «Контрабанда в Україну не пройде». Можливо, міністр має наміри перебрати на себе повноваження Служби безпеки та Державної прикордонної, митної служби в частині пошуку контрабанди.

Підсумовуючи наведене, очевидним стає той факт, що ні фізично, ні практично, ні морально Мінсоцполітики не може бути єдиним органом з визнання гуманітарної допомоги, навіть при тому, що воно буде просити погодження в інших міністерствах і відомствах.

Тому всі члени парламентського Комітету з питань соціальної політики та праці підтримують позицію та внесли відповідний законопроект (№ 2623), про повернення до системи міжвідомчої Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів, яку повинен очолювати Віце-прем'єр-міністр.

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці звертається з проханням до всіх народних депутатів, Кабінету Міністрів, керівників міністерств і відомств підтримати дану пропозицію, сприяти у пришвидшенні розгляду і прийнятті відповідного закону, що дозволить стабілізувати діяльність у сфері гуманітарної допомоги в Україні.

Петро ЦИБЕНКО,
голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці.

ФАКТ

Тільки після втручання Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці у вирішення існуючої проблеми, зокрема проведення 20 березня цього року комітетських слухань з цієї теми, звернень до Прем'єр-міністра Миколи Азарова, Голови Верховної Ради Володимира Рибака, озвучення проблеми членами комітету на годині запитань до уряду 22 березня 2013 року, дана ситуація трохи зрушила з місця. 29 березня 2013 року на веб-сайті міністерства наприкінці дня з'явилась інформація про підписання трьох наказів від 27.03.2013 щодо визнання 90 вантажів гуманітарною допомогою з більш як 520, що перебуває на митній території України.

«Молоді регіони» вимагають євроінтеграції...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На вулиці Грушевського зібралася колона людей із символікою ВО «Батьківщина», «УДАР» і «Свобода». Перед початком пленарного засідання на мітингу виступили лідери опозиційних політичних сил.

Лідер «Свободи» Олег Тягнибок заявив, що опозиція домоглася внесення до порядку денного на сьогодні проекту постанови про проведення виборів міського голови в Києві у другому читанні, хоча провладна більшість хоче відтягнути розгляд цього питання, і закликав киян добитися повернення місцевого самоврядування до Києва.

Лідер «Батьківщини» Арсеній Яценюк повідомив, що питання про вибори у столиці орієнтовно розглядатиметься сьогодні о 12.30. «Ми будемо боротися всередині парламенту, а ви — під його стінами, головне — що це акція не просто опозиції, а акція киян», — наголосив Яценюк. Прихильники опозиції тримають у руках опудала із зображенням голови КМДА Олександра Попова.

Лідер «УДАРу» Віталій Кличко на мітингу заявив: «Влада сьогодні хоче вкрасти наше право вибору, робить усе, щоб вибори в Києві не відбулися. Але ми повинні не дати їм можливості так зневажати людей. Ми в сесійній залі зробимо все, щоб перемога була на нашому боці — на боці закону, громадян і їхніх прав».

Мітингувальників розділяють декілька рядів правоохоронців. У інтерв'ю журналістам лідери опозиційних фракцій висловили сподівання, що сьогоднішня політична акція пройде мирно, без сутичок.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Під стінами Верховної Ради одночасно відбулися акції опозиції, із вимогами призначення виборів у місті Києві, та мітинг молоді «За європейське майбутнє».

Школярам — освіту, освіті — якість

Упровадження інклюзивного навчання в загальноосвітніх навчальних закладах, створення безпечних умов навчання і праці в установах та закладах освіти, а також нагородження державними преміями працівників галузі освіти та науки. Ці та інші питання розглядали урядовці та експерти в сфері освіти на засіданні колегії Міністерства освіти і науки України. Членами цієї колегії нещодавно стали голова підкомітету з питань дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти Віталіна Дзоз та народні депутати Микола Сорока та Олег Зарубінський.

Жвавий інтерес членів колегії викликало питання щодо охоплення дітей і підлітків навчанням у загальноосвітніх навчальних закладах. Чи всі діти шкільного віку в Україні отримують освіту? З яких причин та через які обставини окремі категорії дітей не можуть реалізувати своє конституційне право на безплатну та якісну загальну середню освіту?

За словами директора Департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти та науки Олега Єресько, Міністерство освіти і науки постійно тримає під контролем питання здобуття дітьми та підлітками шкільного віку повної загальної середньої освіти. Так, кількість дітей, не охоплених загальною середньою освітою, в 2012-му порівняно з 2010 роком зменшилася майже вдвічі — із 881 дитини (грудень 2010 р.) до 475 дітей (грудень 2012 р.). Отже, лише одна сота частка відсотка від загальної кількості дітей і підлітків шкільного віку в Україні на сьогодні не отримують освіти зовсім. Причини цього різні: сімейні обставини, перебування за кордоном, виїзд з регіону, бродяжництво, перебування під слідством (у розшуку). Постійний контроль та відповідальність за охоплення дітей наданням освітніх послуг є функцією органів виконавчої влади та місцевого самоврядування спільно з місцевими органами управління освітою. Але питання ще й в іншому: чи отримують українські школярі освіту на належному рівні, або, краще сказати, — освіту належної якості?

У світовій практиці заведено вимірювати якість освіти за допомогою рейтингів, які складають найавторитетніші міжнародні організації. Україна також не залишається осторонь від міжнародних порівняльних досліджень окремих питань якості освіти. У грудні 2012 року було оприлюднено результати Міжнародного дослідження якості природничо-математичної освіти учнів «TIMSS-2011», в якому взяли участь 63 країни світу та 14 штатів або окремих регіонів країн світу.

TIMSS (Trends in international Mathematics and Science Study), в перекладі «Тенденції в міжнародній математичній та природничій освіті» — це проект Міжнародної асоціації вимірювань навчальних досягнень. Його започаткували у 1995 році з метою оцінки якості математичної й природничої освіти в початковій та основній школах, а також виявлення динаміки результатів та чинників, що дають змогу пояснити відмінності в цих результатах. TIMSS проводиться кожні чотири роки серед учнів 4-х та 8-х класів навчальних закладів різних країн та є наймасштабнішим проектом у галузі освіти, спрямованим на вивчення досвіду країн світу з метою вдосконалення національних систем навчання математики та природничих дисциплін.

Уперше Україна взяла участь у проекті в 2007 році. Наші школярі виконували завдання з математики та природничих дисциплін (біології, географії, фізики та хімії), зі шкільних програм. Результати виявилися, на жаль, не дуже оптимістичні. Після проведення проекту в 2007 році організатори TIMSS в Україні — Міністерство освіти і науки, Український центр оцінювання якості освіти, а також Національна академія педагогічних наук — почали проводити велику роботу з аналізу результатів дослідження. Так, було організовано науково-методичні семінари для методистів обласних інститутів післядипломної педагогічної освіти, круглі столи з розробниками програм та авторами підручників, навчання вчителів на курсах підвищення кваліфікації з питань моніторингових досліджень в освіті. Зміни зачепили й шкільну програму: з 2008 року в підручниках з'явилося більше задач практичного змісту, тестових завдань різних форматів, цікавих завдань на застосування знань у нестандартних ситуаціях; було розроблено нові збірки для проведення Державної підсумкової атестації з предметів природничо-математичного циклу, з урахуванням рекомендацій, наданих після аналізу результатів дослідження TIMSS 2007. Усе це, а ще систематична робота кожного вчителя, директора школи, старанність кожного учня дало свої результати.

У 2011 році українські восьмикласники підвищили результати з математики (на 17 балів) і з природничих наук (на 16 балів). Це дало змогу підвищити позицію країни в міжнародному рейтингу: з математики — з 25-го місця у 2007 році — на 19-те у 2011-му, а з природничих дисциплін — з 19-го на 18-те місця.

Звісно, до азіатських лідерів рейтингу — Сінгапуру, Японії, Республіки Корея, Тайваню, Гонконгу — нам ще далеко. Але те, що наші школярі входять до двадцятки кращих у світі за знанням предметів природничо-математичного циклу, — це вже привід для гордості.

Зрозуміло, хочеться, щоб і в міжнародних рейтингах, які порушують питання, скільки дітей та підлітків шкільного віку отримують освіту, Україна завжди була серед лідерів з показником 100 відсотків. Щоб кожна дитина мала не просто конституційне право, а й можливість і змогу кожного дня сідати за парту, писати диктанти, малювати на уроках образотворчого мистецтва та вчити математику, фізику, українську мову — цілу низку таких важливих шкільних предметів.

Але найголовніше, щоб кожна дитина в Україні була щаслива. Без усіляких досліджень і рейтингів.

Віталіна ДЗОЗ,
народний депутат, голова підкомітету з питань дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

Доступне житло — міф чи реальність?

Поки Верховна Рада потерпає від чергових блокад та бійок, хочеться нагадати громадськості та моїм колегам деякі програмні цілі й розібратися, як їх можна досягти.

Однією із програмних тез нашої політичної сили під час минулорічних парламентських виборів була обіцянка забезпечити доступним житлом соціально незахищені верстви населення, а також молоді сім'ї, лікарів, учителів, військовослужбовців, працівників правоохоронних органів. Відбутися це має за рахунок щорічного будівництва ста тисяч новобудов.

Тези про необхідність будівництва соціального житла були і в інших політичних сил, котрі сьогодні представлені у Верховній Раді.

І хоча під час виборчих перегонів усі партії досить щедрі на гучні обіцянки, ми у своїх прогнозах спиралися на реальні цифри. Так, у 2012 році, попри спад будівництва майже на 14 відсотків, Україні вдалося подолати амбіційний рубіж щодо зведення нових квадратних метрів.

Проте, хоч як прикро, але навіть ці успіхи сьогодні для пересічного українця роблять «доступне житло» радше мрією, ніж реальністю. І причин для такого стану речей є кілька.

1. Нині жодна із програм, спрямованих на розв'язання житлових проблем громадян, не була забезпечена належним фінансуванням.

На сьогодні в Україні діє шість програм, метою реалізації яких є забезпечення різних верств громадян доступним житлом — за рахунок будівництва, придбання на пільгових умовах, приватизації гуртожитків тощо. Проте жодна з них не фінансується в повному обсязі.

2. Численні проблеми будівельної галузі.

Наслідки фінансово-економічної кризи боляче вдарили по системі житлового кредитування і спричинили чимало проблем у будівельній галузі. Щоб уникнути повторення історій на кшталт «Еліта-центрів», багато зусиль було спрямовано на проблемні будівельні об'єкти, щоб завершити їх та здати в експлуатацію. З одного боку, це дало б змогу врятувати будівельну галузь і захистити приватних інвесторів, що вклали гроші в майбутні квартири на стадії будівництва. З другого — це стало на заваді старту новим будівельним проектам у межах програм будівництва доступного житла.

3. Відсутній системний підхід.

Питання забезпечення громадян доступним житлом часто переносилося з економічно-соціальної площини в політичну. Через це фінансування програм та контроль за їх виконанням не був системним, і як наслідок — ми повертаємося до проблеми, про яку вже згадували вище.

4. Відсутність довіри до державних програм.

Незважаючи на те, що житлове питання для багатьох українців є досить гострим, ставати учасниками державних програм громадяни особливо не поспішають. Багато хто вважає цю справу просто безперспективною через шалені черги, інші просто не мають достатньої інформації про нині діючі програми, за рахунок участі у котрих можна поліпшити житлові умови.

5. Небажання місцевої влади йти назустріч.

На жаль, не поодинокі випадки, коли місцева влада замість того, щоб сприяти будівництву нових житлових об'єктів, навпаки, перешкоджає цьому процесу. Звісно, багато місцевих чиновників піддаються спокусі сприяти будівництву елітного житла в центральних та паркових районах міст замість так званих соціальних проектів, де б частина квартир могла виділятися соціально незахищеним громадянам в рамках тієї чи іншої держпрограми.

Що робити?

По-перше, необхідно провести детальний аналіз всіх діючих державних програм, спрямованих на забезпечення житлом відповідних категорій громадян, та провести їх оптимізацію. Можливо, доцільно буде об'єднати їх в єдину державну цільову соціально-економічну програму будівництва (придбання) доступного житла. По-друге, необхідно визначити єдине відомство, що буде відповідальне за виконання цих програм, і найбільш логічним буде доручити цю місію Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. По-третє, хоч би в якому форматі реалізовувалися програми забезпечення громадян житлом, необхідно вжити всіх можливих заходів, щоб здешевити собівартість квадратних метрів для забудовників, а відповідно і для громадян.

Останній крок най-об'ємніший, адже йдеться про цілий спектр заходів — від антикорупційних програм до вироблення типових планів забудов і зведення нових об'єктів у всіх регіонах України. Крім того, необхідно припинити практику масового будівництва в центральних частинах міст, надавши перевагу більш віддаленим районам, й розробити комплексну програму здешевлення собівартості будівництва.

Щоб у вирішенні цих питань не обмежуватися лише словами, в парламентському Комітеті з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики було створено робочу групу, до якої ввійшли члени комітету та представники профільних міністерств. Ця робоча група вже розпочала розробку відповідних законодавчих пропозицій, щоб наші спільні обіцянки про доступне житло не залишилися лише на папері, а стали реальністю для українських громадян.

Володимир ВЕЧЕРКО,
народний депутат, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і ЖКГ та регіональної політики.

Прокуратура Радивилівського району виявила, що адміністрація центральної районної лікарні на порушення вимог ст. 9 Закону України «Про донорство крові та її компонентів» упродовж 2012 року не забезпечувала донорів безплатним сніданком та обідом за рахунок коштів закладу, а також не відшкодовувала їм кошти, *повідомляє прес–служба прокуратури Рівненської області*

Нова система реєстрації прав на нерухоме майно в Україні працювала з погрішностями тільки в перший місяць після її запровадження, *заявив міністр юстиції Олександр ЛАВРИНОВИЧ в ефірі Українського радіо*

Концептуальні засади діяльності Національної академії внутрішніх справ

В умовах становлення демократичної, правової, соціальної держави, розвитку громадянського та інформаційного суспільства, європейської інтеграції України, проведення конституційної, адміністративної та інших реформ одним із пріоритетних напрямів державної політики має стати створення повноцінної ефективної системи національної освіти.

Необхідність кардинальних змін

Особлива увага до освіти в Україні спостерігається ще з часів Київської Русі та Галицько-Волинської держави, братських шкіл та Києво-Могилянської академії. Становлення освіти незалежної України супроводжується труднощами як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру. Обраний курс на інтеграцію національної освіти у європейський та світовий освітні простори, імплементація основних принципів Болонського процесу зумовлюють необхідність кардинальних змін, спрямованих на підвищення її якості і конкурентоспроможності, вирішення стратегічних завдань, що постають у нових економічних і соціокультурних умовах.

Освіта, як специфічна галузь суспільного життя, належить до найважливіших напрямів державної політики України. Вона є важливою передумовою вирішення основних завдань держави щодо соціально-економічного, культурного і духовного розвитку суспільства, поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, створення умов для самореалізації кожної особистості.

Беззаперечно, інтелектуальний потенціал будь-якої країни в умовах світового інформаційного суспільства стає еквівалентом сильної держави, її авторитету у світовому співтоваристві. Саме з цих позицій, за нинішніх умов, на Вищу школу покладається основна відповідальність за формування інтелектуального кадрового ресурсу держави, необхідного для реалізації стратегії її розвитку.

Дослідження визначальних управлінських аспектів системи вищої національної освіти, зокрема відомчої освіти МВС України, свідчить про те, що вона потребує кардинальних перетворень відповідно до принципів побудови правової, демократичної, незалежної держави.

Реформування відомчої освіти має бути науково обґрунтованим та соціально спрямованим. Це обумовлено, насамперед, тим, що специфіка діяльності органів внутрішніх справ потребує кадрів, які б мали не лише фундаментальну підготовку загальної юридичної спрямованості, а й водночас глибокі професійні знання, специфічні навички та вміння, необхідні для виконання оперативно-службових завдань правоохоронної діяльності.

Підготовка майбутніх правоохоронців у відомчих вищих навчальних закладах знаходиться в динамічному розвитку і має на меті забезпечення органів внутрішніх справ фахівцями, які досконало знають свою справу, володіють високою правосвідомістю, практичними навичками та вміють працювати в сучасних умовах по-новому.

Важливо зазначити, що у процесі вдосконалення відомчої освіти ми намагаємося враховувати кращий зарубіжний досвід підготовки поліцейських кадрів, чому сприяє співпраця між Міністерством внутрішніх справ України та правоохоронними органами інших країн.

Центр моделювання

Національна академія внутрішніх справ за своїм науковим, науково-педагогічним потенціалом та матеріально-технічною базою є основним центром, що формує сучасну модель правоохоронця України. Як головний вищий навчальний заклад МВС України вона здійснює за денною та заочною формами навчання підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів за 10 науковими спеціальностями; ступеневу підготовку фахівців освітньо-кваліфікаційних рівнів «Бакалавр», «Спеціаліст» і «Магістр» за напрямами підготовки та спеціальностями «Правознавство», «Правоохоронна діяльність», «Управління у сфері правопорядку», «Судова експертиза» та «Психологія» відповідно до ліцензії Міністерства освіти і науки України; підготовку спостерігачів цивільної поліції ООН і командного складу миротворчих поліцейських підрозділів для участі в миротворчих місіях ООН; підвищення кваліфікації керівних кадрів ОВС; науково-педагогічного, педагогічного та керівного складу навчальних закладів; державних службовців міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, правоохоронних органів, обласних державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування з спеціальністю «Державне управління».

У структурі НАВС функціонують докторантура та ад'юнктура, сім навчально-наукових інститутів і два самостійних факультети, 12 регіональних відділень заочного навчання без статусу юридичної особи у містах Вінниці, Житомирі, Кіровограді, Луцьку, Миколаєві, Мукачеві, Полтаві, Рівному, Севастополі, Тернополі, Хмельницькому, Черкасах, центр спеціальної та фізичної підготовки, спеціальний миротворчий центр, сім наукових лабораторій, юридичний ліцей імені Ярослава Кондратьєва, підготовче відділення.

В академії навчається майже 20 тисяч осіб — від ліцеїста, курсанта до докторанта. За роки незалежності підготовлено понад 60 тисяч фахівців-юристів.

Починаючи з 1994 року в міжнародних миротворчих операціях із підтримки миру та стабільності під егідою ООН, ОБСЄ та ЄС в 11 країнах різних континентів земної кулі взяли участь понад три тисячі співробітників ОВС і військовослужбовців внутрішніх військ МВС України. Сьогодні у семи міжнародних миротворчих операціях під егідою ООН беруть участь 80 підготовлених Спеціальним миротворчим центром НАВС працівників МВС України.

Лише протягом 2012 року підвищення кваліфікації пройшли 2350 практичних працівників ОВС і 508 державних службовців органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань запобігання і протидії корупції.

Навчальний процес та наукові дослідження забезпечують 79 докторів наук і професорів, 541 кандидат наук і доцент, вісім академіків і членів-кореспондентів державних галузевих академій наук України, 31 працівник має державні почесні звання.

НАВС забезпечує підготовку та випуск семи періодичних видань, із яких шість є фаховими. В академії функціонують сім спеціалізованих вчених рад за 10 науковими спеціальностями, в них лише протягом 2012 року захищено п'ять докторських і 73 кандидатських дисертацій. Сформувалися та успішно розвиваються 12 наукових шкіл.

У 2012 році науковцями підготовлено та видано шість підручників, 66 навчальних посібників, п'ять курсів лекцій, три довідкові (енциклопедичні) видання, п'ять науково-практичних коментарів, 16 монографій, 24 методичних рекомендації, отримано один патент України на винахід і 30 авторських свідоцтв на науковий твір.

Могутній потенціал

Сучасність академії — це злагоджена праця структурних підрозділів та могутній науковий, науково-педагогічний і командний потенціал. Зберігаючи й розвиваючи кращі традиції, її колектив ефективно реалізує оновлені стандарти підготовки висококваліфікованих фахівців для потреб держави, веде активну наукову і законотворчу роботу з питань формування і реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, вдосконалює стратегічні напрями реформування не лише відомчої освіти та науки, а й національної освітньої галузі, підтримує міжнародні зв'язки.

Наглядова та Вчена ради, ректорат, науково-педагогічний та командно-адміністративний склад усвідомлюють, що подальша реалізація завдань, які стоять перед академією, вимагає гармонійного використання глобальних освітніх тенденцій на підвалинах національної освітньої ідентичності, посилення інтеграції у європейський освітній простір із збереженням кращих традицій та особливостей вітчизняної і відомчої освіти.

Напрям розвитку

Для подальшого вдосконалення діяльності нашого вищого навчального закладу та за дорученням міністра внутрішніх справ України В. Ю. Захарченка розроблена та Вченою радою у березні п. р. схвалена Концепція розвитку Національної академії внутрішніх справ на 2013—2017 роки. Під час її розробки враховано наявний стан освітньої діяльності вищого навчального закладу та стратегічні напрями його розвитку. При цьому завданням Концепції визначено **створення науково-обґрунтованої методологічної основи для інноваційного розвитку Національної академії внутрішніх справ з метою входження її в число провідних вищих юридичних навчально-наукових закладів України та максимальне сприяння вирішенню завдань модернізації підготовки кваліфікованих кадрів для органів внутрішніх справ та національної правоохоронної системи в межах реалізації її освітніх, наукових і міжнародних програм.**

Концепція базується на положеннях Конституції України, законів України, указів та розпоряджень Президента України, постанов Кабінету Міністрів України, Національної доктрини розвитку освіти, Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012—2021 роки, Програми економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», нормативно-правових актів Міністерства освіти і науки України та Міністерства внутрішніх справ України, що регулюють суспільні відносини у сфері освіти, а також на ідеях справедливості, гуманізму, верховенства права та пріоритетності прав і свобод людини.

З урахуванням традицій понад 90-літньої історії діяльності та здобутків Національної академії внутрішніх справ при розробці Концепції ми поставили за мету забезпечити її стійкий поступальний розвиток на основі спадкоємності, сучасних стратегій та інноваційних технологій щодо створення якісно нового типу вищого навчального закладу, зміцнення його рейтингу та підвищення престижу, інтеграції в європейський та світовий освітні простори.

Ми будемо робити все для створення умов для забезпечення доступу громадян до якісної освіти, яка б відповідала світовим вимогам, задоволення потреб органів внутрішніх справ у висококопрофесійних працівниках і громадян у сучасній юридичній та психологічній освіті, реалізація їх права на працевлаштування за здобутими фахом і спеціальністю, забезпечення конкурентоспроможності випускників на українському і міжнародному ринках праці.

Якість освіти

Успішне вирішення поставлених завдань неможливе без постійного підвищення якості освіти, її практичної спрямованості, оновлення змісту та форм організації навчально-виховного процесу, вдосконалення його науково-методичного забезпечення.

Важливим завданням є підвищення якості проведення наукових досліджень, підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів відповідно до потреб практики, постійне зміцнення якісного потенціалу працівників, передусім науково-педагогічних кадрів, створення учасникам навчального процесу необхідних умов для ведення ефективної наукової роботи, забезпечення дисципліни та законності.

До того ж не залишилися поза увагою і забезпечення реалізації соціальних програм, задоволення сучасних потреб особистості, її соціальний та духовний розвиток, пошук нових ефективних шляхів господарювання, забезпечення економічної стабільності, розвиток матеріально-технічної бази та інфраструктури.

На якісно новому рівні плануємо здійснювати і міжнародне співробітництво, оскільки вищий навчальний заклад має набутий роками позитивний досвід підготовки фахівців для правоохоронних органів Афганістану, Куби, В'єтнаму, Монголії, Лаосу, Болгарії, Ємену, Гвінеї, Нікарагуа та інших держав. За роки незалежності за міждержавними угодами академія здійснювала підготовку фахівців для Туркменістану і Грузії. На сьогодні ми підтримуємо зв'язки із 17 іноземними навчальними закладами та організаціями. НАВС є членом європейського об'єднання поліцейських вищих навчальних закладів, конференції керівників ВНЗ поліції країн Центральної та Східної Європи, Асоціації ВНЗ МВС держав-учасниць СНД, Міжнародної поліцейської асоціації. НАВС підтримує творчі зв'язки з міжнародними організаціями, навчальними закладами та поліцейськими установами Білорусі, Великобританії, Німеччини, Польщі, Росії, Словаччини, США, Франції та інших держав. Зацікавленість до співпраці з питань підготовки в академії фахівців проявляють МВС Азербайджану, Казахстану та Вірменії.

Значимість Концепції полягає в тому, що вона визначає основні напрями розвитку НАВС, якими є удосконалення організаційно-управлінської діяльності; навчально-виховного процесу та його науково-методичного забезпечення; наукової діяльності, підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів; кадрового, психологічного забезпечення та виховної роботи, дотримання дисципліни та законності; інформаційного забезпечення та бібліотечної справи; матеріально-технічної бази, інфраструктури та фінансово-господарської діяльності, забезпечення економічної стабільності, пошук нових ефективних шляхів господарювання; розширення міжнародного співробітництва.

Важливо, що Концепція визначатиме базові засади формування щорічних планів роботи Національної академії внутрішніх справ з конкретними заходами реалізації основних напрямів її діяльності.

Валентин КОВАЛЕНКО,
ректор Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України.

Бортничі витримають

Учора голова КМДА Олександр Попов проінспектував стан споруд Бортницької станції аерації (БСА). «Пік навантаження на зливневі стоки та каналізаційні споруди ми витримали. Станція працює у штатному режимі, ситуація з підтопленням у місті у цілому стабільна. Однак оперативний штаб з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій продовжує працювати», — розповів Олександр Попов. Директор станції Володимир Бражник запевнив, що, незважаючи на пікову кількість стоків, БСА ще має резерви. Втім, це не привід з полегшенням зітхнути, бо проблем у Бортничів вистачає.

Головна з них — наявна схема очищення стоків та переробки осадів була розроблена та запроектована ще у 50—60-х роках минулого століття. Відтоді жодних суттєвих змін до неї не вносилося. Термін роботи основних споруд та обладнання сягає 30—40 років, відбувається постійне руйнування залізобетонних та металевих конструкцій технологічних споруд, через велике зношення виходить з ладу основне насосне та повітродувне обладнання, від корозійних процесів руйнуються технологічні трубопроводи. Працівники станції зазначають: незважаючи на те, що проектна потужність БСА становить 1 мільйон 800 тисяч кубометрів на добу, сьогодні її практичні можливості обмежені до 700—800 кубометрів. До того ж від неприємного запаху страждають 500 тисяч киян, які мешкають на Позняках, Осокорках та Харківському масиві.

При проектуванні БСА об'єм мулових полів становив 3 мільйони кубометрів. Сьогодні вони переповнені втричі. На полях, площею 272 гектари, лежить понад 9 мільйонів кубометрів осаду. Щодня цей об'єм поповнюється.

Вихід із ситуації є — впровадити єдиний проект повної реконструкції станції. За словами Володимира Бражника, його представлять уже в травні цього року. Коштуватиме відновлення 360 мільйонів гривень, а здійснити перетворення БСА на сучасну очисну станцію зможуть протягом двох років.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Голова правління ПАТ «АК «Київводоканал» Валерій Ченчевий (ліворуч), голова КМДА Олександр Попов, директор Бортницької станції аерації Володимир Бражник (праворуч).

ДО РЕЧІ

Якість питної води у столичних водогонах перевірятимуть щодня. Таке доручення голова КМДА Олександр Попов дав Головному управлінню державної санітарно-епідеміологічної служби в місті Києві. «Тепер за регламентом міська санепідемстанція здійснює аналіз якості питної води раз на тиждень. Проте, враховуючи ситуацію зі стрімким таненням великої кількості снігу та проходженням весняного паводка, контроль водопровідної води має відбуватися щодня. Ми організовуємо роботу так, щоб усю інформацію про відхилення норм якості відразу оприлюднювати, зокрема, на офіційному сайті міської адміністрації. Хоч нині причин для занепокоєння у киян немає», — зазначив Олександр Попов.

Він також зауважив, що, за оцінками фахівців Інституту колоїдної хімії та хімії води НАН України, якість води у столичних артезіанських свердловинах — бюветах — теж у нормі.

Мазурчак залишиться у столиці?

У Кам'янці-Подільському активно обговорюють відставку першого заступника голови Київської держадміністрації Олександра Мазурчака, який узяв на себе провину за недоліки з ліквідації наслідків снігопаду в Києві з 22 на 23 березня. Відповідаючи на запитання журналістів, чим займатиметься далі, Мазурчак казав, що йому необхідно відпочити, відіспатися.

Як відомо, колишній перший заступник Олександра Попова десять років працював міським головою Кам'янця-Подільського. Тож тут його добре знають. Дехто з кам'янчан вбачав у добровільній відставці Мазурчака далекосяжні політичні ходи та навіть розіграш. Наприкінці тижня одна з місцевих газет — «Подолянин» — під заголовком «Стратегічне харакірі» вмістила коротку розмову з відставленим заступником очільника Київської адміністрації. У ній, зокрема, Мазурчак повідомив, що не збирається далеко відходити від Попова, адже їх пов'язує 15 років дружби. Більше того, політик заявив, що починає займатися його передвиборчою кампанією. Додамо, що дата виборів міського голови Києва, на крісло якого претендує Попов, офіційно ще не визначена.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

ФОТОФАКТ

У Києві на вулиці Суздальській провалився асфальт. Ділянка обвалу — два на два метри.

Фото Віктора ХОМИНА/УНІАН.

АКТУАЛЬНО

На порятунок прибуває спецдопомога з регіонів

На боротьбу з можливим паводком до Києва прибувають бійці та техніка територіальних управлінь Державної служби з надзвичайних ситуацій із Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Полтавської та Харківської областей.

Зокрема, з Полтавщини прибув спеціальний загін у складі 30 бійців, який укомплектовано п'ятьма одиницями спеціальної техніки та стількома ж мотопомпами, **інформує наш власний кореспондент в області Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Дев'ять спецавтомобілів для відкачування води та 35 рятувальників прибули до Києва з Луганщини. За інформацією прес-служби міськради, у самому Луганську передумов для підтоплення талими водами немає. Тому й вирішили допомогти столиці. За даними метеорологів, сніговий покрив у басейні річки Сіверський Донець практично відсутній. Єдину вірогідну загрозу підтоплень у Луганську постійно становить залпове скидання води з водосховищ, що живлять річки Лугань та Ольхівка. Однак експерти вважають цю небезпеку мінімальною. Проте технічний стан гідротехнічних споруд систематично обстежують та контролюють, **передає наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

У зоні ризику — майже сотня сіл та Чернівці

У Чернівецькій області підтоплення загрожує 94 населеним пунктам. Про це розповів перший заступник начальника управління Державної служби з надзвичайних ситуацій у Чернівецькій області Микола Яловий. За його словами, на кожен з цих населених пунктів розроблений план першочергових дій. Зокрема, складено демографічні списки, визначено місця тимчасового відселення людей, пераховано техніку, яку можуть використовувати під час надзвичайної ситуації.

Загалом у зону підтоплення потрапляють 9 населених пунктів Путильського району; 16 — Кіцманського району; 15 населених пунктів Глибоцького району; 5 сіл Герцаївського району; 16 населених пунктів Вижницького району; 7 сіл Новоселицького району; 9 — Сторожинецького району; 12 сіл Заставнівського району; 5 сіл Хотинського району та місто Чернівці.

Сергій СУЛИМА.

Доповідають, що напоготові

Щоб запобігти можливим паводкам, в Рівненській області залежно від потреби працюють від 30 до 60 насосних станцій, доповіли голові ОДА Василю Берташу під час оперативної наради. За добу вони в середньому перекачують мільйон 150 тисяч кубометрів води. Як і щороку, у зоні ризику опинилися Зарічненський, Дубровицький, частково Володимирецький і Сарненський райони. За останню добу підйом рівня води на кілька сантиметрів зафіксували на гідропостах у Деражному Костопільського, Оженині Острозького, Млинку Зарічнянського, Сваринях Володимирецького та Корнині Рівненського районів, а також у місті Сарни. А ось у Дубровиці рівень води у річці Горинь впав на 23 сантиметри.

Нині на Рівненщині цілодобово працюють обласний та регіональні штаби з оперативного реагування на випадок надзвичайних ситуацій. Вони — на постійному зв'язку з гідропостами, відтак координують роботу техніки та бригад, повідомили «Голосу України» у Рівненській ОДА.

Олександра ЮРКОВА.

Підготовку до реалізації проекту добудови нафтопроводу «Одеса–Броди» до Плоцька планують завершити до кінця квітня 2013 року, повідомив голова правління ПАО «Укртранснафта» Олександр Лазорко *(РБК–Україна)*

Голова Сумської облдержадміністрації Юрій ЧМИРЬ доручив створити інвестиційну карту Сумщини, яка має включати об'єкти, перспективні для залучення інвестицій. Для цього керівник області пропонує створити у складі головного управління економіки окремий підрозділ, *інформує прес–служба Сумської ОДА*

Аутисти хочуть навчатися в школі

Щорічно в нашій країні близько 5 тисяч дітей з аутизмом повинні йти до школи. Але за партами на сьогодні сидять лише 394... Вчора, у День поширення інформації про аутизм, батьки та їхні діти провели акцію біля Міністерства освіти і науки з вимогою надати їм можливість здобувати освіту. Чиновники, до яких апелюють сім'ї, двома руками «за». Ось тільки в державі, як з'ясувалося, немає можливості подбати про цих дітей.

Згідно зі світовою статистикою, останні 10 років один відсоток усіх новонароджених планети — аутисти. В Україні таких дітей близько 50 тисяч. Однак за офіційною статистикою — 2 800.

Найголовніша проблема нашої країни — майже повна відсутність фахівців, які обізнані з цією складною проблемою. Як у сфері медицини, так і в галузі освіти. Все починається з того, що горе-лікарі, особливо в глибинці, не можуть у ранньому віці розпізнати в малят синдром аутизму. Але ж що раніше поставлено правильний діагноз і розпочато спеціальне коректування цього вродженого розладу (зокрема, цьому допомагає найсуворіша дієта!), то більше шансів, що ці діти виростуть не ізгоями із загальноприйнятим для них у часи СРСР діагнозом «шизофренія», а повноправними, часом навіть геніальними членами нашого суспільства. До слова, аутистами були Леонардо да Вінчі, Вуді Ален, Вірджинія Вульф, кілька президентів США, зокрема, Авраам Лінкольн.

«Більшість аутистів — це звичайні діти, в яких через виражену проблему з комунікацією немає можливості відвідувати звичайний дитсадок і навчатися у звичайній школі. Вони інші. Вони не можуть продемонструвати свій інтелект звичним нам способом. Їх потрібно спеціально навчати цього. А в нас у країні одиниці фахівців, котрі знають, як працювати з такими замкненими дітьми, як витягти їх із того внутрішнього світу, в якому вони живуть. Тому сьогодні вимагаємо від Міністерства освіти і науки звернути увагу на наших дітей і дати їм шанс на освіту — базове право будь-якої дитини», — пояснила мету акції в інтерв'ю «Голосу України» консул «Аутизм-Європа», засновник Фонду допомоги дітям із синдромом аутизму «Дитина з майбутнім» Інна Сергієнко.

Представники профільного відомства, які вийшли до учасників акції, налаштовані конструктивно й позитивно, прагнуть співпрацювати, кажуть традиційно про програми та іншу бюрократію, без якої, на жаль, не зрушити з мертвої точки, проте оптимізму серед батьків цей діалог вочевидь не викликав. Вони хотіли б допомоги від держави, але чи вірять у неї? Мені здалося — ні. Бо на запитання, що робити батькам, дітям яких у два або три роки поставили такий діагноз, відповідь була одна: «Іти в... Інтернет». Саме там, у соціальних мережах, об'єднані й згуртовані спільною проблемою, ці батьки допомагають один одному і своїм дітям, радіють кожному новому досягненню своїх малюків, шукають спонсорів, створюють свої групи. Ну а от у такий, як 2 квітня, заснований ООН спеціальний день із Інтернету вони виходять до нас...

У Києві є лише один приватний садочок для аутистів, організований силами батьків. Його відвідують 32 діток. Навчання коштує 16 тис. грн. на місяць. Побачивши мою реакцію на озвучену цифру, Інна Сергієнко пояснює: «Це собівартість. Ми не заробляємо ані копійки. У нас практично на кожну дитину по фахівцеві. Плюс спеціальне харчування... І багато чого іншого. Діти перебувають у садочку 10 годин на день». Для порівняння вона наводить вартість занять для аутистів у спеціальних центрах коректування. Це від 100 до 200 грн. за годину... При цьому багато батьків інвалідну групу дитині не оформляють: бояться, що по досягненні 18 років, як це було раніше, його таврують діагнозом «шизофренія».

4-річний Кирило Панченко з батьками Анастасією та Олександром.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У сина Інни Сергієнко аутизм діагностували ізраїльські лікарі, а в дитини Анастасії Панченко — київські. Родині Панченків довелося з Ніжина переїхати до Києва. У їхньому рідному місті немає можливості займатися розвитком Кирюші. Під час нашої розмови життєрадісний 4-річний малюк то складав різнобарвні пазли, то весело крутився біля нас. За словами Насті, він уже давно навчився дивитися в очі, в догляді не відрізняється від однолітків і ходить у звичайний логопедичний дитсадок, який відвідують діти із затримкою мови: «Спасибі величезне й за це! Але ми хочемо, щоб у нашій країні були фахівці з аутизму, щоб на наших дітей звернули увагу. Ми хочемо ходити в нормальну школу, просимо міністра залучити нас до процесу впровадження Програми з інклюзивного навчання в загальноосвітніх школах».

Дитині Інни вже 6,5 року. Хлопчик ходить до школи. Правда, поки що до приватної, де в класі зовсім мало дітей. Вчиться на відмінно: «Були деякі проблеми з поведінкою спочатку, але нам удалося їх скорегувати. Просто в класі був один агресивний хлопчик, який бив сина. Ми ж свого вчили, що битися — це погано. Довелося пояснити, що давати здачу іноді потрібно, і тепер усе гаразд!».

Яна СТАДІЛЬНА.

Приз — з держбюджету

Перемогою закінчилася для Маловисківської міської громади Кіровоградської області участь у Всеукраїнському конкурсі проектів та програм розвитку місцевого самоврядування.

За результатами відбору, що відбувся у березні нинішнього року, проект, підготовлений міськрадою у 2012 році, отримав не лише визнання, а й... грант на 200 тисяч гривень з державного бюджету.

Зокрема, проектом передбачено продовження розбудови центрального міського парку **(на знімку)**, який вже став візитівкою Малої Виски.

Петро МЕЛЬНИК.
Фото автора.

Відомому карикатуристу присвячується...

У Львівському національному університеті відкрилася виставка творів знаного українського художника-графіка, карикатуриста і публіциста Едварда Козака. Проект присвячений 110-й річниці з дня народження митця.

Творча спадщина Едварда Козака, який народився на Львівщині, нараховує тисячі різнопланових творів. У 30-х роках минулого століття друкував свої карикатури в сатиричних журналах Галичини. Дуже влучно висміював сталінські репресії. Щоб уникнути арешту, 1939 року виїхав за кордон. Очолював в еміграції Українську спілку образотворчих митців у таборах для переміщених осіб.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Автомоделісти поборолися за медалі

Юні автомоделісти країни приїхали до Чернігівського обласного центру науково-технічної творчості учнівської молоді на шостий Всеукраїнські відкриті змагання з автомодельного спорту. У боротьбі **(на знімку)** взяли участь 56 спортсменів віком до 18 років з 13 областей. Змагання проводилися на спеціальній трасі, яка єдина в Україні відповідає міжнародним стандартам.

За підсумками суддівської колегії чемпіонами в класі моделей «Ретро» став Олексій Паншин (Київ), у класі моделей «Євроспорт-стандарт» — Олександр Бендо (Чернігів). Чемпіоном Всеукраїнських відкритих змагань з трасового автомоделізму серед учнівської молоді стала команда Чернігівського обласного центру науково-технічної творчості учнівської молоді під керівництвом Костянтина Одненка.

Віктор КОШМАЛ.
Чернігів.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Шанувальники зірвали творчий конкурс

У Херсонському облмуздрамтеатрі скандал — шанувальники однієї з тутешніх зірок зірвали конкурс на звання кращої артистки трупи! За своїх кумирів публіка три місяці голосувала на інтернет-сайті театру, і в лідерах рейтингу була народна артистка України Олена Галл-Савальська. Однак перед підбиттям підсумків у заслуженої артистки й улюбленої херсонців виконавиці ліричних романсів Ружени Рубльової за ніч раптом додалася аж тисяча голосів, і вона в один момент опинилася на першому місці, та ще й з великим відривом від інших конкурсанток. Журі конкурсу запідозрило фальсифікацію, але щоб нікого не образити, вирішило перемогу в ньому не присуджувати взагалі.

Утім, для акторок, які набрали найбільше голосів, відміна конкурсу трагедією точно не стане. Звання його переможниці принесло б лише диплом і чисто символічні лаври: адже умови конкурсу не передбачали ані призів, ані коштовних подарунків — їх мало замінити визнання публіки і її щира любов, яка у випадку з перекручуванням результатів інтернет-голосування явно переросла через вінця.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ЦИФРА

Кожен 10-й викрадений автотранспорт

знаходять у Дніпропетровській області. Загалом з початку року в регіоні зареєстровано 203 факти незаконного заволодіння транспортними засобами. Розкрито лише половину злочинів, а знайдено тільки 20 автомобілів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Покажуть фільм про Квітку Цісик

Буковинським глядачам презентують документальний фільм про співачку українського походження Квітку Цісик. Це буде допрем'єрний показ стрічки від телеканалу «Інтер», який і здійснив дослідження життя співачки. Показ відбудеться 4 квітня — у день, коли співачці мало б виповнитися 60 років. Про Квітку Цісик розкажуть її рідні та близькі — чоловік Ед Ракович, син Едді, родина зі Львова, ті, з ким вона працювала, її прихильники. Автори фільму досліджуватимуть, у чому секрет гіпнотичного голосу відомої Квітки. До прикладу, американець українського походження Алекс Гутмахер так захопився голосом співачки, що вкладає власні кошти в популяризацію її імені. Він організував фестиваль романсу імені Квітки Цісик, привіз особисті речі виконавиці для музею у Львові, а цього року влаштував вечір пам'яті до 60-річчя з дня її народження.

Сергій СУЛИМА.

З початку року до бюджетів усіх рівнів Львівщини надійшло 3,32 млрд. грн. податків та платежів (Урядовий портал)

Наші обіцяють обігнати корейців за надійністю

Сталася непересічна подія в житті запорізьких залізничників. На шляху із П'ятихаток до Криму завітав до Запоріжжя швидкісний поїзд виробництва Крюківського вагонобудівного заводу.

Обіцяють, що вітчизняний аналог корейського «Хюндая» буде значно надійнішим. Пасажирами в поїзді до Сімферополя були конструктори, залізничники, які заміряють усі параметри руху швидкісної машини для того, щоб до 25 травня усунути всі перешкоди на шляху до організації регулярного руху. Адже в планах «Укрзалізниці» прописано, що 26 травня відразу із трьох міст — Харкова, Донецьк та Дніпропетровська — до Сімферополя вирушать швидкісні поїзди саме такого зразка. Час їхнього руху із Запоріжжя до кінцевої зупинки становитиме не більш як чотири години.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

У Запоріжжі відбувся експериментальний заїзд нового швидкісного електропотяга Крюківського заводу, який зможе доправляти містян до Сімферополя всього за чотири години. Новий потяг розвиватиме швидкість до 140—160 км/ч.

Фото Олександра ПРИЛЕПИ/УНІАН.

Завали на Вуглегірській ТЕС розбиратимуть щонайменше два місяці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Поки що працівників підприємства перерозподілять. Ремонтники залишаться на розбиранні завалів та відновленні агрегатів. Решту робітників улаштують на інших ТЕС регіону. Для цього буде організовано транспортне сполучення, а генеруючі підприємства, що візьмуть на роботу працівників аварійної станції, отримають вищий тариф на електроенергію — для відшкодування витрат.

Аварія боляче вдарила не лише по енергетичному підприємству, а й по вугільниках. Вуглегірська ТЕС споживала близько 2 мільйонів тонн вугілля на рік. Головними постачальниками були шахти компаній «Селидіввугілля» та «Макіїввугілля». Тепер гірники залишилися без збуту палива. «Потрібно розуміти, куди його розподіляти», — зазначив керівник області. Очікується, що Міністерство енергетики та вугільної промисловості проситиме приватні компанії прийняти вугілля зазначених об'єднань. «Сьогодні потрібно розуміти, куди його постачати, щоб вугільні об'єднання працювали. Двісті тисяч тонн палива на місяць — це, грубо кажучи, 200 мільйонів гривень. Таке падіння неприпустиме. Треба перекидати на ті станції, які споживають газове вугілля. Вони є, тільки потрібно сісти й домовитися», — вважає А. Шишацький.

Як повідомлялося, внаслідок пожежі на Вуглегірській ТЕС одна особа загинула і 11 робітників доправлено до лікарень. Аварія повністю знищила робочу частину станції, де працювали три енергоблоки.

Ліна КУЩ.

Вшанують пам'ять полеглих

Голова Волинської облдержадміністрації Борис Клімчук підписав доручення щодо проведення заходів, присвячених 70-м роковинам Волинської трагедії. Зокрема, 19 квітня в колишньому селі Красний Сад Горохівського району вшанують пам'ять 104 українців (біля наявного пам'ятника), які загинули цього дня 1943 року під час польсько-українського збройного конфлікту.

У червні подібний захід відбудеться в селі Охнівка Володимир-Волинського району. Там заплановано відкриття пам'ятника 120 загиблим українцям.

Цього ж місяця в меморіальному комплексі «Вічна Слава» у Луцьку буде відкрито стелу з переліком знищених у 1942—1945 роках українських сіл у Польщі.

Провести заходи на території Польщі планують і наші сусіди. Як з українського, так і польського боку використовуватиметься гасло: «Волинські події: через порозуміння — до майбутнього».

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Батьки ініціювали подорож у майбутнє

Луганська кіно-телестудія готується до зйомок багатосерійного дитячого фільму «Хроніки часу». Його автори обіцяють, що «це буде фантастична казка». За задумом герої фільму потраплять у різні історичні епохи — в минуле, майбутнє і навіть в паралельні світи. Події розгортатимуться протягом п'яти серій і мають захопити дітей гостротою сюжету. До речі, проект ініціювала група батьків, діти яких займаються в Дитячій кіно-телестудії Творчого центру «Мюзик-хол». Вони ж виступають і першими спонсорами проекту. Роботу зі створення фільму, за словами організаторів, вже підтримали Департаменти освіти і науки, молоді та спорту Луганської обласної адміністрації, Національна академія наук України, Всеукраїнський інститут обдарованої дитини.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ФОТОФАКТ

У Черкасах запрацював мистецький проект «Портретна галерея-2013. Дитяча версія», присвячений Року дитячої творчості. Учасники дійства (на знімку) малюють свої автопортрети, які згодом надрукують у «Книзі дитячих портретів». Департамент освіти Черкаської міськради планує завершити проект до 1 червня — Міжнародного дня захисту дітей.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Дівчина із Закарпаття заспіває в Сан-Ремо

Тринадцятирічна закарпатська співачка Даніела Якобчук **(на знімку)** тричі виходила у фінал відбіркового конкурсу на Євробачення від України. Заявку на участь у престижному європейському фестивалі в Сан-Ремо подала наприкінці минулого року. І ось отримала запрошення взяти участь у конкурсній програмі: «Ми довго готувалися до змагання. Обрали пісню англійською «I believe I can fly» — композиція відома, але дуже складна. Записали фонограму, і я поштою надіслала заявку до Італії. На відповідь чекали майже два місяці», — каже Даніела Якобчук.

— Україна вдруге представлена на цьому престижному конкурсі, а Закарпаття взагалі — уперше! І це вже перемога і для нас, і для цієї талановитої співачки, — переконана директор музичної школи, вихованкою якої є Даніела, Олена Охрим. — Адже цю фонограму відібрали з двох тисяч учасників, а для виступу на великій сцені запрошують лише два десятки виконавців.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото прес-служби ОДА.

Вірші Кобзаря читатимуть 365 днів поспіль

Незвичайну акцію розпочала черкаська телестудія «ВІККА» спільно з акторами обласного українського академічного музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка.

До 200-річчя від дня народження Апостола правди і науки творча група журналістів та режисерів організувала читання у щоденному телефірі віршів Тараса Шевченка. Усього глядачі побачать 365 випусків, присвячених знаменному ювілею.

За задумом керівника проекту, відомого режисера Сергія Проскурні, участь у Шевченківських читаннях візьмуть не лише актори, а й усі охочі виступити з поезією Великого Кобзаря.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...повернули ще трохи боргів із зарплати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вінницька облдержадміністрація пропонує створити на рівні держави фонд для накопичення коштів з метою повернення зароблених грошей на тих підприємствах, де використано всі можливості для розрахунку і відсутні будь-які цінності та активи для їх реалізації. Третину боргів не повернули на економічно активних підприємствах.

У середньому роботодавці заборгували кожному зі своїх трудівників 3868 гривень зарплати. У загальній сумі зарплатних боргів у державі питома вага Вінниччини становить 1,1 відсотка. Нагадаємо, що керівник області Іван Мовчан доручив підлеглим мобілізувати всі наявні ресурси, щоб до кінця нинішнього року область стала територією без зарплатних боргів.

Віктор СКРИПНИК.

...до рекорду ходять босоніж по снігу

Пробігши босоніж 12 кілометрів по снігу, іванофранківець Ігор Йосипів **(на знімку)** встановив новий рекорд України, який раніше ніхто не ініціював. Згадану відстань екстремал подолав за 1 годину 20 хвилин та 46 секунд.

Оскільки рекордсмен керує центром підготовки чемпіонів місцевої дитячо-юнацької спортивної школи №3 «Золотий дракон», то вийшов на дистанцію разом зі своїми юними вихованцями. Босоніж підкорюючи сніг, кригу, численні перешкоди, під гаслом «Дракон — чемпіон», спортсмен перевершив сам себе. Адже спочатку він планував пробігти три кілометри за 30 хвилин, а потім вирішив збільшити дистанцію вчетверо.

Поруч з Ігорем Йосипівим бігла (але у взутті) і представниця Національного проекту «Книга рекордів України» в області Ганна Крисюк. На власному досвіді переконавшись, наскільки це не просто бігати по снігу і яку для цього слід мати фізичну підготовку та загартований організм. Вона відразу після фінішу разом з представниками експертної комісії зафіксувала новий рекорд.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Фото прес-служби Молодіжної адміністрації Івано-Франківської області.

...стартував телевізійний проект

На регіональному телебаченні Сумщини 3 квітня ввечері стартує новий телевізійний проект «Агро-Сумщина». Програма, яка виходитиме щосереди, розповідатиме про новини агропромислового комплексу України і Сумської області, а також про найважливіші здобутки місцевих аграріїв.

Щотижня «Агро-Сумщина» знайомитиме глядачів з найуспішнішими аграрними підприємствами регіону, розповідатиме про запровадження ними новітніх технологій, озвучуватиме думки фахівців та експертів, даватиме фахові поради фермерам, садівникам та городникам.

Владислав ЖМУРКОВ.

Кримські санаторії прийняли 130 колишніх воїнів-афганців за рахунок державних коштів (прес-служба Ради Міністрів АРК)

Учора в Києві стартував X фестиваль «Французька весна». На киян та гостей міста чекає низка допрем'єрних показів фільмів, довгі ночі короткого метра. Шанувальників театрального мистецтва потішать новими п'єсами. Французькі фотографії та живопис представлять на виставках. Також у програмі — музичні концерти та лекції *(УНН)*

Світовий банк переглянув у бік погіршення прогноз зростання валового внутрішнього продукту України у цьому році з 3,5% до 1%, *повідомив старший економіст СБ в Україні Руслан ПІОНТКОВСЬКИЙ*

Прагнуть реанімувати ядерний реактор

Північна Корея продовжує «гру мускулами». Вчора стало відомо про плани Пхеньяна відновити експлуатацію зупиненого в 2007 році реактора в ядерному центрі в Йонбені. За оцінками експертів, там досить матеріалу, щоб створити вісім ядерних бомб, **повідомляє Євроньюс.**

У відповідь на нові погрози президент Південної Кореї Пак Кин Хе заявила, що у випадку провокацій з боку КНДР відповідь Південної Кореї буде жорсткою і швидкою.

Тим часом, США розмістили біля берегів Південної Кореї ракетний есмінець «Fitzgerald», оснащений багатофункціональною системою «Іджіс», здатною збивати ракети.

Також до Південної Кореї спрямовано два винищувачі F-22 «Raptor».

Герой російської праці

У Росії з'явився новий орден — «Герой праці». Ініціатива належить Володимиру Путіну, який підписав указ і положення про героя, що по-стахановськи працює на благо Батьківщини. Прем'єр Дмитро Медведєв у свою чергу запропонував правлячій партії «Единая Россия» шукати серед однопартійців кандидатів на орден. І от учора в Росії з'явилася перша жінка «Герой праці»! Це мати 37 дітей, 35 з яких прийомні...

Відповідно до указу президента нагороди «Герой праці» будуть визнані гідними росіяни, що мають видатні результати у державній, громадській і господарській діяльності. Першим «Героєм праці» в Росії стала Наталя Сарганова, яка виховала 37 дітей.

Більше того, Дмитро Медведєв звернувся до своїх партійних колег із закликом знайти героїв праці. «Думаю, що партія цілком здатна визначати тих, хто гідний державних нагород і заохочень, і клопотатися перед державними структурами про те, щоб присвоювати найвище тепер почесне звання Героя праці», — заявив прем'єр-міністр на зустрічі з активом «Единой России».

У СРСР, як відомо, «героями соціалістичної праці» були колгоспники, сталевари, вчені, художники й творці, люди мирних професій. Шахтар Стаханов, ядерник Курчатов, зброяр Калашников, ракетник Корольов, тричі герой академік Сахаров трудилися, прославляючи свою країну. Але серед героїв праці були й Лаврентій Берія, Климент Ворошилов і Йосип Сталін.

«Герої праці» були так само популярні й відомі в народі, як і «Герої Радянського Союзу», — це звання давалося за військові подвиги. Серед «Героїв праці» особливою любов'ю, наприклад, у Микити Хрущова (котрий і сам був «Героєм праці») користувалася колгоспниця з Житомирської області Надія Заглада, яка вирощувала рекордні врожаї цукрового буряка та льону. За вирощування високої кукурудзи двічі звання «Герой праці» одержав Юрій Пітра із Закарпаття.

Російська інтернет-громадськість розділилася на два протиборчі табори. Ліберали й демократи переконані, що новий орден — це спроба «повернути з минулого СРСР героя соціалістичної праці». А прихильники «прекрасних радянських традицій» говорять про те, що праця, як і військовий подвиг, може бути відзначена найвищою державною нагородою.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Вбивати, не забруднюючи рук

Німецький бундесвер хоче терміново купити три безпілотники — багатьом політикам не зрозуміло, кому й навіщо вони потрібні.

Міністр оборони Німеччини Томас де Мезьєр (ХДС) пояснює необхідність придбання збройних дронів — безпілотних літаків, оснащених ракетами для знищення супротивника — захистом життя німецьких солдатів в Афганістані. Оскільки дроном управляє оператор з бункера часто на відстані багатьох сотень кілометрів від місця бойових дій, то вони дійсно можуть убивати, не піддаючи небезпеці самих нападників.

Такою технікою активно користуються США для екзекуції підозрюваних у тероризмі громадян на території, наприклад, Пакистану й Афганістану. Є в Афганістані дрони «Херон-1» і в розпорядженні бундесверу. Але вони, по-перше, не озброєні, а служать тільки для розвідки, а по-друге, узяті «напрокат» в Ізраїлю. Договір з Ізраїлем закінчується в жовтні 2014 року. Тому бундесвер уже запланував до свого бюджету 168 мільйонів євро на придбання трьох, мабуть, ізраїльських, дронів -разом з озброєнням і наземною станцією керування.

Але плани бундесверу зненацька натрапили на досить потужний опір не тільки опозиції, а й у лавах самої правлячої коаліції. Однопартійці міністра де Мезьєра — депутати Карл Ламерс і Ернст-Рейнгард Бек — здивовані тією поспішністю, з якою армія прагне ухвалити рішення про купівлю безпілотників — навіть без необхідного в таких випадках тендера — ще цієї весни. Тим більше, що йдеться про вивід німецьких військ з Афганістану, а не про розширення там воєнних дій. Опозиція висловлюється ще різкіше. Військовий експерт СДПН Ганс-Петер Бартельс назвав дрони «ідеєю фікс міністра де Мезьєра», а депутат Райнер Арнольд закликав не розв'язувати такі питання в темпі «свинячого галопу».

На традиційних «Великодніх маршах» німецьких пацифістів, які відбулися по всій Німеччині минулих вихідних, однією з головних вимог демонстрантів була відмова бундесверу від купівлі й використання «машинкілерів». Багато громадян обурені тим, що німецький міністр оборони назвав дрони «етично нейтральною» зброєю, тобто — вони вбивають, але при цьому не викликають у операторів, що натискають на кнопку, каяття совісті.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

ФОТОФАКТ

Великодня ферія (Feria de Paques) відкрила сезон кориди у французькому місті Арль.

На знімку: матадор Себастьєн Кастелла бореться з биком.

Фото News Pictures/Укрінформ.

ФОТОФАКТ

У рамках кампанії «Хутро ранить» в одному з магазинів китайського міста Шеньян відбулася виставка скульптур — проти продажу хутряних виробів. Професор мистецтв Се Юн і його студенти створили 12 фігур та рельєфних зображень тварин, що імітують вовняний покрив 550 тисячами голок.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Швейцарія побоюється перенаселеності

Іммігранти — це не менш звичний інгредієнт швейцарського побуту, як і славнозвісний місцевий сир чи шоколад. Теплічні умови ринку праці і рівень життя сприяють постійному зростанню імміграційних потоків до країни. На кінець серпня минулого року у восьмимільйонній Швейцарії мешкав 1 804 551 іноземець, що становить 22,7% населення країни. І якщо раніше така статистика нікого не дивувала, останнім часом швейцарці дедалі частіше піднімають тему можливого перенаселення.

Після підведення підсумків імміграційної політики за 2012 рік Федеральна міграційна служба Швейцарії у своєму річному звіті наполегливо порекомендувала Федеральній Раді (уряду Конфедерації) знову ввести в дію додаток до Договору про вільне пересування громадян ЄС на території Швейцарії.

Цей додаток дає можливість Швейцарії регулювати чисельність трудових мігрантів, а також обмежувати право на в'їзд іноземців протягом року.

Проте введення таких квот стосуватиметься лише громадян ЄС, на яких поширюється дія договору про вільне пересування, і застосовуватиметься лише на 2014 рік. Щодо довготривалих заходів і загального перегляду політики щодо іммігрантів — останній вердикт буде за народом. Так, у найближчій перспективі планується винести на всенародне обговорення: поширення дії договору про вільне пересування на Хорватію, яка приєднається до ЄС 1 липня цього року; ініціативу Швейцарської народної партії «проти масової міграції», яку раніше відхилила Федеральна Рада, і ініціативу Асоціації з питань екології і населення («Есорор») щодо обмеження кількості мігрантів.

Швейцарська асоціація, яка опікується проблемами екології і населення — «Есорор», передала до Федеральної канцелярії понад 100 000 підписів, необхідних для винесення на референдум своєї ініціативи «Зупинити перенаселення». Очікується, що швейцарці скажуть про своє ставлення до зростання населення на відповідному плебісциті, який має відбутися не пізніше 2015 року.

Зокрема, члени ініціативного комітету «Есорор» аргументують своє занепокоєння тим, що оптимальне населення такої невеликої країни, як Швейцарія, — чотири мільйони. Згідно з текстом ініціативи рівень споживання людиною природних ресурсів, у середньому, на 50% вище їхньої здатності до відновлення, та якщо брати окремо Швейцарію, то цей показник аж на 300 % вище, ніж здатність ресурсів до самовідновлення. «Варто таки спробувати врятувати той життєвий простір, який у нас ще є», — стверджує одна з активісток ініціативного комітету «Зупинити перенаселення» Сабіна Вірт.

Асоціація «Есорор» планує захистити навколишнє середовище і природні ресурси за допомогою контролю зростання населення та імміграції, знизивши її потік до 0,2 % на рік. Сьогодні зростання імміграції зафіксовано на рівні 1,1 % на рік. Відповідно, текст ініціативи вимагає визнати незаконними всі міжнародні договори, що суперечать ідеї скорочення зростанню населення до 0,3 % на рік. Саме таким договором є і одна із ключових двосторонніх угод Швейцарії з ЄС — про вільне пересування.

Не дивно, що Асоціації неодноразово закидали схиляння до расизму і ксенофобії, націонал-соціалізму і євгеніки, проте «Есорор» різко заперечує такі звинувачення, посилаючись на відповідну статтю у своєму статуті. З 1860 року кількість мешканців Конфедерації зросла втричі.

Саме імміграційні потоки помітно стримують старіння працездатного населення на території країни. Середній вік приїжджих з ЄС становить 32 роки, що на 9 років молодше, ніж середній вік по Швейцарії.

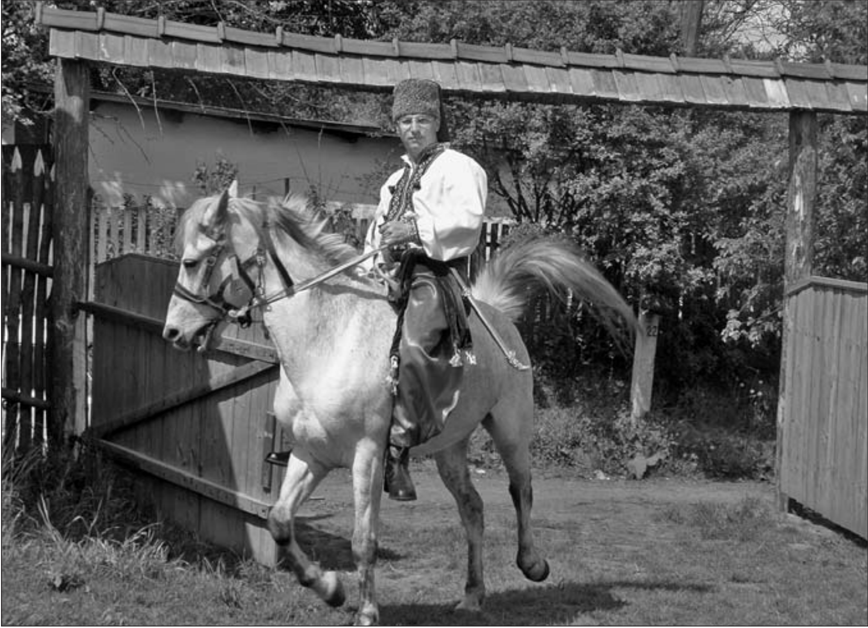
Значно полегшує інтеграцію закордонної робочої сили у Швейцарії і те, що для понад 40% приїжджих одна із державних мов Швейцарії — рідна, адже за статистикою, 26% іммігрантів тут — німці, 11% — португальці, 8% — французи, 7% — італійці і 4% — громадяни Великобританії.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.
Швейцарія.

Китай повідомив ВООЗ про три випадки «пташиного» грипу H7N9 (Укрінформ)

Щоб бути на коні

Це село пам'ятає малого Тараса. Пішки прибігав хлопчик-сирота з Керелівки до улюбленої сестри Катерини Красицької у Зелену Діброву. Вже дорослим приїздив Тарас Шевченко до рідні, коли подорожував Україною.

Сільський голова Ігор Щербак також справжній козак.

Інтернет у Діброві

Зелена Діброва — одне з найменших сіл Городищенського району. Загальна площа — 1773 га, 315 дворів, 514 мешканців, із них пенсіонерів — 220, школярів — 16. Але село не доживає, а живе повноцінно. У бесідах із сільським головою Ігорем Щербаком щоразу дізнаєшся про приємні новини. То на всіх вулицях відновили зовнішнє освітлення, відремонтували дорогу, зробили капітальний ремонт Будинку культури. А то відкрили сільський «зелений» готель, провели в село бездротовий Інтернет, і тепер Зелена Діброва має у Всесвітній павутині свою сторінку.

Щойно з'явився в селі новий спортзал: гімнастичні бруси, перекладина, шведська стінка, тренажер для укріплення м'язів, бігова доріжка, повний боксерський набір, різні еспандери, диск для фітнесу, тенісний стіл.

Усі ці перетворення вдаються завдяки спільним зусиллям громади, депутатів сільради і органів влади району.

А головна рушійна сила всіх починань — невичерпна енергія сільського голови. Ігорю Щербаку 42 роки. Він тутешній. Працював у школі учителем трудового навчання і креслення, фізкультури. А з 2002 року очолює територіальну громаду рідного села. Голові вдалося налагодити стабільні партнерські відносини з сільськогосподарським підприємством «Відродження», яке з 2003 року орендує у Зеленій Діброві земельні паї, землі запасу та резерву.

— До приходу «Відродження» більшість земельних угідь заростало бур'янами, — пригадує Ігор Щербак. — Ми шукали орендарів, але побоювалися, що прийдуть лихварі, які виснажать землю і втечуть. На щастя, у село прийшли справжні господарі — наші сусіди з Шполянського району. За власні кошти вони виготовили державні акти на землю, видали їх усім жителям села. Для нас це була велика полегкість.

Усі зеленодібрівці без вагань віддали свої паї в оренду. Тепер земельні площі обробляються, на вирощуванні зернових працює сучасна техніка. Це додає оптимізму, каже Ігор Щербак. «Відродження» допомагає утримувати соціальну сферу, навчально-виховний комплекс, фельдшерсько-акушерський пункт, заклад культури. Орендарі акуратно сплачують податки і добре розраховуються з власниками земельних паїв. Та й генеральний директор сільгосппідприємства Юрій Ляшенко часто буває в селі, бере активну участь у житті громади. Нема такої проблеми, яку б він не взявся розв'язати. На День Перемоги працівники «Відродження» привітали ветеранів війни і праці, вручили подарунки. На день села допомагали організувати свято, разом варили для громади козацьку юшку і кашу...

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Перший документ, де згадано Зелену Діброву, — археологічна карта Київської губернії під редакцією Володимира Антоновича. Там зазначено, що в північній частині села 100 курганів. Люди тут жили ще з V ст. до н. е. До 1830 року село належало поміщику Енгельгардту, в якого Тарас Шевченко служив козачком. Родом із Зеленої Діброви Феофан Лебединцев — засновник легендарного журналу «Київська старовина».

Козацька закваска

Зеленодібрівці, як самі вони про себе кажуть, міцної закваски. Ще в травні 1964 року (!) таємні збори сільських парубків ухвалили створити у селі козацький кіш. Присягнули на вірність прадідівським звичаям біля 600-літнього велетадуба. Ті перші ентузіасти, лицарі шаблі і козацької честі, й досі у строю.

— Усі ми змалку знали, що наше село козацьке, — каже незмінний кошовий отаман Іван Ясиновий. — Від діда-прадіда чули, що в Зеленій Діброві жила сестра Шевченка Катерина, і він часто у неї гостював. Тоді й вирішили ми, молоді хлопці, вшанувати нашого земляка неформально, а від душі, від серця. 22 травня 1964 року прийшли на могилу Катерини Красицької, принесли квіти, читали невмирущу Кобзареву поезію. Тоді народилася ідея створити кіш, бо почували себе козаками. Козаки ніколи не образять слабшого, не розпочнуть чвар та ворожнечі. Ці чесноти стали головними орієнтирами у нашому житті. Тепер цього вчимо й молодь. Беремо активну участь у всьому доброму, хорошому, що робиться у рідному селі. Проводимо суботники з благоустрою, допомогли будувати церкву, розвиваємо зелений туризм.

На День села козаки влаштовують яскраві історичні реконструкції. На конях і возах на поле стадіону виїздить двадцять запорожців! Перед очима вражених глядачів зав'язується битва між козаками і «яничарами». Виблискують шаблі, гучно стріляють гармати... До речі, гармати змайстрували із відрізка труби та коліс від воза. Стріляють холостими, але вуха закладає! На святі до козацького гурту приймають новачків. Кожен мусить пройти веселе випробування, наприклад, розтовкти лобом горіха. Якщо хтось думає, що це просто — нехай спробує! А потім козаки частують громаду смачною кашею за особливим рецептом. У них 120-літровий казан, куди всипають мішок пшона.

Козаки — в центрі всіх святкових заходів Городищини.

Відродження давніх традицій, пошук нових форм залучення людей до підприємництва стали поштовхом до розвитку у Зеленій Діброві зеленого туризму.

Сьогодні у козацькому селі — 12 агросадиб. Це — рекорд: найменше село району гостинно відкрите туристам з усього світу. Його координати привабливі — 25 кілометрів від географічного центру України. Тут уже із задоволенням гостювали туристи з Польщі, Німеччини, Литви, Казахстану, Росії. У Зеленій Діброві є цікавий досвід збереження історичної спадщини та розвитку зеленого туризму. Створено музей, розроблені цікаві екскурсії. Улітку можна сходити на риболовлю, покататися на човні, прогулятися на конях, зібрати лікарські трави. Взимку своя романтика. Можна з вітерцем покататися на санчатах, лижах, ковзанах і навіть сходити на полювання.

Зразок для наслідування — садиба зеленого туризму «У Щербаків», яку створила сім'я сільського голови. Ігор і Світлана все облаштували в стилі козацького хутора. Хата — в народному колориті: є піч, старовинні знаряддя праці та побуту, на стінах — вишиті рушники. Навіть є діючий ткацький верстат, на якому туристи самі вчаться ткати. Можна оглянути пасіку, скуштувати меду, навіть полежати на спеціальному лежаку на вуликах — це чудодійна оздоровча процедура. Чи поспати на возі із запашним сіном. З козацької 15-метрової вежі відкривається мальовнича панорама села. Можна купатися в ставках, де надзвичайно чиста джерельна вода.

— У селі та околицях немає жодного промислового виробництва, — каже господиня Світлана Щербак. — Звісно, від цього недоотримує бюджет, але неймовірно виграє довкілля! Туристи цінують нашу мальовничу природу, чисте повітря, екологічно безпечні продукти. Розроблені цікаві екскурсії. Вранці людей будять голосисті півні, а засинають — під солов'їні співи. Зелений туризм дає селянам можливість проявити ініціативу, заробити якісь гроші, завести цікаві знайомства.

Часті гості в зеленодібрівців — родини з польського містечка Хоч Плешівського воєводства. Територіальні громади двох населених пунктів підписали угоди про співпрацю ще 2006 року. Відтоді обмінюються дружніми візитами. На літніх канікулах у Польщі гостювали діти із Зеленої Діброви, а в Зеленій Діброві радо приймали їхніх польських ровесників.

— Я уже сім разів бував у Польщі, щоразу знаходимо нові можливості для поглиблення співпраці, — розповідає Ігор Щербак. — Нас дуже зацікавили альтернативні види енергетики, які зараз широко застосовуються у наших сусідів. Спілкувався з діловими людьми та науковцями, які виготовляють піролізні котли, монтують сонячні батареї та вітрові електростанції. Запрошував їх робити інвестиції в Городищині, створювати тут невеликі спільні підприємства. Адже майбутнє — за енергозбережними технологіями, тому важливо бути першими.

Ось це прагнення — бути першими, працювати на перспективу й допомагає сільському голові Зеленої Діброви та територіальній громаді бути на плаву, чи правильніше сказати, на коні.

Володимир ЧОС,
Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото Володимира ЧОСА.

Козаки Зеленої Діброви біля 600-літнього дуба.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...з'являться нові робочі місця

Нинішнього року завдяки інвестиційним проектам на Сумщині планують ввести в дію низку сучасних промислових об'єктів. Найбільші з них — шихтовий двір для ливарного виробництва ПАТ «Насосенергомаш», нова лінія з виробництва клінкерної цегли в ТОВ «Керамейя», виробничий корпус у ТОВ «Гуала Кложерс Україна», складальний цех у ТОВ «Завод Кобзаренка».

Реалізація цих проектів дозволить створити майже 200 нових робочих місць. А ще цього року сумчани планують збільшити обсяги реалізованої продукції на 7,7 відсотка, що становить близько 21 мільярда гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.

...старші будинків платитимуть за квартиру значно менше

«Щоб зацікавити людей бути старшими будинків — а взятися за цю роботу бажаючих мало, я внесу пропозицію: старший будинку звільняється на 50% від оплати за тарифами». Таку обіцянку дав голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба на зустрічі з керівниками міських громадських організацій і рухів. У місті завершується розробка положення, що ним регулюватиметься взаємодія ремонтно-експлуатаційних підприємств, керівників ОСББ і старших по будинках.

Документ багато в чому визначатиме долю директорів РЕПів: «Виписуємо положення, згідно з яким керівника затверджуватимуть й перепризначатимуть на посаду тільки зі згоди старших будинків на зборах», — запевнив громадських активістів В. Яцуба.

Микола МАГДИЧ.

...у Миколаєві живуть хмарорізи

Традиційна весняна виставка голубів у Миколаєві цього разу стала міжнародною — крім наших, у ній взяли участь російські, молдовські та румунські птахівники. Беззмінний керівник Миколаївської міської асоціації голубівників Іван Жигилєв дуже задоволений — на виставку зібралося майже дві тисячі учасників.

У міському парку імені Петровського гомонів справжній пташиний ринок. Крім голубів, що вражали різноманіттям порід і вигадливістю форм, були представлені на продаж бійцівські півні, різні екзотичні кури та їхня найближча рідня: павичі, фазани, перепели...

Але якщо звичайні городяни прийшли сюди розважитися, то для фахівців-голубівників це було не просто "тусовкою" захоплених людей. До нашого міста їдуть за місцевими голубами — миколаївськими високолітними (їх ще називають миколаївські хмарорізи). Із двадцяти українських голубиних порід ця завжди була на піку популярності. За легендою, хмарорізи з'явилися мало не самі по собі. Такий собі плід кохання місцевих пташок із невідомими голубами, котрих років двісті-триста тому якийсь моряк контрабандою привіз із-за кордону. У виведенні породи величезну роль відіграли як народна селекція, так і унікальні природні особливості степового, приморського краю — висхідні повітряні потоки, вітер, сонце, простір! Літають миколаївські голуби божественно красиво! За це їх і цінують. Один голубок коштує від сотні до декількох тисяч доларів.

Ірина НЕЖИГАЙ.

...до Чернівців приїдуть угорські артисти

Уже невдовзі, 9 квітня, із оперетою «Сільва (Королева чардаша)» легендарного композитора Імре Кальмана до Чернівців прибудуть угорські артисти. Їхнього приїзду з нетерпінням очікують поціновувачі оперети. Загалом до Чернівців двома автобусами прибуде команда із 112 осіб, серед яких оркестранти і танцюристи. У цьому складі вони відвідають також Ужгород та Львів. Після вистави у Чернівцях артисти Будапештської оперети матимуть 10 виступів у Берліні, розповів віце-консул Угорщини в Ужгороді Ендре Саліпскі. Вистава «Сільва (Королева чардаша)» відбудеться у Чернівецькому музично-драматичному театрі ім. Ольги Кобилянської.

Сергій СУЛИМА.

Уроки Рибака

Школа № 113 імені Героя Радянського Союзу Петра Бринька розташована на західній околиці Донецька, неподалік станції Мандрикіне. Типове робітниче селище із магазином, автобусною зупинкою та по-сільському тихими вуличками. Тісна одноповерхова будівля школи була споруджена в 1931-му, і на початку 90-х років застаріла і фізично, і морально. Учні займалися у дві зміни, бібліотека тулилася на п'яти квадратних метрах, вугільна котельня не справлялася з опаленням, а в туалет діти вистрибували надвір.

Колишній директор школи Антоніна Тимошенко розповідає, що однозначної думки про те, як розв'язати проблеми закладу, не було. Формально школу, де навчалася сотня учнів, зберігати було недоцільно. Лунали пропозиції перевести дітей до інших навчальних закладів — більших і потужніших. Але батьки були проти: в такому разі школярам доводилося б їздити чи ходити за три-чотири кілометри. Вивчити ситуацію на місці вирішив тодішній міський голова Володимир Рибак.

— Він приїхав до школи, коли учні тягали вугілля до сараю, — пригадує співрозмовниця. — Станція саме виділила вагон палива, і його треба було перевантажити, бо залишиш просто неба — розкрадуть. Приїхав Володимир Васильович, а діти мокрі, брудні. «Що ви робите?» — питає. «Вугілля вантажимо». Видно було, що це вразило керівника міста. Оглянув він стару підлогу, стіни... Потім вийшов у двір, особисто двічі проміряв кроками по периметру шкільний стадіон: «Тут я бачу школу на два поверхи». У січні 1995-го викопали котлован, а у вересні ми вже справляли новосілля в новому корпусі.

Школа отримала не лише нову будівлю, споруджену в рекордний термін (працювали «з коліс», а хід робіт контролював особисто міський голова). Тут встановили сучасну газову котельню, нове обладнання для кухні, меблі. Це була перша, але не єдина школа, збудована за часів Рибака. Сьогодні тут навчається 199 дітей, які приїздять навіть із передмістя обласного центру. Проходжу класами і звертаю увагу, що учні сидять у сорочках і блузках із коротким рукавом: незважаючи на холод за вікном, у приміщенні тепло і затишно.

— Для Мандрикіного відкриття нової будівлі школи стало грандіозною подією. Зрозумійте, тут, у селищі, живуть терплячі й добросовісні люди, які не звикли до благ цивілізації. І ми, школярі, були, як усі: чистили сніг, тягали вугілля, сиділи в класі у кожухах. Після спорудження нового корпусу виявилося, що можна ходити по школі у змінному взутті, сидіти роздягненим, бо тепло. Це було неймовірно. Школа завжди була центром культури в селищі, а тепер і поготів, — каже випускниця навчального закладу, а нині — вчитель географії та директор шкільного музею Світлана Лебедєва.

Ніч у кабіні бульдозера

Володимир Рибак очолив місто у його найважчі часи, зазначає начальник управління освіти і науки Донецької обласної державної адміністрації Юрій Соловйов, який знає керівника парламенту по роботі в Київському райкомі партії та міській раді обласного центру: «Це були часи, коли ресурси Радянського Союзу вже закінчилися, а нові ще створені не були. І те, що місто не «впало», — повністю була заслуга голови. Пам'ятаю, я працював заступником директора школи і не знав, що таке заборгованість із зарплати за часів Рибака. А згодом, коли вже очолив райвиконком, дізнався, якими неймовірними зусиллями це досягалося».

Юрій Соловйов додає, що теперішнього Голову Верховної Ради України характеризує вміння створювати працездатну команду однодумців на всіх посадах, які він обіймав. «Володимир Васильович — це господар, це керівник, це мужик, зрештою. Пам'ятаю сувору зиму у 80-х роках, страшенні снігопади, кучугури по півтора метри були, транспорт став, дорога — наче вузенький тунель. То Рибак, тоді — третій секретар райкому партії, — сів до кабіни бульдозера, що розчищав вулиці, і понад добу не злізав із машини. Працював разом із бульдозеристом, треба ж було підтримати людину, якщо виникнуть проблеми — негайно вирішити! Працювали, доки не розчистили від снігу район».

Іншим разом під час великої аварії на водогоні секретар райкому провів ніч разом із бригадою комунальників: забезпечував робітників гарячим чаєм, бутербродами і навіть цигарками, підганяючи та підбадьорюючи виконавців. Зате аварію ліквідували в неймовірно короткий термін.

У робочому кабінеті міського голови. 1997 рік.

Фото Олександра ВІТКОВА.

На церемонії освячення храму Іоанна Воїна в день вшанування пам'яті міліціонерів, які загинули під час виконання службових обов'язків. 22 серпня 2001 року.

Фото Олександра ВІТКОВА.

Відкриття нового корпусу школи №113. 1995 рік.

Фото з особистого архіву Людмили Корешкової.

«У керівника не повинно бути слова «ні»

У 90-ти роки в Донецьку найбільшою погрозою для чиновників усіх рангів була така: «Я на вас Рибаку поскаржуся!». Тодішній керівник міста мав репутацію людини доступної і відкритої. Особисто здійснював об'їзди районів — часто без попередження. Приймав людей не лише в кабінеті. До голови можна було звернутись у коридорах міськради, в заводських цехах, під час сходів у мікрорайонах і селищах тощо.

— Я приїздив до службового входу до міськради у призначений час, і Володимир Васильович завжди спускався сам на перший поверх, — розповідає інвалід-«візочник» Валерій Перепадін. — Так трапилося, що я одночасно навчався і підробляв у дитсадку сторожем. Співробітниці попросили полагодити дах, поліз — і розбився. Важка травма, рік провів у лікарнях, потім повернувся до гуртожитку. А там — туалет у вигляді дірки в підлозі, один на весь поверх, загальний душ, жодних умов для таких, як я. І перспектив отримати житло немає. Допоміг мені тоді Рибак: після того як потрапив до нього на особистий прийом, мені підшукали квартиру на першому поверсі. Ось уже двадцять два роки тут живу. Якби не тодішній керівник міста — хтозна, де б я був, чи отримав би житло?

Людмила Корешкова, яка очолювала Петровську районну раду Донецька протягом багатьох років, пригадує, як довелося розв'язувати проблему працівника одного із будівельних підприємств: у нього була травма ока, допомогти могла лише операція. В Україні тоді таких центрів не було, складному пацієнту бралися зробити операцію в Москві, але за великі гроші.

«Володимир Васильович часто повторював: постав себе на місце людини і чини так, як ти хочеш, щоб поставилися до тебе, — підкреслює співрозмовниця. — Хоча іноді відвідувач і просив те, що не належить, що не в компетенції органу місцевого самоврядування. Так було і з травмованим будівельником. Але міський голова не відмахнувся від нього. «Уяви, що, не дай Бог, у тебе така ситуація виникла — куди б пішла? Тому давай думати», — сказав мені, попросивши допомогти робітнику. Мобілізував бізнес, дещо із бюджету виділили — і людина поїхала на операцію, зір вдалося врятувати».

Ще один приклад неформального ставлення до потреб звичайних людей. У старенькому будинку, де мешкала самотня пенсіонерка, сталася пожежа — коротке замикання. Будиночок приватний, але не застрахований. З юридичного боку за всі наслідки пожежі відповідає власник. А по-людськи — куди подітися бабусі, яка опинилася без даху над головою? Тому міський голова скликав керівників, аби господарці якнайшвидше відновили будинок. «З миру по нитці — і жінка знову змогла вселитися до рідної домівки. У Рибака не було дрібниць. Цим його заповітом я завжди керувалася», — зазначає Людмила Корешкова.

«Він учив нас, що для людини, яка прийшла до тебе як до керівника, немає слова «ні». Ти повинен розплющитися, але якщо відвідувач справедливо ставить питання — вирішити його. Не знаю тих, кому б він не допоміг розв'язати проблему. Це нам, головам районів, доводилося нелегко. Але у ставленні до звичайних мешканців тодішній міський голова був людиною, яка розуміє й підтримує, людиною з великої літери. Мабуть, давався взнаки величезний життєвий досвід, адже Володимир Васильович «зробив» себе сам, пройшов усі сходинки і на виробництві, і на партійній роботі, і на роботі в радах», — підсумовує Юрій Соловйов.

«Про жодні привілеї для себе не просив»

Одним із перших кроків до самостійності голови парламенту став

вступ до Ясинуватського будівельного технікуму транспортного будівництва. Заклад вважався сильним і престижним: підпорядковувався Мінтрансбуду, випускники проходили практику та розподілялися на підприємствах усього Радянського Союзу. Подавати документи до технікуму Володимир Рибак приїхав, коли йому виповнилося чотирнадцять. Для вступу він був ще дуже юним, і тодішньому директору Семену Лерману довелося переконувати вище начальство, щоб дали дозвіл узяти хлопця, який дуже хотів учитися, розповідають у технікумі.

«Володимира Рибака не можна назвати «вискочкою»: він своєю працею домагався всього. Не хапав зірок із неба, а намагався переборoти себе, досягти чогось. А коли його син навчався в нашому технікумі, то Рибак, тоді — перший секретар райкому партії, — ніколи не просив про жодні привілеї. Навпаки, просив бути з сином вимогливішим. Приїздив і допомагав навчальному закладу — знав, що ми небагаті, а утримувати технікум потрібно. Він дуже гарно вмів налагоджувати контакти з людьми, з керівниками підприємств, організацій. Можливо, це й зіграло роль у його державному і професійному зростанні», — переконаний заступник директора технікуму із навчально-виробничої роботи Володимир Каращук.

«Володимир Васильович завжди повторював: тих, хто закінчив Ясинуватський технікум, я прийматиму навіть у коридорі. Прийму і вирішу питання позитивно, наскільки можливо», — додає викладач фізичного виховання Едуард Ізюмченко, який пам'ятає голову парламенту по навчанню в 60-х роках. Їхні кімнати в гуртожитку були поруч, а об'єднувала молодого викладача і студента любов до спорту. Спортзал розташовувався в одному корпусі з гуртожитком, а тренування не припинялися до 12 години ночі. «Пам'ятаю, директор дуже поважав Рибака, бачив у ньому перспективу. Спритний, швидкий, грав у футбол за групу, у настільний теніс виступав за технікум на міських і районних змаганнях. Спортсмени нашого технікуму тоді гриміли і на союзних турнірах».

Але не лише спортом займалися тодішні студенти. Можливо, здатність Володимира Рибака домовлятися з колегами та розв'язувати найскладніші ситуації, народжувалася саме в ті часи, коли він та товариші по технікуму працювали кочегарами, сантехніками, ремонтували корпуси власними руками? Сьогодні навчальний заклад також розраховує на підтримку: коштів, які виділяються із бюджету, не вистачає на оплату опалення, і через мільйонний борг тепломережа подала на технікум до суду...

Фестивалі і турніри міжнародного рівня проводилися «під чесне слово»

Донеччани, з якими я говорила про Володимира Рибака, пригадували буденні, але важливі для кожної людини речі. Як у ті роки він започаткував традицію відзначати День Перемоги в парку біля меморіалу, із польовою кухнею: міський голова обов'язково після мітингу підходив до кожного ветеранського столу і спілкувався із колишніми воїнами. Як у розпал продовольчого дефіциту та зростання цін у місті проводив ярмарки сільськогосподарської продукції. Як купували нові тролейбуси і трамваї за кошти, виручені від здавання металобрухту підприємствами та організаціями міста — так тодішній донецький голова вирішував питання оновлення комунального транспорту в умовах суцільного безгрошів'я. Як організовували першу в обласному центрі українську школу. А дві знакові для Донецька події — Міжнародний фестиваль «Зірки світового балету» та Міжнародний турнір «Зірки жердини» — з'явилися і «прописалися» у щорічному календарі саме завдяки Рибаку.

Сергій Бубка, голова Національного олімпійського комітету України:

«Вдячний Володимиру Васильовичу за допомогу в той час, коли починали, коли було дуже важко. Він очолював оргкомітет турніру «Зірки жердини», і до нього можна було звернутися з будь-яких питань, із будь-яких дрібниць, навіть пізно увечері, у вихідні, свята. Проблеми вирішувалися блискавично — незважаючи на те, що у нас не було досвіду, не було потужних спонсорів. Рибак сам говорив із керівниками підприємств, підключав потрібних людей. Фактично організовував турнір «під чесне слово». Лише тому, що ми були єдиною командою — місто, область, — вийшло все зробити. Без підтримки місцевої влади ми б не змогли вистояти і продовжувати справу».

Вадим Писарєв, народний артист України, художній керівник Донецького національного академічного театру опери та балету імені Солов'яненка:

«Про Володимира Рибака можу сказати так: це — людина справи. Досі у мене в кабінеті зберігається символічний ключ, що його міський голова вручив на відкритті театру після ремонту. Ремонт виявився затяжним — театр був зачинений п'ять років. Трупа розбігалася, ми гастролювали за кордоном, багато хто там залишився. Але коли місто очолив Володимир Васильович, то він зробив усе, аби оновлений театр відновив роботу. Це були скрутні часи: грошей ні в кого не було, а ми влаштовували свята балету. Міський голова допомагав розв'язувати різноманітні проблеми закладу культури — наприклад, виділяли квартири для артистів. Або така проблема: тоді артисти балету підлягали призову до армії нарівні з усіма. Виходило так, що танцівник втрачав кваліфікацію за час служби. От ми і просили Рибака виручити колектив та знайти можливість дати артисту відстрочку від армії. Траплялося, повертали вже із війська — він пішов служити, йому теплі речі видали, а тут нарешті наказ повертатися».

Продпайок для бунтівного пролетаріату

Донецьк початку 90-х років був містом шахтарських страйків та акцій протесту. Як керівник одного з районів, а згодом — і міста в цілому, Рибак пройшов випробування стихійними бунтами: не боявся виступати перед страйкарями та обстоював інтереси робітників у міністерствах і Кабміні. Часом це призводило до конфліктів із урядовцями, іноді — до гарячих багатоденних дебатів у міській раді. А коли шахтарі розбили намети і лягли на рейки, протестуючи проти невиплати зарплати, голова розпорядився... ні, не розігнати протестувальників, а привезти до наметового містечка їжу й воду.

Десятки керівників міського, обласного і навіть загальнодержавного рівня пройшли цю «школу Рибака».

«Володимир Васильович був у постійному пошуку — налагоджував контакти із господарськими керівниками, депутатами всіх рівнів, керівниками держави, вченими, колегами із містпобратимів, із талановитими і «важкими» дітьми... Саме в ті часи з'явилася програма «Обдаровані діти», яка згодом стала загальнодержавною, було відремонтовано інтернат № 3, організовано пансіонат «Ветеран», відновлено вуличне освітлення на околицях. Керівник міста був категоричним противником закриття підприємств, вважав, що завжди потрібно шукати нове застосування, нові ринки, — зазначає Людмила Корешкова. — Наприклад, таким чином ми зберегли ремонтно-механічний завод — тепер Петровський машинобудівний завод, який виготовляє обладнання для безпеки праці шахтарів. А кілька закритих дитсадків перетворилися на «вчительські» будинки, де давали квартири донецьким «бюджетникам». Рибак, я вважаю, давно довів, що може розуміти людей, говорити з ними однією мовою, знає їхні потреби і вміє консолідувати дуже різні за поглядами особистості. Він не боявся дійти до найвищих і спуститися до найнижчих».

Ліна КУЩ.

В Ясинуватському будівельному технікумі транспортного будівництва пишаються знаменитим випускником. Січень 2013 року.

Фото автора.

Едуард Ізюмченко. Січень 2013 року.

Фото автора.

Сьогодні школа №113 — тепла і затишна. Березень 2013 року.

Фото автора.

Предприятие с/з Ленинский (Теплосеть) 51
ТРЕБОВАНИЕ № 41

32

ПУТЕВКА

Учащийся техникума Рыбак В. В.
(фамилия, имя, отчество)
направляется для прохождения производственной практики г. Челябинск-11 СМП-195, тр. «Казахтрансспецмонтаж?»
Тема практики производственная практика
Срок практики с 1 сентября по 27 октября 1965,
Рабочее место
Основание командировки приказ директора Ясиноватского строит. техн. от 6/VII-65, № 0124
Директор техникума
Прибыл на практику
М. П. техникума «1» сентября 1965 г.
Подпись
СМП-195
Откомандирован с места практики

Путівка на виробничу практику. 1965 рік.

Фото автора.

Собівартість проїзду комунального пасажирського транспорту становить у Луганську 2 гривні. Ті, хто сплатив за проїзд 1,25 коп., одержали з міського бюджету 0,75 коп. дотації

Для роботи на міських маршрутах за рахунок приватних інвестицій у Луганську придбано 32 автобуси великої місткості «Богдан» на суму 13,4 млн. гривень

Коли в місті багато пасажирського транспорту, це добре чи погано?

Той, хто користується автобусами та маршрутками, на це запитання відповість ствердно, а чиновник, перш ніж висловитися, ще подумає

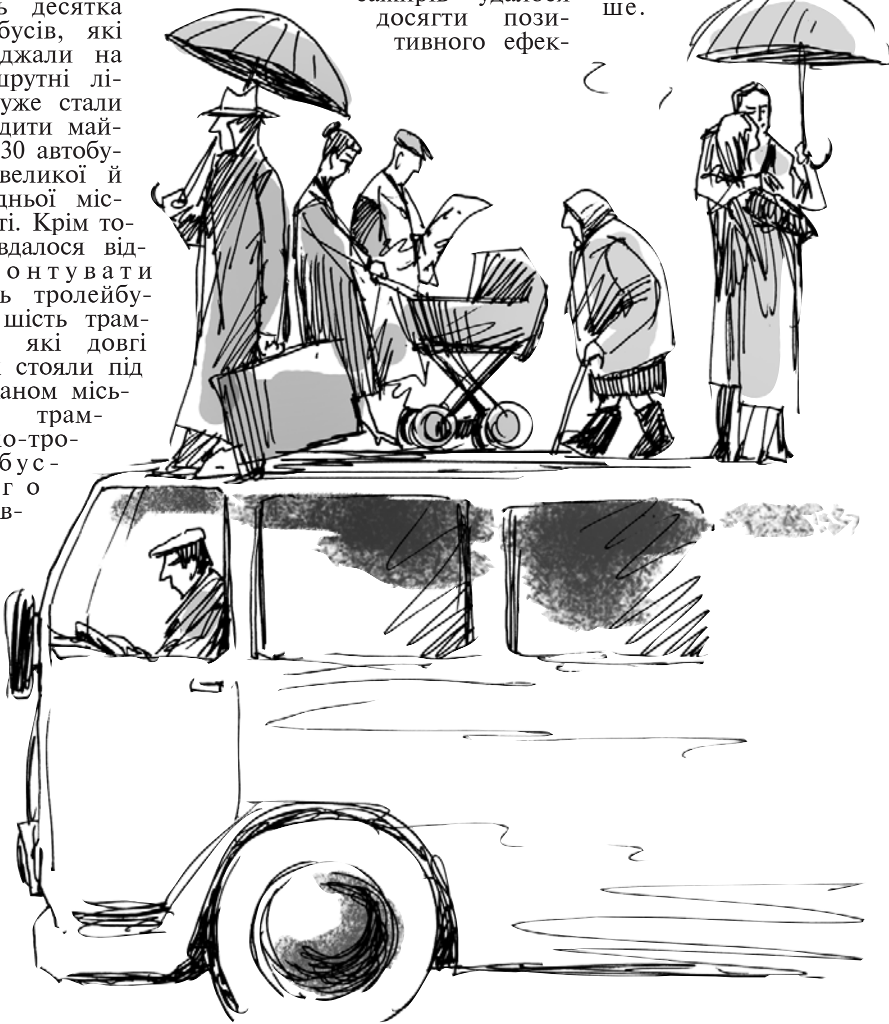
ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Проблем з регулярністю роботи громадського транспорту в Луганську немає. Або майже немає. Маршрутки ходять як годинник, і іноді на зупинках центральної вулиці обласного центру їх накопичується до шести й більше. Але попит є. У години пік «газелі» й «мерседеси» так набиваються, що двері ледь закриваються. Можна, звичайно, почекати муніципальний транспорт, де й салон просторіший, і проїзд наполовину дешевший, але такий вже ми народ, що нам треба швидко й одразу. Комунальних автобусів в основному чекають пенсіонери, яким нікуди поспішати на свою невелику пенсію.

Один на рейках чи десяток на колесах?

Ще кілька років тому гості Луганська відзначали велику кількість приватних перевізників і дивувалися з приводу відсутності комунального транспорту. Так, був такий період, коли міський транспорт чи не повністю «зліг» через істотне зниження фінансування, і заповзятливі люди використовували це з користю для себе. Приватні маршрутки з'являлися в місті, як гриби після дощу. Було таке враження, що луганчани скупили весь транспорт на території країни. До того ж не дуже гарного стану. Взаємодія з приватними перевізниками в міської влади будувалася складно. Як це зазвичай буває, сторони не розуміли одна одну, але згодом життєвий досвід підказував правильні рішення, і транспортну систему вдалося налагодити навіть в існуючих умовах. Сьогодні міська влада має намір провести «революцію» — поставити на маршрути сучасний, новий, комфортабельний, дешевий комунальний транспорт і в такий спосіб потіснити приватних перевізників.

Наприкінці 2011 року сесія міськради затвердила концепцію розвитку міського транспорту, й наступний рік минув під егідою виконання поставленої мети. За підсумками 2012-го замість десятка автобусів, які виїжджали на маршрутні лінії, уже стали виходити майже 130 автобусів великої й середньої місткості. Крім того, вдалося відремонтувати шість тролейбусів, шість трамваїв, які довгі роки стояли під парканом міського трамвайно-тролейбусного управління. Іншого виходу, крім ремонту, поки що немає. Один трамвай, як відомо, коштує понад 5 млн. грн., а автобус — 450 тис. грн. Доводиться вибирати: або одна одиниця електротранспорту, або більше десятка автобусів. Вибрали, зрозуміло, другий варіант. У підсумку створена міська мережа, що налічує 134 маршрути, з яких 105 — тролейбусних, 10 — трамвайних, 119 — автобусних (56 з них працюють у режимі маршрутного таксі). У підвищенні якості обслуговування пасажирів удалося досягти позитивного ефекту, але за економічними показниками вийшов негативний результат.

Проста арифметика

Як показав аналіз, у 2012 році кожна одиниця транспорту міського підприємства «Міськелектротранс» щодня втрачає 53 платних пасажирів. Пояснюється це просто: якщо раніше пасажирів обслуговували, скажімо, 50 одиниць міського транспорту, то сьогодні майже удвічі більше.

Підраховано, що за місяць кожен мешканець обласного центру витрачає на проїзд у комунальному транспорті приблизно 2,50 коп., отже, за рік ця цифра становить 30 грн. Ось це і є та сума, яку кожен луганчанин вкладає в утримання міського транспорту. З такими прибутками, зрозуміло, транспортну систему розбудовувати дуже складно. Що робити? Підвищувати тарифи?

— Це не вихід, — відповідає секретар Луганської міської ради Олександр Філіпський. — За підсумками проведеного моніторингу вартості проїзду в різних містах України видно, що наш тариф — не найвищий, він нижчий за інші. І ми поки що залишаємо його без змін — 1,25 коп., хоча він для нас — збитковий. За результатами минулого року на утримання транспорту ми витратили 17 млн. гривень із міського бюджету і 15 млн. одержали субвенції. Самі за рахунок перевезення пасажирів заробили загалом 7,5 млн. гривень. Навіть якщо ми підвищимо тарифи удвічі, з урахуванням колишньої кількості пасажирів, зможемо заробити тільки 15 мільйонів гривень. Тобто знову будуть збитки.

Заради об'єктивності треба зазначити, що в системі пасажирських перевезень показано не всі прибутки. Приватні перевізники, наприклад, за рахунок прибуткового податку з фізичних осіб перерахували за минулий рік до міського бюджету усього 512 тис. гривень. Але, крім економіки, йдеться й про якість обслуговування.

До речі, основні претензії пасажирів стосуються саме цієї сторони послуги. Причому ці претензії — саме до приватного перевізника, а не комунального. Торік управління транспорту і зв'язку міськвиконкому провело понад 120 перевірок, склало 450 актів, на підставі яких виконком міської ради ухвалив рішення про розірвання 22 договорів із приватним бізнесом.

— Торік ми пройшли 16 судів, дев'ять із яких виграли, чотири — програли, три справи перебувають у судах у стадії розгляду й два рішення, що набули чинності, дійшли до вищого арбітражного суду, — розповідає Олександр Філіпський. — В основному перевізники не заперечують те, що вони порушують. Вони заперечують саму процедуру. Наприклад, один із судів скасував наше право контролювати «маршрутників», мотивуючи це тим, що ми у своєму рішенні перебрали на себе функції органів державної влади, у той час як є органом самоврядування. Ми з цим погодилися. Але, з іншого боку, виникає складність у координації дій. Із приватними перевізниками працювати складно. Правоохоронні органи, наприклад, не завжди прагнуть долучатися до цієї роботи. Але порядок навести треба. У нас створено транспортну дисциплінарну комісію, яка розглядає всі заяви про погану роботу транспорту. Торік ми розглянули близько 880 таких звернень громадян.

Працювати й заглядати в майбутнє

П'ятнадцять автобусів, що курсують луганськими маршрутами, оснащені GPS-навігацією. Хотілося б більше, але, як зазвичай, підніжку ставить стан міського «гаманця». Для такої мети бюджетних грошей поки що немає. Але, як стверджує начальник управління транспорту і зв'язку міськвиконкому Андрій Андрєєв, «ми до цього рухаємося». Уже надходять пропозиції від деяких підприємців і фірм з обладнання громадського транспорту системою GPS-навігації. При цьому пропонують різні розв'язання цього завдання, які значно підвищили б комфортність користування цим транспортом.

— Щоб це було доступно не тільки начальникові управління у своєму кабінеті, а й керівникові перевізника, кожному, хто заходить в Інтернет, — уточнює Олександр Філіпський. — Сьогодні в багатьох є мобільні телефони, працюють зони Wi-Fi. Включили телефон на зупинці, знайшли потрібний маршрут і побачили, де ваш автобус і за скільки хвилин він під'їде.

Крім того, керівництво міста виношує ідею обладнати зупинки громадського транспорту рідкокристалічним екраном, на якому б у режимі он-лайн відображався рух громадського транспорту.

Щоправда, це поки що мрія, «хотіння», за образним висловлюванням Філіпського, грошей на це немає. Але якщо поставити мету, вважає він, і наполегливо йти до неї, — все може вийти.

На якості обслуговування пасажирів дуже позначається й велика кількість нелегальних перевезень. На маршрутах працюють багато автобусів, що не мають договорів на обслуговування цих маршрутів, а зазвичай і ліцензій на пасажирські перевезення. З цими явищами треба боротися спільними зусиллями правоохоронних органів, транспортної інспекції та перевізників. Адже вони працюють на маршрутах і бачать своїх конкурентів-нелегалів, тому можуть безпосередньо допомогти виявити їх. У зв'язку зі зміною статті 7 Закону України «Про автомобільний транспорт» організацією внутрішньорайонних пасажирських перевезень тепер опікується райдержадміністрація. Вважаю, що це поліпшить організацію маршрутів усередині району. На місцях краще знають, як організувати пасажирські перевезення, щоб населенню району було зручно.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

СТАТИСТИКА

Внутрішня обласна мережа становить 717 автобусних маршрутів загального користування, у тому числі приміських — 516, міжміських (внутрішньообласних) — 201. Обслуговування маршрутів здійснюють 128 перевізників, з яких 37 підприємств і 91 приватний підприємець. Щодня на лінію виходять 1170 автобусів, у тому числі на приміських маршрутах — 817, на міжміських — 353 автобуси. 97% усіх маршрутів обслуговуються через автостанції. В області працюють 35 автостанцій.

КОМЕНТАР

Начальник управління інфраструктури та туризму Луганської облдержадміністрації Максим ЩАСЛИВИЙ:

— Досвід Луганська заслуговує на увагу. Повинен зазначити, що в 2012 році в області почалася робота із заміни старих автобусів транспортом більшої місткості й на внутрішньообласних маршрутах. Наприклад, червонолуцьке підприємство «КАН-ТРАНС» ставить нові автобуси «Волжанин» місткістю більш як 40 місць для сидіння на міжміському маршруті «Червоний Луч — Луганськ». Кількість автобусів великої місткості збільшується також на маршрутах «Луганськ—Стаханов», «Луганськ—Сєвєродонецьк» та «Луганськ—Свердловськ». За минулий рік приватний бізнес вклав у відновлення рухомого складу 20,3 млн. грн., що дало змогу задіяти 57 нових автобусів для роботи на приміських та міжміських маршрутах. На жаль, рентабельність перевезення пасажирів автотранспортом останнім часом знижується. Одна з причин — погана якість доріг, особливо до віддалених населених пунктів з невеликою кількістю населення. Перевізники відмовляються від таких маршрутів, і в результаті люди залишаються без регулярного транспортного обслуговування. Про це свідчить значне збільшення скарг і звернень громадян, у тому числі й колективних. За статистикою проведення конкурсів за 2012 рік понад 35% усіх маршрутів, що виставляють на конкурс, залишаються незатребуваними. Ми змушені залучати перевізників за тимчасовими договорами, а також формувати на конкурс об'єкти пакетом, поєднуючи більш рентабельні й соціальні маршрути. Така практика теж не завжди виправдана. По-перше, це призводить до ще нижчої рентабельності перевезень, що негативно позначається на якості послуг, економічному становищі перевізника та стані транспорту. По-друге, в деяких районах області, наприклад, у Троїцькому, Новопсковському, Старобільському, Міловському, Марківському та Попаснянському, соціальних маршрутів значно більше, ніж рентабельних, що не завжди дає можливість застосовувати пакетний принцип проведення конкурсів.

Проїзд у маршрутному таксі в Луганську коштує 2,5 гривні, в комунальному транспорті — 1,25 грн.

Боротьба з вітряками,

або Хто заважає столичній владі прибрати потворні МАФи з вулиць міста

МИ ПРО ЦЕ ПИСАЛИ

Кияни з року в рік чують клятвені запевнення міської влади — очистити місто від потворних так званих малих архітектурних форм, простіше кажучи, від різнокаліберних кіосків, наметів і просто будок, у яких чим тільки не торгують! Про антисанітарію, яка супроводжує такий вид діяльності, й казати годі. Ось тільки відчутних результатів цієї боротьби не видно.

Наприкінці лютого КМДА оголосила начебто безкомпромісну війну МАФам, пообіцявши насамперед прибрати їх від станцій метро у 20-метровій зоні. І, справді, розпочався демонтаж, хоча, як ми писали в минулому випуску («Голос України», 20.03.2013), це навряд чи розв'язує проблему в цілому. Але, як кажуть, добрий початок — половина діла. З'ясовується, кияни рано раділи: через кілька днів кіоски або поверталися на свої місця, або там почали з'являтися нові!

Згадайте, з якою помпою знесли 18 незаконно встановлених МАФів біля станції метро «Політехнічний інститут»! І чомусь без фанфар їх повернули назад. Те ж саме — на площі Дружби народів — на 800-метровій території в Оболонському районі: не встигли розпочати їх демонтаж, як власник почав споруджувати тут капітальніші будівлі. Власне, така сама ситуація й з іншими місцями «дислокації» МАФів. За даними КП «Київблагоустрій», його співробітники щодня демонтують 20—25 кіосків і ще по 7—10 — районні держадміністрації. Але від такої війни їх кількість не зменшується, а навіть збільшується!

То в чім річ, адже установлення нових МАФів у Києві заборонено? На це запитання в інтерв'ю одному з телеканалів відповів начальник департаменту міського благоустрою і збереження природного середовища КМДА Сергій Садовий: «Останнім часом спостерігається тривожна тенденція — столичні суди почали виносити постанови про повернення демонтованих кіосків, попри очевидні порушення ними нормативів. Вони взяли на себе не властиву їм функцію — ухвалювати рішення щодо заборони демонтажу МАФів за багатьма адресами, у такий спосіб узаконюючи нелегальне їх знаходження в місті».

За словами Садового, судді не тільки не беруть до уваги, що підтримувані ними МАФи стоять у заборонених місцях і не мають дозвільних документів, а й не вважають за потрібне вислухати представників «Київблагоустрою». Так, у випадку з кіосками поблизу станції метро «Політехнічний інститут» постанову ухвалено навіть за... відсутності представників КМДА. І хоча суди завантажені роботою, але такі позови до «Київблагоустрою» розглядаються блискавично: увесь процес від подання скарги до винесення постанови часто триває лише кілька днів. Тут мимоволі подумаєш про їхній особливий інтерес до такої «невідкладної» справи, каже керівник відомства.

Виходить, що міська влада скаржиться на... саму себе? Але хіба це не столичні чиновники так неодноразово змінювали правила гри в цій справі, що тепер і самі не знають, що дозволено, а що ні? Тим паче що земельне законодавство не регламентує встановлення тимчасових споруд. З другого боку, мені не раз «не для преси» вони ж, багатозначно тицяючи пальцем угору, повідомляли: «МАФи здебільшого й установлюють за розпорядженням тих, хто зобов'язаний боротися з таким явищем». А у випадку демонтажу виконавцям телефонують начальники з усіх «поверхів» влади — всі займаються кіосками. Бо вигідно: встановив будку, здав її в оренду, і прибуток одержуєш негайно. До того ж такий, що вистачає на все, у тому числі й на чималі неформальні платежі. Справді: сіяти й орати не треба, а кишені набиваєш...

Утім, про все це «Голос України», інші ЗМІ повідомляли не раз, і, як бачимо, з нульовим результатом. Але доповни ж?!

Валентина ПОЛІЩУК.

На знімку вгорі: площі поблизу станцій метрополітену зазвичай слугують скверами, місцем зустрічей. У Києві вони — суцільні базари...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

Красива алергенна магнолія

Через кілька тижнів «Київзеленбуд» має намір висадити рекордну кількість магнолій — у парку Перемоги та вздовж проспекту Перемоги. Скільки саме цих дерев з'явиться, ще не вирішено, але у керівників підприємства — амбітні плани: вони хочуть потрапити до Книги рекордів України. А от киян такий подарунок порадує не всіх: квітка магнолії — алергенна **(на знімку).**

Унікальні шпаківні

У парку імені Максима Рильського в Києві з'явилися унікальні шпаківні. Їх змайстрували столичні школярі разом із зірками української естради, вчителями та батьками. До майстер-класу залучилися олімпійські чемпіони і народні депутати. Будиночки для птахів розвісили на території парку, а пофарбували їх спеціальною фарбою, що має природню основу, яка не відлякує птахів. Установлення різнокольорових шпаківень уже традиційне для європейських країн, наприклад, у Німеччині є навіть спеціальна фабрика для їх виготовлення.

Без штанів

Наступного року в київській підземці відбудеться флешмоб за назвою The No Pants Subway Ride («У метро без штанів»), повідомляє офіційна група ентузіастів у соціальній мережі. Його проведення заплановано на 13 січня 2014 року, на 12.00. Акція щорічно, з 2002 року, відбувається у Нью-Йорку. На початку 2012-го — теж: сотні людей по усьому світу взяли в ній участь.

Це — не качан

У Києві відкрито ще один незвичайний пам'ятник. Проект Kiev Fashion Park (автори хитромудрих лавочок на Пейзажній алеї) подарували місту скульптуру у вигляді великої бронзової капустини з милим карапузом на верхівці. Її назва: «У вас буде дитина». За словами авторів, виконує бажання пар, котрі мріють про здорового малюка.

Не випадково нова скульптура знаходиться біля клініки, де лікують жіночу і чоловічу безплідність. Помилуватися цим «овочевим» дивом можна на вулиці Крамського, 9 (Святошинський район).

Стежитимуть суворо

Київська прокуратура контролюватиме підприємство «Київзеленбуд» на предмет використання бюджетних коштів, виділених на озеленення столиці. Цього року з міського бюджету на це спрямовано майже 200 млн. гривень. Прокуратура заявила, що збереження зелених зон у місті — головний пріоритет її діяльності. Тільки за останній рік у комунальну власність вона повернула понад 800 га землі парків і скверів.

Опікун для тигра

Київський зоопарк запрошує опікунів для своїх вихованців. У звіринці також розповіли, яка вартість догляду за твариною за добу. А ще — які пільги матимуть охочі за фінансову допомогу: абонемент на безплатне відвідування зоопарку, табличку з іменем опікуна або назвою компанії на вольєрі, а також право називати немовлят тварин.

Тим часом вартість утримання тварини дорівнює вартості її раціону. Так, найменш витратним буде опікунство над коропом — 14 коп. на добу. Найдорожче обійдеться утримання слона — 1154 грн. Опіка над тигром — 441 грн., єнота-полоскуна — 17 грн., горили — 169 грн., жирафа — 516 грн. Утримання піраній коштуватиме 2,68 грн., верблюда — 113 грн.

За повідомленнями кореспондентів «Голосу України» та інформаційних агентств.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ТЕМА

Чи річ нині в тім, на яких місцях стоять «доданки»?

Погано, звичайно, що цьогорічний сніг спричинив киянам силу-силенну незручностей. Але позитив у тому, що «небувалі» (!) опади нарешті-таки привернули увагу громадськості та уряду до проблем столиці.

Вони накопичувались упродовж кількох останніх десятиліть. Але якщо про них і говорили, то лише тоді, коли вкотре кандидатам на начальницьке крісло потрібно було привабити виборців обіцянками «поліпшити, усунути, добитися». Про які, втім, переможці забували відразу після виборів. Тепер ось усупереч тому, що київські комунальні проблеми присипало кількаметровими кучугурами, вони «спливли» у всій своїй непривабливості, потреби невідворотного розв'язання, на що, як завжди, а нині — ще більше, ніж завжди, бракує коштів.

Хто тепер тільки не лає київську владу! Про городян, котрі сповна відчули наслідки стихії на собі, годі й казати. Особливо гніваються опозиційні сили. Вони з усіх теле- і радіоефірів викривають недоліки та перелічують, що в місті «не так» і «не туди»: застаріле обладнання каналізаційно-насосних станцій, які й зі звичайним дощем не справляються, про запаси небезпечних речовин на підприємствах, від яких загроза вибуху при підтопленні, «діри» в греблях Бортницької станції аерації і т. д., і т. п. Та вимагають відставки столичного градоначальника з командою, які виявилися неспроможними «передбачити, організувати, забезпечити, усунути, вплинути». Що було б цілком справедливо в разі, коли б опозиція у Києві з'явилася... учора та ще й прибула з іншої планети.

Та чи не найбільше ці політики переймаються «бідними» киянами, які нічого не можуть удіяти, бо їх позбавили права обирати (вибори-таки на носі!). А відтак, і позбавлені змоги реалізувати своє право впливати на процеси. Начебто вони й мають рацію, якби не одне «але»: столичні проблеми походять ще з часів, коли кияни обирали й мали можливість «впливати», а чимало нинішніх опозиціонерів були біля «керма» — на тій чи іншій керівній посаді! То саме час і в них запитати, чому наше міське господарство виявилося геть не готовим до хоч трохи серйозних викликів?

Постійні читачі рубрики «Тема» вочевидь не можуть запідозрити її автора у любові до міської влади, як, утім, і до будь-якої іншої. Але чи можна поважати й тих, хто, вимагаючи її відставки, намагається переконати киян, що от вони, наступники, зроблять усе краще? При цьому, крім критики, нічого істотного не пропонуючи. Принаймні бодай нашвидкуруч склепаної програми, щоб можна було побачити напрямки, куди маємо рухатись. А інакше... Хіба від перестановки місць «доданків» сума зміниться?

Скажете, часу для цього було мало? Згодна. Але ж дискусії про вибори в Києві точаться теж не від учора. Невже досі за душею в опозиціонерів — пустеля? Так, київська влада продемонструвала свою неспроможність впоратися з проблемою. Але заради справедливості: чи могла — за умов, у яких місто перебуває не один рік? Інша річ, що замість говорити правду, столичні начальники постійно навішують городянам локшину на вуха про те, що вони спроможні управляти містом...

Але ж бо опозиція, розповідаючи про те, яка ця влада погана, (начебто ми цього самі не знаємо!), стала лише спостерігачем стихійного лиха. Замість того щоб продемонструвати власне вміння впоратися із ситуацією. Скажімо, зорганізувати городян — допомогти їм самим собі — дати в руки лопати, цей, на жаль, найголовніший у Києві «механізм» для очищення його від снігу. Та вивести не на мітинг, а на добровільну роботу. До речі, дивно, що й влада до цього чомусь не додумалася. А то в багатьох районах кияни й досі очікують, поки Президент чи голова КМДА прокопають у снігу доріжки до їхніх під'їздів.

До речі, опозиція — теж влада, особливо у випадках, як цього разу. Чи опозиційні політики насправді вважають, як заявив мені якось один з молодих претендентів на посаду градоначальника: «Не справа міського голови брати в руки лопату»? А ми, кияни, саме для цього його обираємо...

Валентина ПИСАНСЬКА.

vpysanska@golos.com.ua

Україна зацікавлена у поставках казахстанської нафти на українські НПЗ. Про це йдеться у повідомленні української делегації на XI засіданні спільної міждержавної українсько–казахстанської комісії з економічного співробітництва *(РБК–УКраїна)*

На Львівщині триває прийом заявок від фізичних осіб на часткове відшкодування вартості устаткування для індивідуального доїння корів. Як повідомили у департаменті агропромислового розвитку Львівської ОДА, селянам виплачуватимуть до 5000 гривень за одну придбану установку, *повідомляє прес–служба Львівської ОДА*

Високі тарифи нищать залізницю

За роки незалежності обсяги вантажних залізничних перевезень на Волині скоротилися більш як усемеро

ТРАНСПОРТ

Не знаю хто як, а я, проїжджаючи шляхопроводом, що на проспекті Перемоги в Луцьку, насамперед звертаю увагу не на красень-вокзал, а на порожні колії перед ним. Лише кілька вагонів, переважно цистерн, стоять на них. А буває, що й жодного. Коли в середині березня сніг засипав рейки, взагалі здавалося, що залізниці тут немає.

Хто виграє конкуренцію

Прикро, але залізничні перевезення на Волині щорік скорочуються. Так, якщо 1990 року було відправлено вантажів залізничним транспортом у кількості 8,7 мільйона тонн, то 2011-го усього 1,2 мільйона. Однак навряд ситуація торік змінилася на краще.

Ветеран волинських залізничників, колишній начальник станції Луцьк Наталія Семенова, пригадує, що на початку 1990-х років щодня доводилося розвантажувати 3—5 ешелонів, колії були заставлені вагонами ущерть не лише перед вокзалом, а й на вантажному дворі, на станції Промисловій, на під'їзних коліях підприємств. За добу завантажували 70—90 вагонів, вивантажували — до 300. Найбільшим партнером був Луцький картонно-руберойдний завод, який приймав і відвантажував дуже багато вагонів. Сьогодні це підприємство, вважай, не працює. Багато вагонів на відвантаження брали Луцький автомобільний завод, завод виробів із пластмас, м'ясокомбінат. Нині ці підприємства обходяться без послуг залізничників... Перейшли на автоперевезення й багато інших колишніх клієнтів станції Луцьк.

Домовляючись про зустріч з начальником станції Луцьк Алігейдаром Багіровим, зі здивуванням дізнаюся, що його офіс тепер розміщено не в окремому двоповерховому будинку поблизу вантажного двору, а в самому приміщенні вокзалу. Як для мене, таке ущільнення не свідчить про благополуччя колективу. Розмова з Алігейдаром Халіловичем підтвердила це: обсяги робіт на станції за останні двадцять років скоротилися вдесятеро.

Подібна ситуація і на станції Ковель. Великий залізничний вузол, який міг би щороку пропускати мільйони тонн вантажів, працює на десяту частину потужностей. І справа не лише в тому, що припинили існування деякі підприємства і скоротили обсяги виробництва інші, зокрема потужний колись завод «Ковельсільмаш». Найголовніше — місцеві залізничники програють конкуренцію автоперевізникам, і це незаперечний факт.

Клієнтів не можна відлякувати цінами

Директора ТзОВ «КП «Верес» Юрія Шлюєва можна назвати одним із найпалкіших поборників залізничних перевезень. Невипадково його підприємство орендує в станції Ковель не лише широку під'їзну колію, а й кілометр вузької (європейської). Проте щороку сюди приходить дедалі менше вагонів. З такою ситуацією Юрій Миколайович не хоче миритися, хоча обставини змушують його частіше звертатися до послуг автомобілістів.

— Залізничний транспорт завжди був дешевшим за автомобільний, — зауважує Юрій Шлюєв. — Тепер ситуація змінюється. Зростають тарифи на залізничні перевезення, а також на такі послуги, як подача і прибирання вагонів з місця розвантаження. Сьогодні вигідніше перевозити вантажі автомобільним транспортом. Навіть щебінь і пісок доставляють за 50—100 і більше кілометрів. Автомобілі беруть по 20—30 тонн. Дороги таких навантажень не витримують. Здавалося б, збільшуючи вартість перевезення, залізничники хочуть підняти їх ефективність. А результат виходить зворотний: що вища ціна, то менше перевезень. І, як наслідок, зростають збитки. Звичайно, тарифи не можуть не підвищуватися: змінюється вартість дизпалива, електроенергії, зростає зарплата.

Але якщо колись залізничним транспортом було перевозити удвічі дешевше, то цю пропорцію потрібно було зберегти.

Адже витрати паливно-мастильних матеріалів для нього набагато менші, ніж для автомобільного транспорту, до того ж значні обсяги перевезень здійснюються за допомоги електротяги. Інакше можуть розпочатися незворотні процеси. Так, сьогодні у мене є під'їзні колії, але я їх утримуватиму доти, доки мені буде це вигідно. Нині мені легше їх демонтувати і здати на металобрухт, а вантажі возити автомобільним транспортом. Якщо так вчинить другий, третій, сотий, то залишаться лише магістралі. Адже кінцевий споживач, як правило, не на залізниці розміщений. Це потрібно враховувати.

Начальник станції Луцьк Алігейдар Багіров.

Чи всіх цікавить євроколія?

Ковель — місто унікальне. Воно єдине в Україні може приймати поїзди вузькою (європейською) колією. Звідси до 2000 року щодня відправлялися потяги на Зелену Гуру, якими можна було проїхати через усю Польщу аж до кордону з Німеччиною. На жаль, технічний стан цієї унікальної колії стає гіршим. Однак і сьогодні вона перебуває в робочому стані. Принаймні зі станції Мацеїв (селище Луків) щомісяця відправляють на експорт десятки вагонів зерна. Підприємство «Верес» свого часу теж активно використовувало цю магістраль. Бували дні, коли з Польщі безпосередньо від виробників будматеріалів нею надходило по 30 вагонів. Свого часу керівник КП «Верес» Юрій Шлюєв планував спорудити рампу, завдяки якій можна було перевантажувати грузи із польських вагонів у вітчизняні чи російські, казахські, білоруські... Однак Укрзалізниця не підтримала цього проекту. Уявіть, якби це розвантажило наші автошляхи, наскільки б коротшими стали черги на міжнародному автопереході «Ягодин», де вже цього року вони сягали п'ятнадцяти кілометрів.

— На цьому 60-кілометровому відрізку багато дерев'яних шпал, які треба замінити на бетонні, — розповідає Юрій Шлюєв. — За підрахунками ремонт колії коштуватиме 55—60 мільйонів гривень. Укрзалізниця таких грошей не має. Але вона могла б виступити з таким бізнес-проектом і взяти ці гроші в Євросоюзу. Адже країни Європи зацікавлені в розвитку цієї магістралі. Вона сприяла б розвитку взаємної торгівлі. Нещодавно мав розмову з одним польським бізнесменом, який готовий купувати в Україні сотні тисяч тонн зерна (пшениці, кукурудзи, ріпаку тощо). Однак стримує та ж проблема: стан колії.

Електричкам заметілі не страшні

Не менше втрачає залізниця і на пасажирських перевезеннях. Якщо 1990 року на Волині залізницею скористалося дев'ять мільйонів пасажирів, то 2011-го лише 4,7 мільйона. Щодо Луцька, то він тепер не має поїзда власного формування на Київ, не ходить сюдою і поїзд «Львів—Санкт-Петербург». Та що там казати, навіть приміським поїздом з Луцька до Ковеля дістатися складно. Адже, щоб скористатися прямою електричкою, яка відправляється з Луцька о 4.26 ранку, потрібно якось доїхати до вокзалу. Маршрутки і тролейбуси в цю пору не працюють. За таксі ж потрібно викласти у півтора разу більше, ніж за сам проїзд до Ковеля. Наступний рейс вже о 8.58 ранку, щоправда лише до Ківерець. Там потрібно зачекати більше години, щоб о 10.38 пересісти на електричку «Здолбунів—Ковель». Скажіть, зацікавить вас така поїздка? Можливо, між Луцьком і Ковелем немає пасажиропотоку? Телефоную на Луцьку автостанцію №1. З'ясовую, що в місто залізничників з обласного центру за добу відправляється понад сто різних автобусів. Отакої!

Та що там казати про приміські перевезення, коли й до Києва доїхати поїздом проблематично. Перед Новим роком автор цієї кореспонденції теж не міг замовити квитка з Києва до Луцька на 29 грудня, хоча звернувся в касу за місяць до потрібної дати. 27 лютого в обідню пору, а була це середа, ми з Юрієм Шлюєвим зателефонували на вокзал у Ковелі і поцікавилися, чи можна придбати квиток до Києва в купейному вагоні. Як і очікували, отримали відмову. То невже залізниці не цікаво, скільком людям вони відмовили у придбанні квитка замість того, щоб організувати додатковий поїзд або хоча б причепити кілька додаткових вагонів.

Березневі снігопади, які паралізували рух автотранспорту в західних областях держави, вкотре продемонстрували надійність залізничного транспорту. На Волині, де було зірвано більшість автобусних рейсів, усі поїзди відправлялися і прибували за розкладом.

ДОВІДКОВО

Майже 140 років тому, 15 серпня 1873 року, відкрито рух на 560-кілометровій лінії Козятин—Ковель—Брест. Саме цю дату можна вважати днем народження волинських залізниць.

Волиняни вдячні Львівській залізниці і за рейковий автобус «Ківерці—Львів», який частково зменшив проблему сполучення між двома сусідніми обласними центрами, скоротивши майже удвічі час перебування пасажирів у дорозі і позбавивши пасажирів мук від їзди розбитим вщент шосе Луцьк—Львів. Можливо, доцільно пустити такі ж і за маршрутами Луцьк—Ковель, Луцьк—Рівне.

І наостанок...

І насамкінець хочеться ще раз повернутися до проблеми залізниця—автомобільні шляхи. Саме залізниця, прийнявши на себе великотоннажні перевезення, може врятувати наші дороги від остаточної руйнації. До речі, про це говорив і Прем'єр-міністр України Микола Азаров, відкриваючи 22 вересня 2011 року на Волині реконструйований відрізок міжнародної автомагістралі М-07. Держава має сприяти цьому, заборонивши перевезення на значні відстані вантажними автомобілями металу, щебеню, піску, обладнання. Жоден великий кар'єр, де добувають камінь, пісок, інші будівельні матеріали, не повинен відкриватися без під'їзних залізничних колій. Залізниця має працювати з повним навантаженням.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Колись усі колії поблизу залізничного вокзалу Луцька вщент були заставлені вагонами, вдень і вночі звучали команди диспетчерів, гудки маневрових тепловозів, лязкіт вагонних автозчепів. Сьогодні ж тут порожньо і тихо.

ДОВІДКОВО

1877 року відкрито рух на лінії Ковель—Демблін (Польща), 1890 року — на лінії Ківерці—Луцьк, 1908-го — на лінії Ковель—Володимир-Волинський, 1914-го — на лінії Володимир-Волинський—Сокаль, 1916-го — на лінії Ковель—Камінь-Каширський, 1928-го — на лінії Луцьк—Стоянів (Львівський напрямок).

Самотня хранителька хутора

ГЛИБИНКА

Понад піввіку живе одиноко на хуторі Стайнища, що за десяток кілометрів від райцентру Володимирець, 86-річна Оксана Іванівна Рижа. Живе, наче в XVIII столітті, користуючись сільським реманентом та кухонним начинням давним-давно минувших днів…

Щоправда, на сучасній топографічній карті Стайнищ уже не знайти. Але одна-єдина його мешканка — О. І. Рижа доводить, що хутір таки є. А ось на німецькій топографічній туристичній карті 1929 року (наш край був тоді під владою Польщі) є поселення, які після війни зникли з карти Володимирецького району: Гута, Янувка і Яновка, Пульк, Прурва, Порода, Видимир, Осовик, Поросля, Добринь та багато інших.

Є на ній і село Стайнища, де було одинадцять хат з господарськими будівлями або гумнами. Частина поселення належала офіцеру царської армії Григорію Леончуку. Під час перших сутичок між поляками та українцями, ще до війни, у Стайнищах спалили кілька обійсть. Сім'ї, в яких жінка була полячкою, а чоловік українцем (або навпаки), почали перевозити свої хати та живність до більших поселень.

Після війни за Стайнища взявся колгосп. Це вже був хутір із п'яти вцілілих хат, які підпадали під партійну програму зі знесення хуторів. Силоміць примушувала тодішня влада хуторян перебиратися в село: переважна більшість із них переселилася в Каноничі, де була сільрада.

У Стайнищах залишилося лише три хати. Одна з них, міцна, добротна, дерев'яна, належала Леонтію Гордійовичу Волочнюку — від батька дісталася, а з нею — три хліви та майстерня. Леонтій Гордійович на той час був неодружений. Працював у колгоспі імені Калініна столяром, та таким, розповідають земляки, що «дерево в його руках саме грало».

Післявоєнне село відбудовувалося, тож роботи в Леонтія було багато. Коли вставляв і склив вікна на фермі, запримітив дівчину — Оксану Рижу, яка доїла корів. Дивувався її вправності, тому, як швидко вона видоїла сімнадцятьох корів. Пропонував їй свою допомогу, але дівчина відбувалася жартами. Так і незчувся, як закохався, забрав Оксану на свій хутір Стайнища.

— Він був добрим чоловіком, — згадує Оксана Іванівна. — Мене шанував, шкодував. По господарству (а воно в нас велике було) завжди допомагав. Бувало, я корову дою, а він поряд чекає, і відро сам у хату внесе. Я соромилася, щоб ніхто цього не побачив... І без булочки чи цукерки ніколи додому не приходив...

...Та недовго вони пожили щасливо. Якось Леонтій, добираючись зі столярні на хутір у мороз і заметіль, застудився. Зліг і більше не встав.

У чорному смутку молодою вдовою залишилася Оксана Іванівна Рижа. Навіть прізвище дівоче носить, бо потайки в радянські часи вони повінчалися з Леонтієм, але не розписалися в РАГСі. Залишилася на хуторі, давши чоловікові слово, що ніколи не покине його хати. У ній сама-самісінька й доживає віку. Бог не встиг її обдарувати материнством, не дав діточок.

На той час на хуторі залишилося тільки дві хати: її та сусідки Жені.

— Коли Женя Гедзьова перевезла свою хату до Антонівки, я залишилася в Стайнищах одна, — продовжує Оксана Іванівна. — Доки ходила в колгосп на роботу — не помічала самотності. Ще корова була, свиней тримала. І курей мала, але вбадився шулячок і мені їх усіх перебив. Я, хоч і занедужаю, та лежати не маю права. Садила за хатою город, то мала свою картоплю, огірки, моркву, капусту, буряки. А нині вже не подужала, нема тої сили. Доки води з колодязя витягну та принесу — сонце мене випередить.

Єдина мешканка Стайнищ О.І. Рижа біля рідної хати.

До речі, тривалий час у Оксани Іванівни Рижої (вона жодного дня не ходила до школи, тож не вміє ані читати, ані писати) навіть паспорта не було, тож, коли його отримала з допомогою знайомих, стала отримувати невеличку пенсію. Продукти старенькій привозить її племінник Сергій.

— Він кликав до себе в село, а я йому кажу: «В тебе вже своя сім'я он яка велика. Куди мені?», — розповідає єдина мешканка хутора. — Я із цього хутора, зі своєї хати нікуди не піду...

Жінка замислилася. Обперлася на бильце залізного ліжка, що стоїть надворі під хатою ось уже понад тридцять літ. На нього присідають відпочити швидкі вітри, що стукають у стіну, затяжні дощі, а зимою може прилягти метелиця-завірюха. Оксана Іванівна її не зганяє. Гляне з усмішкою: мовляв, вийде сонечко, де ти, голубонько, дінешся?

Оксана Іванівна Рижа любить весну. Бо щойно розтануть сніги і прийде тепло, прилітають її бузьки. І вона їм так радіє! Відкриває навстіж двері. А буслик, як ручний, приходить аж до самого порога. Та найбільше господиня обійстя любить спостерігати, як старші птахи терпеливо вчать молодих літати, добувати собі поживу:

— Два роки тому я ціле літо дивилася за малими лелечатами. Мені з ними веселіше. Можна сказати, їх сторожувала. Свого кота відганяла. Ото їх пасла. Вони, як по годиннику, злітають, і ось тут, перед порогом та вікнами, туди-сюди ходять, щось визбирують... Торік я їх так чекала. А прилетів на гніздо один бузьок, мені покричав, вклонився і полетів на Новаки. Он зіллям заросло гніздо. І ворона вже нема. Правда, зозуля довго кувала. І солов'ї мені співали. Ці мене не зраджують. Живуть у мене ластівки та горобці. Жевжики часто сваряться, як чоловік з недоброю жінкою. Ворони були злодійкуваті — нічого не боялися.

Оксана Іванівна рада гостям, які, збираючи чорниці, гриби чи заготовлюючи дрова, ні-ні, та й навідуються до її скромної хатини. Розпитує про знайомих, які мешкають у сусідніх селах, передає їм привіт. Завжди пропонує гостям поїсти. Ось і сьогодні на плиті — борщ та компот з яблук, а на столі — помиті і перевернуті дві алюмінієві миски, прикриті рушничком...

Галина ТЕТЄНЕВА.

Фото Галини ТЕТЄНЄВОЇ.

ЗАМІСТЬ ЕПІЛОГУ

За кількасот метрів від хати Оксани Іванівни — польова дорога. Обабіч неї від села Каноничі до Стайнищ ростуть новобудови. Селяни розбирають свої земельні паї. За городом старенької син її знайомої викопав ставок і поставив у лісосмузі вулики. Тож тепер вона наглядає не лише за своїм обійстям, а й за сусідським. Радіє, що сюди, до Стайнищ, тепер навідуються люди. Таки мав рацію її покійний чоловік, коли благав не залишати рідної хати. Оксана Іванівна сама пам'ятає про всіх, хто народився і колись жив у Стайнищах. Доки вона вікує і стоїть її хата, Стайнища житимуть.

ПОДРОБИЦІ

У полку столітніх прибуло

Родом із села Безодня, а з 1944 року — постійний мешканець міста Радивилів, Василь Бурделяк цими днями відсвяткував 100-річний ювілей. Квітами та подарунками довгожителя вітали представники районної та міської влади. Голова Радивилівської райдержадміністрації Анатолій Грисюк вручив Василю Микитовичу вітальну адресу від Президента України Віктора Януковича. Племінники із США передали торт у формі книги з написом «Книга життя 100-літнього ювіляра». А вона, книга життя, у Василя Микитовича була складною: він служив у польській армії, під час Великої Вітчизняної війни пройшов з боями всю Литву. У післявоєнний час працював на місцевому промкомбінаті, на овочесушильно-консервному заводі, складі-магазині коопспілки. Разом з дружиною Феодосією Лаврентіївною, якій 93 роки, виховали двох дочок.

Майже мільйон «заробили» на закордонних паспортах, а заплатять два з половиною

Постановою Окружного адміністративного суду міста Києва задоволено позов заступника прокурора Рівненської області в інтересах держави в особі Державної інспекції з контролю за цінами в Рівненській області та стягнуто з ДП «Документ» адміністративно-господарську санкцію в сумі 2,5 мільйона гривень до державного бюджету, **повідомляє УкрЗахідІнформ.**

Підставою для прокурорського реагування стали порушення службовими особами Рівненської філії ДП «Документ» державної дисципліни під час встановлення, формування та застосування тарифів на платні послуги. Так, з червня 2008 по травень 2009 року філією незаконно стягнуто з мешканців Рівненщини кошти в сумі 840 тисяч гривень за виготовлення паспортів громадянина України для виїзду за кордон.

У результаті виконавчого провадження боржник виконав частково штрафне зобов'язання та сплатив 2,2 мільйона в дохід держави. Вживаються заходи щодо стягнення з боржника решти заборгованості.

Раритети «Берегині»

Ансамбль «Берегиня» із селаВарковичі Дубенського району отримав звання народного — за збереження давніх традицій. Тут усі десять виконавиць поважного віку — аж до 73 років.

Основа репертуару колективу — давні призабуті пісні та обряди, котрим сільські аматорки дають нове дихання. Серед раритетів є навіть мотив, автором якого вважають гетьмана Івана Мазепу.

Зародження колективу пов'язують з його керівником Галиною Квіткою.

— Пісня неодмінно повинна проникати в душу, — вважає Галина Миколаївна, — отак, як слова сповіді або піснеспів із церковного крилосу. Про крилас говорю недарма, бо саме з нього почалася «Берегиня». Адже наші берегині співали і далі співають у сільському храмі. Водночас виникла ідея спробувати разом виконати козацькі, стрілецькі, повстанські пісні. Але не ті, що у всіх на слуху, а ті, яких ще, може, ніхто не чув, або ті, що припали пилом забуття. Пройшлися по наших близьких-знайомих, людях старшого віку. Просили пригадати з дитинства чи юності те, що колись було популярним. Я також пошукала в домашньому архіві, знайшла записи старовинних пісень, згадала колишні мотиви. Мені у цьому пощастило, бо свекор та свекруха були просто неперевершеними виконавцями народних творів. Михайло Васильович мав унікальний баритон, Наталя Григорівна — сопрано. А пісень вони знали силу-силенну. Шкодую, що свого часу не записала їх усі. І все ж якась частина збереглася і прислужилася для репертуару.

Вперше на світську сцену «Берегиня» вийшла тринадцять років тому. Відтоді у репертуарі колективу з'явилося понад 200 пісень та обрядів, чимало з яких стали справжнім мистецьким відкриттям. Часто й слухачі пропонують свої варіанти.

— Ми взяли до репертуару пісню «Ой горе тій чайці», автор якої — гетьман України Іван Мазепа, — продовжує Галина Квітка. — Маємо також давню версію «Боже, єдиний, великий, нам Україну храни». Ще за Польщі, у 1930-ті роки, її співав мій дядько Іларій Семенюк, за це жандарми запроторили його за грати.

Керівник «Берегині» Галина Квітка теж пише пісні. Одна з них, «Біля мого села пролітають лелеки» — пісенна візитівка Варковичів. А ось обрядовими слугують різноманітні дійства, відтворені «Берегинею» на основі місцевих традицій. Тут і веснянки, і підготовка до весілля, і випікання хліба. На кожен обряд у жінок — автентичний одяг.

— Колись у нашому селі боронь Боже було жінці прийти у церкву без фартуха, — пригадує засновниця «Берегині», — це вважалося непристойністю. Вишиті фартухи були різні: на свято — на світлій основі; у піст — на темній. До кухні фартух був переважно сірий. І до вечорниць інший, і до гостин. Цю давню моду на фартухи ми відновили у своєму колективі. А шиємо-вишиваємо їх самі.

На відміну від професійних колективів, «Берегиня» не часто гастролює. Але в її арсеналі уже сотні зустрічей із шанувальниками народних традицій. Завдяки одній із телепередач про неї дізналася вся Україна. У гурті, крім Галини Квітки, — Меланія Єфімчук, Марія Джус, Марія Козачук, Ніна Мельничук, Людмила Кузьмич, Надія Мельничук, Марія Ліпінська, Євгенія Омельчук, Наталія Омелянюк.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Керівник і душа «Берегині» Галина Квітка залучає до відродження традицій також сільську молодь, як от під час веснянкового обряду.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 64 (5564)
СЕРЕДА, 3 КВІТНЯ 2013

Про сучасних панів та їхніх кріпаків

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА: КУДИ ПРИЙШЛИ?

Тернопільщина однією з перших розпочала земельну реформу. Якщо в інших регіонах у правильності дій Леоніда Кучми та його урядів ще сумнівалися, то в Галичині з ентузіазмом взялися ділити землю і майно колишніх колгоспів. У пам'яті старшого покоління збереглося шанобливе ставлення до землі як до найбільшого багатства. І ось знову з'явилася можливість стати власником земельної ділянки. Чи треба казати, які почуття піднялися у душах колишніх колгоспників, які надії вони плекали? І як ті розбилися і продовжують розбиватися об реалії сьогодення?

І не платить, і не відпускає

«Вже протягом п'яти років директор приватного підприємства «Онікс» Орест Васильович Самотяга не видає нам цукру, а за 2012 рік взагалі не дав нічого. Ми не раз запрошували пана Самотягу на збори, щоб почути, коли він поверне борг, але жодного разу він не прийшов. Натомість надіслав пайовикам доповнення до договору оренди земельних ділянок, що ще більше обмежує наші права. Ми не хочемо бути кріпаками в Самотяги й тому вирішили розірвати з ним договори. Однак відпускати нас він не хоче. Переважна більшість пайовиків — колгоспні пенсіонери з мінімальними пенсіями, і кожен розраховував на належну нам продукцію, щоб вести підсобне господарство і вижити. Просимо допомогти, бо на всі наші звернення місцеві чиновники не реагують».

Це цитата з листа до редакції, яке підписали члени ініціативної групи О. С. Башняк, В. О. Снігур, Д. Ф. Вовчак, С. М. Чайка і П. Р. Юзва. Я зустрілася з авторами листа у Великогаївській сільській раді. Вони показали договір оренди земельних ділянок з «Оніксом» від 1 січня 2007 року, де написано, що

«орендна плата за 1,5 га ріллі вноситься орендарем у грошовій формі в розмірі 1,5% від грошової оцінки, що становить 300 гривень, або в натуральній формі: зерно пшениці — 600 кг, цукру — 50 кг, крупи гречаної — 15 кг або взамін послуги».

А ще в договорі зазначено, що орендар має розплатитися з власниками земельних ділянок до 31 грудня поточного року. Передбачена й пеня за порушення цього терміну, щоправда, в цій графі стоїть прочерк. Є пункт і щодо індексування орендної плати, але й там прочерк. Так ось, цукор орендодавці бачили лише в рік укладання договору. Наступні п'ять років орендар його не видавав, не кажучи про компенсацію, пеню чи індексацію.

— По допомогу люди приходять до сільської ради, — розповідає її голова Олег Кохман. — Ми пробували вплинути, чотири рази запрошували пана Самотягу на збори, однак безуспішно: він не з'являвся.

Ще більше обурило людей, коли з ними взагалі не розрахувалися за 2012 рік. Точніше, орендну плату отримали лише ті, хто підписав додаток до вже діючої угоди. Ним, зокрема передбачено передавати орендовану земельну ділянку в суборенду, не допускається

Автори листа зібралися у сільській раді, щоб розповісти про свої поневіряння.

розірвання договору в односторонньому порядку, орендна плата «схудла» на весь цукор і половину гречаної крупи. Про грошову форму оплати взагалі не йдеться. 2 січня цього року, так і не дочекавшись орендної плати, кілька орендодавців із Великих Гаїв поїхали на тік «Оніксу», що у Великій Березовиці. Комірник заявив, що їх у списках немає, тому зерно не видаватиме. Але вони вирішили не відступати. На тік приїхав Орест Самотяга. І не сам, а в супроводі міліції. Мовляв, його хочуть пограбувати. З'ясувавши обставини, правоохоронці покинули тік. Але й люди повернулися додому з порожніми руками, точніше, мішками.

Чом не сучасні кріпаки? Їхню землю орендар використав, сам збагатився, а людей залишив ні з чим. Розірвати угоду також зась. Не підпишеш кабальний додаток, взагалі нічого не отримаєш.

Слід сказати, що завдяки ініціативній групі, підтримці сільського голови власники земельних ділянок у вересні таки розірвали угоди з «Оніксом».

— Ми передали їх у користування Юрія Березовського з Товстолуга, — каже Олег Степанович. — Він чоловік порядний, з людьми вчасно розраховується та й умови оренди вигідніші.

«Звертайтеся до суду»

Але ось чи віддасть борги «Онікс», наразі невідомо. Навряд його директор був такий самовпевнений, якби не відчував коли не явну підтримку, то самоусунення від цих питань влади. Пороги яких тільки установ не оббивали люди в пошуках справедливості: районна й обласна адміністрації, районне й обласне управління внутрішніх справ, прокуратура, управління агропромислового розвитку та інші установи, але їх не чують або не хочуть чути. Відповіді написані, мов під копірку, і закінчуються однією фразою: «Домовляйтеся з ПП «Онікс» або звертайтеся до суду». Спробуй домовитися, коли чотири роки директор уникає людей. Щодо суду, то кожному позивачеві треба заплатити 1147 гривень. У багатьох пенсія менша. Одна з колишніх ланкових нині прикута до ліжка. Лише на памперси йде майже половина пенсії, а ще потрібні гроші на ліки, харчування... Та ще не відомо, чим той суд закінчиться.

Одні правоохоронні органи Тернопільського району відкривають кримінальні справи стосовно «Оникса», а інші закривають.

— Ми створили депутатську комісію, — каже голова районної ради Василь Дідух. — Я був на зборах у Великих Гаях, люди правду пишуть. Там зібралося до 200 орендодавців. Хіба вони кріпаки? Обіцяв допомогти, але не можу.

— Рішення судів різного характеру, — доповнює його голова тимчасової контрольної комісії райради з питань законності реформування товариства власників «Поділля» Роман Наконечний. — То задовольнити позовні вимоги, то відмовити. Так триває роками.

Взагалі в ході реформування сільського господарства допущено багато порушень. Хто встиг хапонути багато, той нині «на коні», і до нього не підступитися.

Та не всі покірно схиляють голови. Батько Василя Дудуна працював ковалем у колгоспі «Поділля». Син продовжує його справу: займається художнім ковальством. З подарованими батьком майновим і земельним паями вийшов із засновників «Поділля» ще 2008 року. На майновий пай йому дісталася споруда силосних ям, заповнених сміттям, поблизу Петрикова. Чоловік довів її до пуття, організував виробництво. Аж раптом на упорядкований об'єкт (не так на нього, як на землю поблизу обласного центру) накинув оком директор «Оніксу». Відтоді тривають судові розгляди між ним та Василем Дудуном.

— Я вже майже став професійним юристом, — каже він. — Навіть взявся представляти інтереси Березовицької селищної ради в судах. Ви не уявляєте, що таке наше судочинство! Але, здається, нарешті виходжу на фінішну пряму.

Сім років судиться з Орестом Самотягою і подружжя Євтухів з Великої Березовиці. Євген Романович більше 20 років працював трактористом на фермі, Ганна Войтківна — у полі та в колгоспному дитсадку.

— Звернувся чоловік, щоб виділили йому майно в натурі, бо днював і ночував на фермі. Дали частку в гаражі, ми здали всі документи для приватизації, але пан Самотяга відбирає той гараж. Сумнівним шляхом скликав збори і приєднав майно «Поділля» до свого «Оніксу», навіть дороги включив до пайового фонду, в тому числі, центральну дорогу селища. Що казати, коли мій чоловік вже два роки не може оформити пенсію: не відомо, де поділися документи. До директора не добитися: у конторі не з'являється, на телефонні дзвінки не відповідає.

Сумнівно привласнене?

У розпорядженні автора є багато документів, що стосуються «прихватизації» майна колишнього колгоспу-мільйонера, а потім людського, директором (він же власник) «Оніксу».

Ось один із них, складений головним спеціалістом управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Ігорем Гардамалою ще у квітні 2010 року. У ньому, зокрема, зазначається, що відповідно до протоколу загальні збори членів товариства власників «Поділля» відбулися 31 жовтня 2007 року. На них були присутні: уповноважений представник пайовиків О. В. Самотяга із загальним майновим паєм 590784 грн., уповноважений представник пайовиків С. О. Самотяга (дружина О. В. Самотяги. — **Авт.**) з майновим паєм 166991 грн., уповноважений представник пайовиків І. О. Самотяга (син О. В. Самотяги. — **Авт.**) із майновим паєм 301513 грн., уповноважений представник пайовиків І. В. Крупка з майновим паєм 188513 грн. та головний бухгалтер товариства Г. Я. Вілівчук. Разом, як зазначено в протоколі, уповноважені володіли майном у сумі 1 млн.247 тис. грн., що становить 84,43 відсотка статутного (пайового) фонду, тобто вони мали право на прийняття рішення про ліквідацію товариства власників, оскільки голосували більше 3/4 загальної кількості пайовиків. Між тим, згідно з актом розрахунку уточненого пайового фонду ТВ «Поділля» від 23 березня 2001 року, він становив 1 млн. 950 тис. грн. Тобто присутні на зборах володіли не 84,34 відсотка статутного фонду, а лише 64,02. Крім того, як з'ясувалося згодом, І. В. Крупки взагалі не було на зборах, про що він дав пояснення. Тобто родина Самотяг сконцентрувала у своїх руках лише 54,36 відсотка статутного фонду, що не давало їй права приймати рішення про ліквідацію товариства власників «Поділля» шляхом приєднання до приватного підприємства «Онікс».

— Про ті збори ніхто не знав, — згадує селищний голова Великої Березовиці Марія Калинка. — Не було жодного повідомлення про самі збори і порядок дня. Що казати про пайовиків, коли навіть працівникам селищної ради нічого про це не було відомо, хоч знаходимося в одному приміщенні з «Оніксом».

Де вирувало життя, тепер пустка

Колись на центральній садибі «Поділля» вирувало життя. Колгосп об'єднував землі чотирьох приміських сіл: Великої Березовиці, Великих Гаїв, Петрикова і Кип'ячки, лише худоби тут налічувалось до 10 тисяч голів, а скільки було техніки та іншого добра, скільки квартир, будинків культури, садочків та інших соціальних об'єктів набудували... Керувала колгоспом-мільйонером Стефанія Тислицька. Уявляю, як нині проходити їй повз порожній колгоспний двір, напівзруйновані ферми. До речі, майно центральної садиби і земля під нею, а це 24 гектари, за словами селищного голови Марії Калинки, не розпайовані.

— «Онікс» здає те майно в оренду, не платить за землю, а наша селищна рада дотаційна, ми зацікавлені в надходженнях, — каже вона.

Тепер Марія Калинка бореться за те, щоб триповерхова будівля, де колись містилися правління колгоспу, їдальня і селищна рада, перейшла у власність громади. Сама селищна рада переїде у нове приміщення — від гріха подалі.

Заради об'єктивності слід було вислухати і того, на кого скаржаться люди, але мої спроби поспілкуватися з паном Самотягою були марними. Телефонувала протягом тижня за номерами «Оніксу», на мобільний телефон Ореста Васильовича, але трубки ніхто не брав. . В приміщенні, де за юридичною адресою міститься приватне підприємство, у робочий час «поцілувала» замки.

Не треба бути великим мудрецем, щоб зрозуміти, як то кажуть, ціну питання. А це дорога земля поблизу обласного центру. Мабуть, плани на неї має не лише директор «Оніксу», а й ті, хто його покриває. Інакше не почувався б так безкарно.

— На жаль, чимало орендарів, в тому числі іменитих, обманюють тих, хто довірив їм свою землю, — констатує керівник громадської організації «Спілка власників землі» Богдан Кондра. — У договорах оренди часто не обумовлено, яке саме зерно і якого сорту видається, у які терміни. Багато хто підписує такі важливі документи, не читаючи. Іноді люди не знають, де розташовані їхні ділянки. Ми намагаємось допомогти тим, хто звертається, але скарг дуже багато. Свого часу «Спілка власників землі» пропонувала створити у селах ініціативні групи, які б аналізували угоди оренди, підказали б людям, чи вигідно їх укладати, радились би з юристами. Вони могли б захистити себе ще на етапі укладання угоди і не доводилося б потім звертатися до суду. На жаль, цього не сталося, а нечесні ділки від землі користуються ситуацією.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото автора.

Чимало орендарів, у тому числі іменитих, обманюють тих, хто довірив їм свою землю

Як вирішують долю Крукеницького ліцею

ЗА ЛИСТОМ ДО РЕДАКЦІЇ

«Ми стурбовані заявами керівників про ліквідацію Крукеницького ліцею і створення на його базі відпочинкового табору для дітей» — такий лист надійшов у «Голос України» від трудового колективу навчального закладу. Писала про роботу ліцею кілька років тому і наша газета. З одного боку — хороші відгуки про навчальний заклад, а з іншого — розмови про закриття. Що ж приховується за тривожним листом?

Дві школи в одному селі

Крукеничі — незвичайне село Мостиського району, у перші роки радянської влади мало статус районного центру. Розташоване неподалік кордону з Євросоюзом. Через населений пункт пролягає з Шегині жвава траса на Самбір та Дрогобич. Вигідне розташування свого часу перетворило Крукеничі у торговий та культурний центр для кількох десятків сіл сусідніх районів, що розташовані на кордоні з Мостиськами та Самбором.

До Крукенич їздили селяни купувати найнеобхідніші речі, а у місцевому технікумі освоювали фах бухгалтера і економіста діти з усього Прикарпаття. На базі колись популярного на Львівщині технікуму нині працює Крукеницький ліцей при Львівському національному лісотехнічному університеті, який з 1997 року входив до складу навчально-виховного комплексу «Лісотехнічна справа». На подвір'ї ліцею ми зустріли групу працівників управління освіти Мостиської райдержадміністрації, які знайомилися з базою навчального закладу. Це колишній панський маєток, навколо якого на двох десятках гектарів розкинувся сад та парк. У центрі — добротна будівля навчального корпусу, праворуч — гуртожиток та навчальні класи. Діти з віддалених сіл проживають у гуртожитку, а додому повертаються лише на вихідні. У шести 9-11 класах навчається 119 дітей. Приміщення давно потребують ремонту, а спортивний зал — в аварійному стані. Але місце для навчального закладу — ідеальне. Весною корпуси поринають у зелені. Навколо спокій і тиша.

— Нема поки що жодного документа, що нас закривають, лише чутки. Такими словами зустрічає нас директор ліцею, кандидат фізико-математичних наук Роман Лещук (**на знімку**). — Я не можу послуговуватися чутками.

Він 12 років керує ліцеєм, до того викладав у Львівському національному університеті імені Івана Франка. Залишив обласний центр і приїхав у віддалене село працювати з талановитою молоддю. Нині Роман Лещук, як і весь педагогічний колектив, — на роздоріжжі. Переживають і 20 вчителів, що можуть залишитися без роботи.

У Мостиськах і у Львові добре відгукуються про Крукеницький ліцей. Свого часу тут була налагоджена співпраця з Львівським національним лісотехнічним університетом, з якого до Крукеничів приїжджали читати лекції науковці. Випускники мали пільги при вступі до вищого навчального закладу. Але після того, як ввели незалежне оцінювання, ситуація змінилася. По-суті, ліцей перетворився на ще одну школу.

Нині керівники району упевнені, що в Крукеничах не може бути дві школи, бо це велике навантаження для бюджету. Хоч жодного документа не приймали, у Мостиському районі вже шукають вихід з непростої ситуації, як далі бути з Крукеницьким ліцеєм. На його функціонування з бюджету району виділяють один мільйон 700 тисяч гривень.

Яка думка місцевої громади

Як тільки заходить мова про закриття шкіл, в. о. начальника департаменту освіти та науки Львівської ОДА Михайло Брегін завжди запитує: «А яка думка місцевої громади»? Сільського голову Крукеничів Юрія Берeсньова ми розшукали у райцентрі. Зустрілися в приміщенні райдержадміністрації, де той вирішував поточні справи населеного пункту.

— Що думають в селі з приводу долі ліцею? — запитуємо.

— Ми переживаємо, щоб навчальний комплекс був повністю збережений, — каже Юрій Берeсньов. — Колишній панський маєток — наша архітектурна цінність. Схожих старовинних будівель в жодному селі району не знайдете. Ми розуміємо, що потрібні зміни. Але вони повинні проводитися з користю для людей. Там працює 38 осіб. Йдуть відрахування до місцевого бюджету. Ми за реформи, що ведуть до покращення. Ліцей заснований у 1994 році. Зібрався хороший педагогічний колектив. Випускники вступають у вищі навчальні заклади.

— Але є ще одна школа?

— Там навчається 200 дітей. Якщо вдасться з допомогою влади провести зміни — буде добре. Розглядаються різні варіанти. Один з них — це може бути база для навчання і відпочинку дітей з усієї області.

Погляд зі Львова

Після нашого від'їзду наступного дня у Крукеницькому ліцеї побували керівники області та району, а також в. о. начальника департаменту та освіти Львівської ОДА Михайло Брегін.

Вирішальне слово, як далі бути з Крукеницьким ліцеєм, залежить не лише від місцевої громади, але й від погляду високопоставлених візитерів. З в. о. начальника департаменту освіти та науки Львівської ОДА Михайлом Брегіним ми зустрілися у його робочому кабінеті у Львові.

— У Крукеничах є загальноосвітня школа і загальноосвітній ліцей, які дають ту саму освіту, — розповідає Михайло Брегін. — У ліцеї навчаються діти з навколишніх сіл. Хороший педагогічний колектив, про визнання якого не один раз говорили. Проблема одна: як використати наявну базу, щоб дати якісну освіту.

Минулого тижня ми з головою Львівської ОДА побували в Крукеничах. Там чудова територія. 17 гектарів. Сад. Парк. Озеро. Можна створити базу відпочинку. Коли настає літо, немає куди подіти дітей. Оздоровлення проводять на базі пришкільних таборів, але це не відпочинок.

— Як бути далі з ліцеєм?

— У селі є два навчальні заклади, але Крукеничі ще мають проблему дитячого садочка. Не стоїть питання про закриття навчального закладу. Проблема в іншому, як використати хорошу базу та кадровий потенціал. Можна створити на базі діючої школи навчально-виховний комплекс — школа і повноцінний дитячий садочок, а на базі ліцею навчатимуться учні старших класів. Це може бути одна установа з пришкільним інтернатом, харчуванням, щоб могли здобувати якісну освіту діти з навколишніх невеличких сіл. Різні виникають пропозиції.

— У Крукеничах хочуть відкрити табір відпочинку...

— Якщо створювати на базі ліцею сезонний табір — це дороге задоволення. Після літа всю господарку треба утримувати. У ліцей потрібно вкласти гроші. Відремонтувати спортивний зал, гуртожиток. Під час канікул можна проводити підготовку дітей до олімпіад, розвивати мистецькі напрямки. Перед нами поставлено завдання — розробити концепцію, щоб комплексно використовувати базу ліцею. Позитивно має вирішитись питання ремонту приміщень, у перспективі треба розширити їдальню, спортивні майданчики, провести каналізацію.

— Не стоїть питання про закриття?

— Лише про раціональне використання. Ми розмовляли з учнями і знаємо, що в ліцеї якісно навчають своїх вихованців. У Крукеничах дуже тямущий сільський голова, який порадив, як привабити до села учнів з інших регіонів. Тут живуть відомі пасічники, працює шкільне лісництво. Прикро, що втрачені зв'язки з лісотехнічним університетом, але справу можна зрушити з мертвої точки.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.
Фото автора.

Навчальні корпуси Крукеницького ліцею.

ЗАМІСТЬ КОМЕНТАРЯ

І наостанок кілька слів із листа до редакції: «Можлива ліквідація ліцею суперечить угоді між управлінням освіти та науки ОДА та обласною профспілкою працівників освіти та науки, де вказано, що влада сприятиме збереженню мережі навчальних закладів, особливо у сільській місцевості».

ПОДРОБИЦІ

Їх чекають екскурсії та літні експедиції

Понад 100 тисяч школярів Дніпропетровщини з початку року взяли участь у 350 позашкільних творчих заходах:

фестивалях, з'їздах, семінарах і конференціях. Як розповіли в обласній держадміністрації, у регіоні працює 332 позашкільні заклади, а на їх базі — більш як 5,6 тисячі секцій (зокрема, понад 2,6 тисячі — у напрямку художньо-естетичного виховання й більше тисячі — науково-технічних).

«У 2013 році понад 3,2 тисячі дітей плануємо залучити до літніх експедицій «Вивчаємо заповідні території України», «Анімаційне й ігрове кіно», «До народних джерел», «Звичаї, традиції й обряди нашого краю», — зазначив голова ОДА Дмитро Колєсніков. — Більше 400 вихованців позашкільних навчальних закладів візьмуть участь у роботі Всеукраїнських і обласних літніх шкіл з різних напрямків».

Особливе місце посяде «космічна» тематика. Для слухачів віртуальної аерокосмічної школи, створеної на базі Центру науково-технічної творчості й інформаційних технологій учнівської молоді, будуть організовані екскурсії на «Південмаш» і «Сухий космодром». Цей інтерактивний проект дає змогу займатися навіть дистанційно — через Інтернет. Нещодавно під час інтернет-конференції школярі поспілкувалися з першим космонавтом незалежної України Леонідом Каденюком.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Фото надано прес-службою ОДА.

Восьмикласники навчать нас енергозбереженню

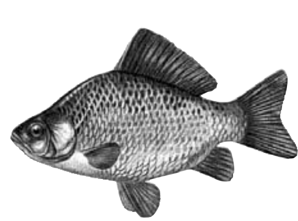
Двоє первомайських школярів повернулися додому переможцями солідних столичних конкурсів; тепер ці хлопці — визнані дослідники і винахідники в області новітніх енергозберігаючих технологій.

Артем Гринько і Давид Кулик разом брали участь у Всеукраїнському конкурсі науково-дослідних, винахідницьких і раціоналізаторських розробок, обоє — в одній номінації «Екологічно безпечні технології та ресурсозбереження», звідки привезли дипломи, відповідно, I і III ступеня. Артем, до того ж став переможцем ще одного престижного Всеукраїнського конкурсу — «Intel Еко-Україна-2013» («Intel Еко-Україна — 2013»), вигравши за дуже високої конкуренції.

Хлопці вчаться в різних школах, а поєднує їх пристрасне захоплення технічною творчістю і заняття в гуртку «Оригінальне приладобудування» під керівництвом талановитого педагога Владислава Шокотька. Прилади, сконструйовані юними талантами, уже працюють. Так, конкурсний зразок універсального автомата ощадливо-мережного харчування Артем Гринько виготовив на прохання директора своєї школи, і прилад використовується в початкових класах, харчоблоці, медкабінеті — для бактерицидної обробки. Застосовується на практиці й цікава розробка Давида Кулика — автомат ощадливого освітлення.

Перемоги, дипломи, цінні подарунки, запрошення в «Артек» і на фестиваль «Обдаровані діти України», маса ідей, вражень — великий «багаж» восьмикласники привезли зі столиці. А ще — шанс і далі вчитися разом. Друзям запропонували хорошу перспективу — стати студентами факультету авіаційних і космічних систем Національного технічного університету.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

В Асоціації рибалок України занепокоєні можливою масовою загибеллю риби в Дніпрі у разі, якщо для попередження наслідків очікуваних паводків на каскадах Дніпровських водосховищ почнуть скидати воду. Ситуація ускладнюється ще й тим, що це найактивніший період нересту риби *(УНІАН)*

Проект «Чистий ліс»

ПРОБЛЕМА

Місцеві жителі, екологічні організації, які стають на захист парку, скверу, а то й кількох дерев, хоч і не завжди, а таки рятують дерева від несанкціонованих вирубувань. Натомість тема браконьєрського знищення лісів залишається на задвірках громадської та масмедійної уваги. Чому?

Невже проблеми наших лісництв уже обмежуються лише недостатністю площ чи насіннєвого матеріалу для нових насаджень? Аж ніяк. Радше, користуючись медичною термінологією, важкий хронічний стан винищення українських лісів переходить в агонію. То чому це не тривожить нині суспільство так, як варварське викорчовування кількох лип чи тополь біля міських багатоповерхівок? Та, мабуть, тому що проблему вирубування вітчизняних лісів, так би мовити, ввели у «формат», подаючи її у зовнішньо привабливій обгортці екологічної та економічної доцільності, яку можна було б назвати проектом «чистий ліс». Саме під його прикриттям протягом останнього десятиріччя в поліських лісах винищено тисячі й тисячі гектарів повноцінних дерев, які ще багато років могли б виконувати свої предковічні функції виробників кисню і утримувачів ґрунтів, не кажучи вже про красу довкілля.

Так зване санітарне очищення лісів у радянські часи було необхідною складовою ведення лісового господарства і проводилося регулярно в усіх без винятку лісництвах. Таке впорядкування лісів мало за мету звільняти їх від сухостою, чагарників, повалених внаслідок буревіїв дерев, проте в жодному випадку не передбачало вирубування повноцінних — фактурної деревини. Звісно, що й тоді нечисті на руку лісники могли під маркою очищення ділянки від сухостою продати кілька кубів «фактури». Проте траплялося таке нечасто.

Нинішні ж масштаби винищення лісів під гаслом їх нібито санітарного очищення вражають. А можливими вони стали завдяки двом чинникам: появі в Україні великих заводів із виробництва деревостружкових плит для меблевої та будівельної галузей і корумпованим вітчизняним чиновникам різних рангів.

Більше десяти років тому на українському ринку деревообробної і меблевої промисловості з'явився потужний інвестор — швейцарська транснаціональна корпорація. Найбільший у Європі виробник плит для меблевої промисловості вже мав на той час на континенті розгалужену мережу заводів, найближчі з яких функціонували в сусідній Польщі. Така само фірма була заснована і в Україні. Першим базовим підприємством нової дочірньої фірми корпорації став недобудований західними німцями ще за радянських часів деревообробний комбінат у містечку Кам'янка-Бузька Львівської області. За кілька років недобудований комбінат перетворився на підприємство з виготовлення неламінованих плит європейського зразка з відповідною інфраструктурою. Паралельно такі ж комбінати дочірньої фірми корпорації розбудовувалися у Івано-Франківській та Харківській областях. Швейцарський інвестор, який не міг не тішити владу і місцевих жителів сплатою солідних податків та наданням нових робочих місць, використовував на виробництві власні обладнання і технології, проте сировину, тобто деревину, — з українських лісів.

Це, загалом, мало задовольнити обидві сторони, оскільки виробник, який не міг обійтися без української деревини, задекларував, що використовуватиме для виробництва плит винятково сухостій, а влада, у котрої не було грошей на проведення санітарних очищень лісів, отримувала нарешті реальну можливість навести в них порядок. Та є ще й третя сторона: безпосередні заготівельники сировини для заводів корпорації — вітчизняні підприємці. Саме вони, отримуючи дозвільні документи від відповідних владних структур і укладаючи угоди з підприємствами-виробниками плит, і брали на себе функцію санітарного очищення лісів, тобто вирубування, розпилювання і вивезення сухостою.

Упродовж останнього десятиліття жителі Західної України, особливо поліської її зони, звикли щоденно бачити на дорогах навантажені деревиною КаМАЗи, МАЗи і ЗіЛи. Ті, хто мав час і бажання поспостерігати за ними, могли досить швидко вгледіти в цьому безкінечному русі лісовозів певну сталу закономірність. Якщо автомобілі, вщент навантажені двометровими частинами стовбурів сухих дерев, тягнулись від місцевих лісництв у напрямку найближчого заводу з виготовлення меблевих плит, то довжелезні лісовози із п'яти-, шести- і восьмиметровими дубовими і сосновими колодами — до місцевих пилорам, приватних деревообробних цехів та залізничних станцій. А ось виїжджали вони з одного і того ж лісу, в якому на той час проводилося так зване санітарне очищення. Поряд із вирубуванням сухостою в поліських лісах проводиться браконьєрське винищення фактурної, «ділової» деревини: дубів, сосон, ялин та інших найбільш розповсюджених у цій лісовій зоні порід дерев. Жителі поліських сіл, які розташовані біля лісів, підтвердять, що за роки незалежності в кожному із цих лісових угідь вирубано до третини дерев таких порід. А оскільки браконьєрське вирубування лісів зазвичай проводять подалі від автошляхів, то, відповідно, ще й максимально винищується флора і фауна, порушується екологічний баланс у цих угіддях.

Про те, як бореться з цим небезпечним явищем, що несе в собі загрозу довкіллю великого регіону, влада, промовисто свідчить кримінальна справа проти одного з лісничих Ківерцівського лісництва, що неподалік Луцька. До цього посадовця не була застосована відповідна міра покарання за крадіжку, оскільки він «добровільно заплатив 225 тисяч гривень, які становлять вартість проданої ним із лісництва деревини породи «дуб звичайний».

У матеріалах справи, звісно, не йдеться, скільки зусиль, коштів і, що найголовніше, часу потрібно, аби виростити такого «дуба звичайного». Та, як свідчать фахівці, — це щонайменше років сто.

Юрій ЗИЛЮК.

Фотоетюд **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

Після рекультивації сміттєзвалища зведуть сучасний переробний завод

Цю новину повідомив міністр екології та природних ресурсів України, куратор Закарпатської області від Кабміну Олег Проскуряков після нещодавнього відвідання полігона для твердих побутових відходів поблизу села Барвінок під Ужгородом.

Міністр разом із керівниками області, міста та району оглянув стан виконання робіт з рекультивації сміттєзвалища: на полігоні облаштовано захисний шар екрана з мінеральних ґрунтів на 80 відсотків необхідного рівня покриття, встановлено дренажну каналізацію для відведення фільтрату та здійснена пасивна дегазація. Залишилося виконати роботи з благоустрою (встановити огорожу, нагірну канаву, облаштувати постійні проїзди) та побудувати ставок-накопичувач.

— На роботи з рекультивації полігона було виділено понад 17 мільйонів гривень. 15 із них — з Державного фонду охорони навколишнього природного середовища. Для завершення робіт на цьому об'єкті необхідно ще близько 4 мільйонів гривень. Нинішнього року Закарпаття ці гроші отримає, — запевнив Олег Проскуряков. — Після завершення першої черги робіт із рекультивації друга частина полігона діятиме ще майже рік. А поруч на земельній ділянці розглядаємо можливість реалізації проекту з будівництва сучасного заводу з переробки сміття.

— Після завершення рекультивації реалізовуватимемо нові проекти з утилізації сміття: будівництво та запуск сучасного підприємства з переробки відходів, що відповідатиме всім європейським нормам. Такі проекти проходять експертизу в Мінекології. Тільки після погодження зможемо розпочинати роботи. Тож це підприємство буде сучасним та, безумовно, безпечним для довкілля, — наголосив голова ОДА Олександр Ледида.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

ДОВІДКА ПРЕС-ЦЕНТРУ ОДА

Захоронення сміття, яке вивозиться з міста Ужгорода та Ужгородського району, здійснюється на полігоні твердих побутових відходів (ТПВ), розташованому на землях Баранинської сільської ради Ужгородського району поблизу села Барвінок. На сьогодні здійснюється експлуатація трьох карт складування та триває розробка четвертої. Потужність полігона становить 7249,1 тисячі куб. м сміття в неущільненому стані. Протягом усього терміну експлуатації на полігон завезено та захоронено 3448,4 тисячі куб. м сміття. Щоденні обсяги відходів — 760 куб. м.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Терикони скоро зникнуть

На Луганщині планують утилізувати терикони, що десятиліттями забруднюють довкілля. У регіоні їх 517, кожен сьомий димить. Поки в Україні немає технологій з переробки породних відвалів. Тема їх знешкодження обговорювалася під час зустрічі представників Луганської облдержадміністрації та фахівців бельгійської компанії «Jan De Nul», відомої фірми з очищення відходів виробництва вуглевидобувного, металургійного, феросплавного й хімічного виробництва. Луганські фахівці вже проводять обстеження териконів, готують необхідні документи, після чого фірма-партнер за свій рахунок зробить хімічні аналізи породних відвалів і почне їх переробляти.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Інвестують в альтернативну енергетику

У Березанському районі цього року планують ввести в експлуатацію три вітряні електростанції загальною потужністю 105 МВт. На їх будівництво передбачають залучити 260 мільйонів доларів.

За словами спеціалістів, у регіоні сприятливі природні умови для розвитку альтернативної енергетики. Нині ТОВ «Вітряний парк «Очаківський» уже реалізує інвестиційний проект з будівництва промислової електростанції. За два останні роки в експлуатацію було введено п'ятнадцять вітряних агрегатів, що дало можливість отримати 60 мільйонів кВт-год електроенергії.

Нині у Миколаївській області реалізується низка проектів з будівництва сонячних електростанцій. Ввести в дію геліоустановки планують до кінця нинішнього року.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

ЦИФРА

815, 9 млн. кВт/год

електроенергії отримали минулого року українські електростанції з відновлювальних джерел енергії. Незважаючи на більш як дворазове збільшення виробництва електроенергії сонячними і гідроелектростанціями, їх частка в балансі електроенергії залишилася вкрай низькою — 0,45% за підсумками 2012 року (0,22% — у 2011-му), повідомляє Національна комісія, що здійснює державне регулювання у галузі енергетики України.

Насмітили на 700 тисяч гривень

Неналежне виконання службових обов'язків з боку керівництва дніпропетровського підприємства, що займається неспеціалізованої оптовою торгівлею, привело до того, що державі завдано збитку на 700 тисяч гривень.

Як розповіли кореспонденту «Голосу України» в обласній прокуратурі, під час проведення перевірок дотримання законодавства в сфері обігу з відходами Дніпропетровською міжрайонною прокуратурою з нагляду за дотриманням законів у природоохоронній сфері було встановлено, що посадові особи підприємства допустили засмічення орендованої земельної ділянки, площею 0,13 гектара.

«Серед сміття — тверді побутові відходи, відходи деревини тощо, — відзначили в прокуратурі. — Внаслідок цього державі завдано збитку, розмір якого перевищує 700 000 гривень». Досудове розслідування провернув слідчий відділ Амур-Нижньодніпровського райвідділу Дніпропетровського міськуправління ГУ УМВС України в області.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Браконьєрське вирубування лісів зазвичай проводять подалі від автошляхів

Безсонна доба

Як репортер «Голосу України» стажування на херсонській станції «Швидкої допомоги» проходив

Старт без вранішньої кави

Початок зміни. Бригада лікарів номер три, до якої як стажера «прикріпили» і кореспондента «Голосу України», не встигла навіть чашечку кави випити, а диспетчер передає адресу на виїзд. Схопивши важку валізку з ліками, біжу до мікроавтобуса з червоним хрестом.

Прибуваємо до ізолятора тимчасового тримання, де на нас уже чекає здивована охорона: щойно привезли затриманого за крадіжку бомжа на санобробку, а в нього напад епілепсії почався. «Аромат» від пацієнта відповідний: бридливі перехожі й на десять метрів не наблизилися б. Проте лікар нашої бригади Олена Устименко перевіряє пульс, язик, вдивляється в зіниці й професійно діагностує: симуляція. Та оскільки людина справді не їла з ранку, медики рекомендують напоїти її чимсь солодким. І «швидка» знову в дорозі.

Тільки в машині фельдшер Наталія Клочко викидає в мішечок гумові рукавички. «Робота така, що на день і по десять пар рукавичок часом брудниш. Добре хоч тепер їх вистачає й дефіциту медикаментів немає», — зітхає вона.

Коли «мигалка» не допомагає

Машина знову повертає «на базу», однак доїхати туди не вдається: після коротких переговорів по рації прямуємо на Миколаївське шосе. Там виявлено людину, що не подає ознак життя. «Швидку» відчутно трясе на вибоях і ямах, між якими водій Віктор Горчаков лавірує як гонщик «Формули-1». «Мигалку» і сирену не вмикає, каже, з ними тільки гірше.

— Їздити з «мигалкою» у Херсоні собі дорожче — половина машин тебе не пропускає. Тож «мигаємо» в крайніх випадках: якщо викликали на ДТП із жертвами або десь помирає пацієнт. Та й яка лампочка виручить у передмісті селищ на кшталт Сонячного, Садового або Богданівки? Туди 30—40 хвилин добиратися, і збільшити швидкість не можна: на під'їзді три кілометри траси — яма на ямі, — ділиться досвідом Віктор Іванович. — Нині всі хочуть, щоб «швидка допомога» прибувала на виклик через десять хвилин, але ніхто не хоче в цьому допомогти. Машини в нас старі, так їх ще й не вистачає. За адресою добратися, особливо в сутінках і на околицях — проблема. Вуличного освітлення немає, номерів на будинках немає, і зустрічати бригаду мало хто виходить. Зупинився біля під'їзду багатоповерхівки, а двері зачинені. Стоїш ті-таки десять—п'ятнадцять хвилин і чекаєш, поки хоч хтось вийде або як особливу послугу тобі ключ із вікна жбурнуть. Потім ще нас і звинувачать: чого, мовляв, так довго їхали? Ліфт у багатоповерхівках або не працює, або для нього потрібна картка, яких у нас немає. Кажуть, у Києві універсальні майстер-карти для ліфтових карткоприймачів працівникам «швидкої допомоги» видали, але до Херсона такі нововведення «не докотилися». Одне слово, норматив у регіоні зі столиці «спустили», а як ти його виконуватимеш, нікого не стосується.

Співробітники херсонської станції «Швидкої допомоги» кажуть: ставлення влади до їхньої роботи змінюється на краще. Принаймні хоча й невелику, але зарплату люди в білих халатах отримують вчасно. А торік уперше за часи незалежності з держбюджету виділили 2,4 мільйона гривень на медикаменти й обладнання, завдяки чому закупили необхідні ліки, нові тонометри й глюкометри для виміру рівня цукру в крові пацієнта.

Станція «Швидкої допомоги» Херсона.

ФАКТ

За норми в 34 бригади служби «103» у Херсоні працює на десять бригад менше. 19 спецмашин із 24 експлуатуються по 10 і більше років. Міська станція «Швидкої допомоги» обслуговує до ста тисяч викликів на рік. Зарплата лікаря виїзної бригади — 1527—1900 гривень на місяць, фельдшера — 1290—1527 гривень.

Пацієнт, швидше, живий, ніж мертвий

Приїжджаємо на Миколаївське шосе. Підходимо до розпростертого на асфальті чоловіка й відчуваємо міцний вихлоп спиртного... Ясно: пацієнт, швидше, живий, ніж мертвий. Фельдшер пригощає жертву зеленого змія єдино можливими у таких випадках ліками — добрим понюхом нашатирю.

П'яний приходить до тями, але пересуватися сам не в змозі. Викликаємо міліцію і ще десяток хвилин чекаємо патрульну службу. Вартові порядку вміло закидають випиваку в салон «швидкої допомоги», і карета доправляє його до міської клінічної лікарні Комсомольського району, де в приймальному покої для таких пацієнтів цілий бокс відвели: адже витверезника немає, а на вулиці людину не кинеш.

По-хорошому, після такої пригоди (за зміну машина підібрала й відвезла на госпіталізацію двох громадян у стані алкогольної коми) треба б помити салон. Однак замість мийки вирушаємо до поліклініки Суворовського району Херсона — виклик до «інфарктниці». Піднявшись на шостий поверх, виявляємо, що «помираюча» цілком бадьоро сидить на стільці, а двоє лікарів здивовано розглядають її кардіограми. Жінка справді скаржиться, що в неї «із серцем погано», але біль і слабкість дошкуляють їй вже півроку, тож ні про який інфаркт навіть не йдеться. Для чистої підстраховки пацієнтку везуть уже до лікарні імені Лучанського на іншому кінці міста, де вона отримує підтвердження: інфаркту немає. Весь цей час машина з червоним хрестом без руху стоїть біля приймального покою, а в радіоефір сиплються схожі повідомлення про виклики: «голова болить», «тиск зріс», «температура підскочила».

«Швидка» за все відповідає

Нарешті лікар і фельдшер виходять, і дорогою цікавлюся в лікаря Олени Устименко: сьогодні просто день не задався чи в інший час «швидку» теж ганяють через дурниці? Олена Валентинівна відповідає з гіркотою:

— День на день не випадає, але «дріб'язкових» викликів завжди дуже багато. Десятого березня обслужили 26 пацієнтів, із них тільки трьом була потрібна саме «швидка допомога».

Під час короткого відпочинку на базі бригаду заходить провідати виконуючий обов'язки головного лікаря міської станції «Швидкої допомоги» Станіслав Синченко, і я ставлю йому те саме запитання.

— Відповідно до постанови Кабміну від 21 листопада 2012 року, «швидка» повинна виїжджати на аварії з потерпілими, передчасні пологи, укуси тварин і змій, гострі інфекційні захворювання й психічні розлади, раптові серцеві болі. Усе решта належить до категорії невідкладної допомоги, і такі звернення нашому диспетчерові, теоретично, потрібно переправляти в центри первинної допомоги при лікарнях і поліклініках, які повинні обслуговувати їх упродовж години. Однак практично такі центри ще нормально не працюють — «невідкладні» виклики обслуговують дільничні лікарі, в яких повно заявок. Щоб подовгу не чекати візиту, пацієнти будь-що наполягають на приїзді «швидкої допомоги», і відмовити їм ми не можемо. До того ж усі знають про 10-хвилинний норматив доїзду, а от відрізняти «швидку допомогу» від «невідкладної» не хочуть, — журиться Станіслав Миколайович.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Фото автора.

72-річному пенсіонерові Вікторові Нестеренку від фельдшера Наталії Клочко терміново знадобився укол — «збити» тиск.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Луганщина має намір перемогти рак ранньою діагностикою

В області створюється система ранньої діагностики ракових захворювань. Для обстеження населення до адміністративних територій області щотижня виїжджає група фахівців-медиків онкологічного диспансеру.

Уже обстежено близько 700 осіб, і майже у двадцяти випадках виявлено захворювання на рак на ранній стадії. За рік онкологи планують відвідати кожну територію двічі.

За словами лікарів, їхній медичний заклад оснащений сучасним обладнанням, що дає змогу визначити захворювання на ранній стадії і провести повноцінне лікування. Лише деякі регіони України можуть зрівнятися з луганчанами за технологічним і кваліфікаційним рівнями. За словами завідувача проктологічного відділення диспансеру Леоніда Циганка, останніми роками значно прогресує колоректальний рак (рак товстої і прямої кишки).

Щорічно в області фіксується близько 1000 випадків злоякісних новоутворень і понад 600 осіб помирають. «Якщо запрацює система ранньої діагностики, — вважає Леонід Циганок, — рак не посідатиме провідне місце серед захворювань».

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

У тубдиспансерах відкриють «наркопункти»

Із пропозицією впровадити в протитуберкульозних диспансерах області антиретровірусну терапію виступили медики Дніпропетровщини. У своєму зверненні до міністра охорони здоров'я України Раїси Богатирьової головлікар Криворізького тубдиспансеру №2 Дмитро Севенко зазначив, що Дніпропетровська область є єдиним регіоном України, де на базі трьох протитуберкульозних диспансерів функціонують пункти замісної терапії для наркозалежних.

До речі

Загалом на Дніпропетровщині функціонує 18 сайтів (пунктів) для лікування наркозалежних пацієнтів. Із них три — на базі Дніпропетровського обласного, Криворізького й Павлоградського тубдиспансерів. Лікування безплатне.

З огляду на такий досвід, Дмитро Севенко запропонував увести в протитуберкульозних диспансерах області ще й антиретровірусну терапію. На сьогодні ця допомога надається в 24 медзакладах регіону. Ініціативу підтримала міністр, яка пообіцяла допомогу в реалізації цього питання.

Замісна терапія — це вид лікування, за якого використовують синтетичні препарати із властивостями, що нагадують дію морфіну й героїну. Їх потрібно застосовувати в правильному дозуванні, що практично знімає потяг до наркотиків і водночас не дає ефекту ейфорії, розслаблення або знеболювання.

Пацієнт, що вживає адекватну дозу, майже не відрізняється від інших людей. Він може вести звичний для більшості спосіб життя: ходити на роботу й навчатися, а також виховувати дітей. Прийом препаратів-замінників усуває потребу в нелегальних опіатах («вуличних наркотиках»), оскільки вони в певному сенсі заміняють дію останніх і підтримують стабільний стан пацієнта.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

У Посольстві Гумору лікують від «жаби», туги і зневіри

Від нинішньої Гуморини одесити та гості міста чекали чимало сюрпризів, адже це свято гумору і сміху — ювілейне, 40-ве за ліком!

У «Будинку клоунів» відкрилося перше в Україні Посольство Гумору. Цією церемонією розпочався фестиваль «Комедіада». Втретє найкращі клоуни 12 країн приїхали на Гуморину до Одеси, щоб блиснути майстерністю й розсмішити народ.

Очолив представництво Гумору президент Міжнародного фестивалю клоунів і мімів народний артист України Георгій Делієв. Разом з іншими учасниками він перерізав червону стрічку перед бутафорськими дверима посольства, а потім усім присутнім роздали символічні візи до Країни Гумору у вигляді жовтих смайликів.

— Якщо у вас поганий настрій або ви втратили почуття гумору, якщо вас з'їдає туга і зневіра, душить жаба, переслідують серйозні проблеми або серйозні люди, якщо ви поганий танцюрист або просто тиснуть плавки, якщо ви заблукали в нетрях буденності або просто прийшли сюди, Посольство Гумору в Україні готове надати вам гумористичний притулок, — оголосив Делієв.

Фестиваль розпочався із шоу «Битва клоунів», у якому виступили колективи «Маски-шоу» (Україна) і театру «Олє» (Велика Британія). «Комедіада» завершилася нагородженням переможців. Крім того, клоуни та міми взяли участь у традиційній карнавальній ході, що пройшла Дерибасівською та іншими центральними вулицями міста. Відкрив її «Трамвай № 40», ювілейний, який працював лише один день — 1 квітня. Незважаючи на те, що він рухався не рейками, а бруківкою Дерибасівської, проїхатися на ньому міг будь-хто з гостей Гуморини.

У міському саду відбувся міжнародний фестиваль майстрів шаржу під девізом «Щоб позбутися стресу, приїдь на шарж в Одесу!». На Театральній площі пройшов перший в історії Гуморини конкурс живих скульптур. Перед одеситами та гостями міста постали застиглі в «бронзі» Катерина Друга і герцог Рішельє, Михайло Воронцов і Олександр Пушкін.

У центрі міста відбувся чемпіонат Одеси з анекдотів. Він тривав доти, доки глядачі не попросили зупинити виступи артистів через брак сил для сміху. Такого потужного, розкотистого і заливистого реготу на Дерибасівській не чули вже давно.

І ще один із першоквітневих сюрпризів — відвідувачів зоопарку зустрічав бик Моряк у тільнику та інші веселі зоогерої. Різні конкурси за участю мешканців зоосаду викликали у дітей і їхніх батьків захоплення.

У дворику Літературного музею відбулося традиційне відкриття нової скульптури, яка органічно доповнила пам'ятники Костянтину Паустовському і Михайлу Жванецькому, екіпажу Антилопи Гну і Кості-моряку з рибачкою Сонею. У нового монумента незвичайна назва — «Срібне століття».

Скульптура зображує поетес Марину Цвєтаєву та Анну Ахматову, одягнених у вбрання давньоєгипетських жінок, які сидять на постаменті в оточенні леопардів. Його прикрашають напис «Срібне століття», а також зображення піраміди, що включає назви провідних стилів літератури і культури початку XX століття. Автор проекту пам'ятника і всього Саду скульптур — Леонід Ліптуга, скульптор — Олег Черноіванов.

Ну а ввечері над Одесою розквітнув першоквітневий святковий феєрверк, за яким разом з одеситами спостерігали 120 тисяч гостей із 18 країн.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

СПОРТ

ФОТОФАКТ

На чемпіонаті Житомирської області з кікбоксингу, що відбувся у Коростишеві, свої вміння демонстрували і зовсім юні спортсмени.

Фото Катерини **ТАРАНОВСЬКОЇ.**

Чемпіони — студенти Шевченкового університету

Футзал. Луганськ. Палац спорту «ЛТК-Арена». XIII чемпіонат серед ВНЗ. Фінальний турнір. **Інформаційну підтримку змаганням надавав «Голос України».**

1/2 фіналу. «Інфізовець» (Донецьк) — «СКІФ-СДПУ» (Суми). 1:2. «Універ-ЛТК» (Луганськ) — «СумДУ» (Суми). 3:2.

Матч за 3-є місце. «Інфізовець» — «СумДУ». 2:1. **Фінал.** «Універ-ЛТК» — «СКІФ-СДПУ». 2:0.

Кращим воротарем названо Юрія Савенка («Універ-ЛТК»); бомбардиром — Павла Чабанова («Інфізовець»); приз глядацьких симпатій отримав Віталій Лисниченко («СКІФ-СДПУ»).

— Щиро вітаємо команду Луганського національного університету імені Тараса Григоровича Шевченка із заслуженою здобутим званням чемпіона України, — сказав президент Всеукраїнської футбольної асоціації студентів заслужений тренер України Олег Первушкін. — У цьому вузі створено справді чудові умови для занять спортом, зокрема футзалом. І головна заслуга в цьому — ректора університету, доктора педагогічних наук, академіка Національної академії педагогічних наук Віталія Курила.

Окремо скажу добрі слова про Юрія Шацького, який є керівником Луганської телефонної компанії і президентом футзального клубу ЛТК — учасника чемпіонату української Екстра-ліги. Він безплатно надав свій суперсучасний спорткомплекс для проведення фінальної частини нашого чемпіонату.

А команда «Універ-ЛТК» (тренер — Андрій Костюнін) окрім золотих медалей виборола ще й право взяти участь у чемпіонаті Європи-2013.

Згадали загиблих колег

XV турнір із міні-футболу серед команд міськрайвідділу міліції Хмельницької області на кубок пам'яті героїчно загиблих працівників управління боротьби з організованою злочинністю Володимира Мельника та Миколи Фошина відбувся в Кам'янці-Подільському.

Володимир та Микола віддали життя під час затримання особливо небезпечних злочинців 1997 року. На знак пам'яті та пошани з 1998-го їх колеги вирішили проводити футбольні змагання. До речі, учасниками однієї з команд є працівники УБОЗу, які нині вже на пенсії. Цьогоріч кращими були міліціонери з Шепетівки, Хмельницького та Кам'янець-Подільського районів.

Віра ШПИЛЬОВА.

Запрошення до участі в торгах
Україна
Проект розвитку міської інфраструктури
Позика № 4869-UA
Контракт №UIP-NVB-ICB-08
Поставка і монтаж обладнання для каналізаційних очисних споруд (система аерації, механічна очистка, дві повітродувки)

● Це запрошення до участі в торгах видається на підставі загального повідомлення про закупівлі в рамках Проекту, яке було опубліковано у журналі "Development Business", номер 710 від 16 вересня 2007 року.

● Україна отримала позику від Міжнародного Банку Реконструкції та Розвитку в рамках Проекту розвитку міської інфраструктури і має намір використати частину коштів цієї позики для здійснення платежів за контрактом № UIP-NVB-ICB-08 "Поставка і монтаж обладнання для каналізаційних очисних споруд (система аерації, механічна очистка, дві повітродувки)".

● Цим оголошенням комунальне підприємство Новоград-Волинської міської ради "Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства" запрошує правомочних учасників торгів надати свої запечатані конкурсні пропозиції на поставку і монтаж обладнання для каналізаційних очисних споруд (система аерації, механічна очистка, дві повітродувки). Роботи в рамках контракту включатимуть демонтаж існуючого обладнання та конструкцій, поставка, монтаж, випробування та введення в експлуатацію механічного та електричного обладнання і систем управління. Період виконання робіт складає двадцять чотири (24) тижні від дати набуття Контрактом чинності, яка очікується травні 2013 року.

● Конкурсні торги будуть проводитися у відповідності до процедур міжнародних конкурсних торгів, описаних у World Bank's Guidelines: Procurement under IBRD Loans and IDA Credits, May 2004 (as revised through May 2010 Corrigenda) [Керівництві Світового Банку "Посібник із закупівлі за позиками міжнародного банку реконструкції та розвитку та кредитами міжнародного агентства з розвитку" редакції травня 2004 року з врахуванням Поправки від травня 2010 року], і в ньому можуть прийняти участь всі учасники з правомочних країн, визначення яких приведено у Керівництві.

Кваліфікаційні вимоги до учасників торгів, включаючи членів спільних підприємств, субпідрядників або постачальників (у випадку спільного підприємства всі його партнери мають сукупно забезпечувати відповідність мінімальних критеріям, вказаним нижче, при цьому кожен з партнерів має забезпечувати відповідність щонайменше на 25% мінімального критерія):

Фінансова спроможність: учасник має надати завірену фінансову звітність або інші надійні документальні докази за кожен з трьох років, що передують даті подання пропозицій, які підтверджують середній щорічний обіг на суму не менше ніж еквівалент 3 300 000 доларів США. Вітчизняні учасники також мають подати документальні докази відсутності простроченої заборгованості перед податковою службою.

Загальний досвід: учасник повинен мати досвід роботи в якості генерального підрядника або субпідрядника при виконанні контрактів протягом останніх п'яти років, що передують даті подання пропозицій.

Спеціальний досвід: Участь в ролі підрядника, субпідрядника чи керуючої компанії, як мінімум в 2 (двох) контрактах, кожен із яких на суму більшу або рівну еквіваленту 1 300 000 доларів США, завершених або значною мірою виконаних (щонайменше на 70%), за останні 5 років, і які є подібними до цього контракту. Подібність встановлюється на обсягах, складності, методах, технологіях або інших характеристиках, як описано в розділі 6 ("Технічні специфікації та креслення"). Для відповідності цій вимозі Учасник торгів повинен надати заяву з назвами таких контрактів, зазначивши назву замовника, вартість контракту, термін виконання та вид поставлених товарів чи наданих послуг.

Наявність грошових коштів: Учасник торгів повинен продемонструвати доступ чи наявність фінансових ресурсів, таких як ліквідні активи, нерухоме майно, яке не знаходиться під заставою, кредитні лінії та інші фінансові ресурси, за винятком виплачених за поточними або майбутніми контрактами авансів, на суму не менше 700 000 доларів США.

Історія судових спорів: Учасник торгів повинен надати точну інформацію, яка стосується усіх поточних або закінчених судових спорів чи арбітражних розглядів, пов'язаних з виконаними контрактами або контрактами, які знаходяться в процесі виконання, за останні 3 (три) роки.

Кваліфікація персоналу: Учасник повинен, як мінімум, мати в наявності наступний персонал для виконання контракту:

● Один Керівник контракту (вища економічна освіта або подібне) з як мінімум 15-річним досвідом керівництва та нагляду за контрактами з поставки та монтажу промислового обладнання, будівництва/модернізації промислових об'єктів або подібне;

● Один інженер-будівельник (вища будівельна освіта або подібне) з як мінімум 10-річним досвідом виконання будівельних робіт у будівництві/реконструкції очисних споруд, каналізаційних насосних станцій або подібне;

● Один інженер-електрик (вища освіта за фахом електротехніка або подібне) з як мінімум 10-річним досвідом монтажу та наладки автоматичних систем та силового обладнання очисних споруд або великих каналізаційних/водяних станцій, заводських комплексів або подібне;

● Один інженер-механік (вища освіта за фахом машинобудування або подібне) з як мінімум 10-річним досвідом монтажу та наладки насосного обладнання, вентиляційних систем, механічного обладнання, трубопроводів та ін. на каналізаційних очисних спорудах, каналізаційних/водяних насосних станціях, заводських комплексах або подібне;

● Один інженер з охорони праці (координатор заходів з ТБ, вища механічна освіта або подібне) з як мінімум 3-річним досвідом роботи по нагляду за виконанням вимог техніки безпеки при виконанні будівельних та/або робіт по реконструкції очисних споруд, каналізаційних насосних станцій або подібне;

● Один інженер-еколог (часткова зайнятість, вища екологічна освіта) з як мінімум 3-річним досвідом нагляду за дотриманням виконання нормативів екологічного законодавства під час проведення будівельних та/або робіт по реконструкції очисних споруд, каналізаційних насосних станцій або подібне;

● П'ять слюсарів-монтажників з як мінімум 5-річним досвідом роботи по монтажу насосів, трубопроводів, повітропроводів і т.п.;

● Чотири електромонтажники з як мінімум 5-річним досвідом роботи по монтажу електричного обладнання і т.п.;

● Два слюсаря КВПіА з як мінімум 5-річним досвідом роботи по монтажу та наладці промислових контрольно-вимірювальних, автоматичних та пристроїв керування, та і т.п.

● Три зварювальника з як мінімум 5-річним досвідом газо-електрозварювальних робіт.

● Один зварювальник пластикових труб з як мінімум 5-річним досвідом зварювання пластикових труб (наявність особистого сертифікату обов'язкова).

Для підтвердження відповідності даним вимогам необхідно надати коротке резюме та/або записи в трудовій книжці.

Преференції для правомочних вітчизняних підрядників/спільних підприємств не застосовуються.

Інша детальна інформація наводиться в тендерній документації.

5. Зацікавлені правомочні учасники можуть отримати додаткову інформацію в комунальному підприємстві Новоград-Волинської міської ради "Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства" та ознайомитись з тендерною документацією, звернувшись за вказаною нижче адресою (1) з 8:00 до 16:00.

6. Повний комплект документації для торгів англійською мовою може бути придбаний зацікавленими учасниками торгів після того, як вони направлять письмову заявку за вказаною нижче адресою (1) і сплатять безвідкличний комісійний збір у розмірі 2400 UAH або 300 USD. Оплату необхідно здійснити шляхом банківського переказу на вказаний нижче банківський рахунок. Документація для торгів буде відправлена повітряною поштою на адресу покупця у разі, якщо останній перебуває за кордоном, звичайною поштою у разі вітчизняного покупця або ж документацію можна отримати, звернувшись безпосередньо за вказаною нижче адресою (1).

7. Конкурсні пропозиції мають бути доставлені за вказаною нижче адресою (1) до 12:00 за місцевим часом 15 травня 2013 року. Всі конкурсні пропозиції мають супроводжуватися заставним забезпеченням на суму не менше двох відсотків (2%) ціни пропозиції. Пропозиції, що надійдуть пізніше вказаного часу і дати не будуть братись до уваги. Розкриття конкурсних пропозицій відбудеться у присутності учасників торгів, які виявлять бажання бути присутніми особисто, за вказаній нижче адресою (2) о 12:00 за місцевим часом 15 травня 2013 року.

Адреса (1):

Комунальне підприємство Новоград-Волинської міської ради "Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства"

До уваги: пані Алла Левицька, Директор

Адреса: вул. Червоноармійська, 43, 2-й поверх, приймальня

Місто Новоград-Волинський, Житомирська область, поштовий індекс: 11700, країна: Україна

Телефон: + 3804141 5 25 43; +3804141 5 61 79; номер факсу: +380 04141 525 43

Електронна пошта: nv_utility@ukr.net

Адреса (2):

Комунальне підприємство Новоград-Волинської міської ради "Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства"

Адреса: вул. Червоноармійська, 43, 2-й поверх, Зала для конференцій

Місто Новоград-Волинський, Житомирська область, Поштовий індекс: 11700, Країна: Україна

Банківські реквізити для оплати в українських гривнях (UAH):

Розрахунковий рахунок №260092412300

Банк: ПуАТ "Фідобанк" Київ, Україна

МФО: 300175, ЄДРПОУ: 03343806

Банківські реквізити для оплати в іноземних валютах:

Розрахунковий рахунок №26003000024123 в ПуАТ "Фідобанк" Київ Україна

S.W.I.F.T.: FDBKUAUX

Бенефіціар: Комунальне підприємство Новоград-Волинської міської ради "Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства"

Банк-кореспондент:

USD: THE BANK OF NEW YORK New York, USA
C. 890-0061-448
BIC: IRVTUS3N, Fed ABA:021000018

EUR: COMMERZBANK AG Frankfurt am Main, GERMANY
ACC. 400/8865388/01, BIC: COBADEFF
SEB BANK AB, Stockholm, Sweden
BIC: ESSESESS, ACC.55558210419

Деталі оплати: комісійний збір за пакет тендерної документації №UIP-NVB-ICB-08.

ДО ВІДОМА ОРГАНІЗАТОРІВ ТОРГІВ НА АУКЦІОНІ

Постановою Господарського суду Київської області від 18.03.2013 р. у справі №Б8-155/11 про банкрутство ТОВ "ВВС-ЛТД" (ідентифікаційний код 19351156) ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Горбача С. Ф., адреса для листування: 08720, м. Українка Київської обл., а/с - 45; тел. 0674643946.

Ліквідатор з метою продажу майна банкрута в порядку, визначеному розділом IV Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", **оголошує конкурс** на визначення **організатора аукціону** (юридичну або фізичну особу).

Основні критерії до переможця конкурсу:
- наявність ліцензії (сертифікату);
- не менш як три роки досвід проведення торгів; найменша сума винагороди.

Застереження: організатором аукціону не може бути заінтересована особа стосовно боржника, кредиторів та замовника аукціону.

Заявки на участь у конкурсі приймаються ліквідатором до 25.04.2013р.; конкурс відбудеться 30.04.2013р. за адресою: м. Київ, вул. Щорса, 36-В, офіс арбітражного керуючого.

Постановою Господарського суду Херсонської області від 01.03.2013р. по справі №5024/1317/2012 ТОВ "Промислово-фінансова група "Євроботон" (ЄДРПОУ 33277676, м. Херсон, вул. Домобудівна, 11) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського Вячеслава Станіславовича (ліц. АГ № 594898 від 01.08.11р., 73000, м. Херсон, Головпоштамт, а/с №243, тел. 0955993673).

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигина, 1) від 14.03.2013 року по справі № 18/1662/12 **визнано банкрутом СФГ "Нива"** (39750, Полтавська обл., Кременчуцький р-н, с. Пришиб, вул. Молодіжна, 5, кв. 2; код ЄДРПОУ 13966945) **та відкрито ліквідаційну процедуру**. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича (Свідоцтво про право здійснення діяльності арбітражного керуючого № 351 від 22.02.2013 р.; адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, б. 29, кв. 6).

Звіт про доходи та видатки Соціалістичної партії України за 2012 рік

№ п/п	НАЗВА	Сума (тис. грн.)
	Надійшло коштів у 2011 році всього: в т.ч.	**4419,0**
1.	Безповоротна фінансова допомога та добровільні пожертвування від членів та прихильників СПУ - громадян України	4419,0
2.	Пасивні доходи	0
3.	Інші доходи	0
	Профінансовані видатки СПУ у 2011 році всього: в т.ч.	**4421,7**
1.	Витрати на утримання СПУ	805,3
2.	Проведення благодійної діяльності	0
3.	Проведення просвітньої діяльності	0
4.	Витрати на інші потреби , що передбачені установчими документами	3616,4
5.	Інші витрати	0

ЗВІТ Соціалістичної партії України про наявність майна станом на 01.01.2013 року.

№ п/п	НАЗВА	Вартість (тис. грн.)
1.	Будівлі	2 738,0
2.	Транспорт	149,2
3.	Офісна техніка	139,5
4.	Меблі	26,8
5.	Інше майно	141,4
	Всього на суму:	3 194,9

Голова Соціаліалістичної партії України П.І. Устенко.

Втрачено ліцензію АВ № 614327 на здійснення господарської діяльності у будівництві, видану ТОВ "Компанія "Імпекс Юкрейн" 17 лютого 2012 року Інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю у м. Києві.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.03.2013р. у справі № 908/744/13-г Товариство з обмеженою відповідальністю "Виробниче підприємство "ЮГСТАЛЬ", ЄДРПОУ 35672902 (69005, м. Запоріжжя, пр. Леніна 160/162) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Сагайдачного Дмитра Вадимовича (ІПН 3203012631; поштова адреса: 69050, м. Запоріжжя, вул. Космічна 99/60; тел. 0661458889, факс 0612339683).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/42/90б/2012 від 26.03.2013р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "УКРПРОДІМПОРТ", ЄДРПОУ 36617444, юридична адреса: 83112, м. Донецьк, вул. Адигейська, буд. 14.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (ІПН 2779408877, адреса: 85400, Донецька область, м. Селідове, вул. Дубініна, буд. 6.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатку та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Господарський суд АР Крим (95003, м. Сімферополь, вул. О. Невського/вул. Річна, 29/11) постановою від 21.03.2013р. по справі № 5002-12/3253-2012 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо публічного акціонерного товариства "Красногвардійський маслоробничий завод" (код ЄДРПОУ 00446279, 97000, АРК, Красногвардійський район, смт Красногвардійське, вул. Заводська, б. 77, п/р 26003060495210 в КРУ ПАТ "Приватбанк", МФО 384436).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Талана Леоніда Григоровича (Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) №26 від 08.02.2013р., реєстраційний номер облікової картки платника податків 1986316919, тел. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення.

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" повідомляє про повторний продаж на аукціоні майнових прав, боргових зобов'язань фізичних та юридичних осіб за кредитними договорами, що належать АБ "БРР".

● **Лот №1** Майнові права, боргових зобов'язань фізичних осіб за кредитними договорами у кількості 15 одиниць. Власник - АБ "БРР", місцезнаходження : м. Київ, вул. Машинобудівна,44.

Початкова ціна - 984 410 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

● **Лот №6** Майнові права, боргових зобов'язань фізичних та юридичних осіб за кредитними договорами у кількості 214 одиниць. Власник - АБ "БРР", місцезнаходження: м. Київ, вул. Машинобудівна,44.

Початкова ціна - 21 176 202 грн. 60 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться через 10 робочих днів після опублікування об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6,). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вноситься по кожному лоту окремо на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" в м. Києві, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься по кожному лоту окремо на рахунок УУТБ р/р 26007799973595 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 380838, код ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення та за більш докладною інформацією звертатись за тел.: 050 463 96 90; 067 538 62 32.

ДЕНЬ

№ 64 (5564) СЕРЕДА, 3 КВІТНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у східних областях, Криму та Приазов'ї — невеликий дощ, на заході — дощі, вночі з мокрим снігом. Вітер південно-східний, західний, 5—10 м/с. Температура в західних і північних областях уночі від 2 градусів тепла до 3 морозу, на заході до мінус 5, вдень — 4—10 тепла. На решті території вночі плюс 3—8, удень 10—15 градусів вище нуля, у Криму — до 18 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 КВІТНЯ

1918. Народився Олесь Гончар — український радянський письменник, літературний критик, громадський діяч. **1933.** У Херсоні український хірург Юрій Вороний уперше в світі виконав клінічну пересадку нирки. **1936.** Прем'єра п'єси українського письменника Олександра Корнійчука «Платон Кречет». **1961.** Помер заслужений діяч мистецтв УРСР, професор Київської державної консерваторії ім. Чайковського Костянтин Михайлов. **1973.** Рада Міністрів УРСР заснувала щорічну премію ім. Павла Тичини «Чуття єдиної родини» за літературно-художні твори, спрямовані на виховання трудящих у дусі соціалістичного інтернаціоналізму.

У НОМЕР

Любов до рідної землі малюють серцем

У столичному Мистецькому центрі «Шоколадний будинок» незабаром відкриється виставка відомої художниці Наталії Лук'яньонок.

Її творчість нерозривною пов'язана з Полтавщиною, де вона з дитинства жила у селі в бабусі. Зелена левада за старою хатою, дубовий гай і тихоплинна річка, город і горласті півні — вже не просто спогад, а полотна («Полтавщина», «Бабусині півні», «Спів соняхів», «Мальовнича Україна»), які експонувалися на багатьох всеукраїнських та міжнародних виставках. Понад 400 картин заслуженої художниці України, наукового кореспондента лабораторії «Психологія творчості» Інституту психології імені Г. Костюка АПНУ поповнили пре-

зентаційний фонд Верховної Ради.

Вл. інф.

На фоторепродукції: робота Наталії Лук'яньонок.

Ікони з СБУ

Луганський обласний художній музей відкрив нову експозицію ікон, переданих Службою безпеки України. За вироками судів ці витвори мистецтва минулих століть конфісковані на користь держави, адже стали об'єктами контрабанди.

Серед ікон, переданих до музею, три — із зображенням Спаса Вседержителя, дві ікони Богоматері Іверської і образ Марії, а також ікон Св. Великомученика Пантелеймона, Св. Велико-

мучениці Параскеви та «Усікновення глави Іоанна Предтечі». Вони датуються XVIII—XX ст.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото прес-служби управління СБУ в Луганській області.

Дарницькі зірочки музичного олімпу

Володарка Гран-прі Марія Куценко.

У Дарницькому районі столиці відбувся I відкритий фестиваль-конкурс естрадної пісні «Зірочка Дарниці». У майстерності змагалися вихованці дитячих садків і початкових класів віком від п'яти до дев'яти років.

Ініціаторами заходу виступили управління освіти Дарницького району, дитячо-юнацький центр, народний художній колектив естрадно-духової студії «Сувенір» за підтримки голови Дарницької райадміністрації Києва Сергія Вітковського.

Два дні тридцять маленьких «зірочок» змагалися у вокалі. Серед учасників були й ті, хто вже одержав не одну нагороду за свій талант, і ті, хто вперше вийшов на велику сцену.

Заключний гала-концерт почався з позаконкурсного номера: вальсу у виконанні ансамблю сучасного танцю «Мрія» **(на знімку праворуч).** Потім до всіх присутніх звернувся заступник голови Дарницької РДА Василь Дзюба:

— У ході виконання програми Президента України «Рік дитячої творчості» тільки за три місяці в нашому районі відбулося майже 200 різних дитячих заходів. Спорт, наука, музика, народна творчість — скрізь є таланти. І це чудово. Нинішній I відкритий фестиваль-конкурс естрадної пісні «Зірочка Дарниці» тому підтвердження.

Я передаю привітання і побажання успіхів у творчості всім учасникам і їхнім батькам від голови Дарницької РДА Сергія Вітковського.

Десять юних вокалістів одержали призові місця, дипломи, подарунки й пам'ятні статуетки.

Народний артист України Валерій Титаренко і заступник голови Дарницької РДА Василь Дзюба вручають диплом за перше місце Софії Лупир.

Гран-прі члени журі одноголосно віддали 7-літній Марії Куценко за чудове виконання пісні «Крилатые качели».

— Кожна «зірочка» гідна найвищих нагород, — каже голова журі конкурсу народний артист України Валерій Титаренко. — Я дуже вдячний тим, хто зумів організувати такий чудовий пісенний вернісаж. Із найталановитіших ми створимо дитячий вокальний колектив. Думаю, що Дарницький дитячо-юнацький центр із задоволенням візьме на себе цю місію. Мине ще трохи часу, і сьогоднішні «дарницькі зірочки» сяятимуть на небокраї всієї України.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 29182

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

